

FADE IN:

SEQUENCE: 01 ESTABLISHING SHOT - มองเห็นมุมสูง วิวของกรุงเทพมหานคร ยามค่ำ ในปี ค.ศ.2031 ผ่านแม่น้ำเจ้าพระยา เรือลอยไปจนถึงเขตพระโขนง มองเห็นตึกสูงสมัยใหม่ และวนไปรอบๆ

SUPERIMPOST: ธันวาคม 2031 สถาบันพันธุกรรมมนุษย์แห่งชาติ กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย

บรรยาย (V.O.)

เดือนธันวาคม ปี 2031 รัฐบาลไทย ได้จัดตั้ง
สถาบันข้อมูลพันธุกรรมมนุษย์แห่งชาติ ซึ่งเป็น
องค์กรทางการแพทย์และการวิจัย ด้านพันธุกรรม
ของคนไทย จากข้อมูลที่ถูกบันทึกไว้ในจีโนม

นอก. ตึกสถาบัน TGR - กลางคืน

ด้านหน้าตึกสมัยใหม่ยุคเทคโนโลยีนาโน ไฟส่องสว่างตึกดูสวยงาม มองเห็นป้ายชื่อ **สถาบัน TGR** หรือ
สถาบันพันธุกรรมมนุษย์แห่งชาติ (Thai Genome Record Institute) ตึกใหญ่เห็น
ชัดเจน อยู่ในวงเวียนหน้าตึก

ดร.กังวาน (O.C.)

ภารกิจขององค์กรอยู่ในมือของพวกคุณ ทุกคน
พวกคุณคืออนาคต และความหวังของประเทศเรา

ใน. สถาบัน TGR - ห้องแล็บวิจัย - กลางคืน

C.G. - จอภาพ แสดงผลผังโครโมโซม ดีเอ็นเอ เจ้าหน้าที่ชาย 2 คน (เนมา ภาณุ) อายุ 25 ปี
และ เจ้าหน้าที่หญิง 1 คน (วีรินทร์) สาววัย 35 ปี ที่โชนางานกลางห้อง กำลังวิเคราะห์ข้อมูลบน
จอภาพ และคีย์ข้อมูลบันทึก

TRACK - มองเห็นภายในห้องแล็บ ถูกจัดแบ่งโซนทำงานเป็นวงแหวน ด้านติดผนังซึ่งเป็น
ทรงกระบอกรูปโค้ง แนบติดไปกับผนังทรงกลม เห็นผู้อำนวยการสถาบัน คือ ศาสตราจารย์ **ดร.
กังวาน กลไกวิทย์** วัย 50 ปี ยืนที่ประตูทางออกของห้องแล็บ

ดร.กังวาน

(ต่อเนื่อง)

ตั้งใจทำงานกันหน่อยนะ แข็งแรงเข้าไว้ พวก

สาวๆ

(หันหลัง โบกมือ)

ขอให้โชคคั้นะพวกหนุ่มๆ

มองเห็นป้ายข้อความสีแดง **เซตความลับ** ที่ประตูทางเข้า-ออก ของห้องลับ / ผู้อำนวยการ เดิน
ออกมาจากประตูไป / **C.U. - หน้าปัทมณาพิกา** บอกเวลา **22.00** น.

เนมา เก็บของเตรียมจะกลับบ้าน มองเห็น **ภาณุ** ยังไม่เลิกงาน อยู่ด้านหลัง / **INTO VIEW -**
วีรินทร์ เดินถือแฟ้มดิจิตัล ผ่านเข้ามาทักทาย

วีรินทร์

ไฉ่จะหนุ่มน้อย จะรีบกลับแล้วหรือ

(วางแฟ้มในชอกเก็ต)

นี่นะ รายสุดท้ายของวันนี้แล้วนะไฉ่

เนมา

ก็ว่าจะกลับก่อนนะ รู้สึกเพลียๆ

วีรินทร์

งานใหม่เพิ่งเริ่ม มันก็ยุ่งอย่างนี้แหละ ประเดี๋ยวก็

ชินไปเอง

วีรินทร์ เดินยิ้มจากไป

CUT TO:

นอก. แคมป์สำรวจบ่อน้ำมันปิโตรเลียมของจีน - กลางวัน

มองเห็นแคมป์สำรวจบ่อน้ำมันปิโตรเลียม ไกลมาก

SUPERIMPOST: กุมภาพันธ์ 2034 ชายแดนมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ใน. แคมป์สำรวจขุดน้ำมันปิโตรเลียมของจีน - ต่อเนื่อง

เจ้าหน้าที่จีน วิเคราะห์ข้อมูล จากประเทศจีน มองดูที่มอนิเตอร์ แสดงความตื่นเต้นดีใจ รับประทานอาหารทางวิทยุไปยังฐานปฏิบัติการ

บรรยาย (V.O.)

เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2034 มีการค้นพบแหล่งน้ำมันปิโตรเลียม ในเขตรอยต่อระหว่าง รัฐฉาน ประเทศเมียนมา กับ จังหวัดเถิงชง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

CUT TO:

นอก. สำนักงานองค์การสหประชาชาติ - กลางวัน

FULL SHOT - ตึกสำนักงาน UN ธงปลิวไสว

SUPERIMPOST: พฤศจิกายน 2034 ที่องค์การสหประชาชาติ, สหรัฐอเมริกา

บรรยาย (V.O.)

(ต่อ)

มันเป็นแหล่งปิโตรเลียมแหล่งสุดท้าย ที่มีอยู่ในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งสหภาพเมียนมา ก็ได้สิทธิ์ในดินแดนที่เป็นของตนเช่นกัน

ใน. สำนักงาน UN - ห้องประชุมลับ - ต่อเนื่อง

ที่ประชุม ตัวแทนประเทศเป็นกลาง เข้ามาไกล่เกลี่ยกรณีพิพาท ระหว่าง จีน กับ เมียนมา ซึกชวา ผู้แทนจีน ซึกซัย ผู้แทนจากสหภาพเมียนมา ประธาน รองประธานยูเอ็น

บรรยาย (V.O.)

(ต่อ)

ปัญหานี้ กลายเป็นกรณีพิพาทเรื่องดินแดนระหว่างเมียนมากับจีน ซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจา

DISSOLVE TO:

SEQUENCE: 02 **SUPERIMPOST:** พฤษภาคม 2035 ประเทศไทย

นอก./ใน. ตึกสำนักงาน สถาบัน TGR - กลางวัน - **FAST DOLLY IN**

จากด้านหน้า มองเห็นป้ายชื่อสถาบัน เข้าไปในห้องประชุมเล็ก

ดร.กังวาน (O.C.)

นับตั้งแต่สถาบันนี้มาก่อตั้งขึ้นมา ภารกิจของเราก็
เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ต้อง ...

ANGLE ON - ดร.กังวาน

มองเห็นป้ายตำแหน่ง **ผู้อำนวยการ** นั่งหัวโต๊ะ รายล้อมด้วย สมาชิกระดับหัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่
จำนวน 10 คน

ดร.กังวาน

(ต่อ)

เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ขึ้นมาอีก ให้เพียงพอ และ
วันนี้ พวกเราจะได้ผู้ร่วมงานคนใหม่ ความจริง
ผมไปพบเธอโดยบังเอิญ แต่ไม่ชินะ เป็นความโชค
ดีของผมต่างหาก

MEDIUM - นาคอนงค์ สาววัย 24 ปี นั่งในลำดับกลาง ด้านขวาของโต๊ะประชุม

ดร.กังวาน

(ยื่นฝ่ามือออกไป) (ต่อ)

สาวน้อยผู้นี้ แม้ว่าเธอเพิ่มจะผ่านห้องเรียนมาเมื่อ
ไม่นานมานี้ แต่อย่าเพิ่งมองข้ามเธอไปเชียวนะ

นาค (นาคอนงค์)

คือ เธอ ท่านผู้อำนวยการ กล่าวชมก่อนที่ดิฉันจะ
พูดอะไร ทำให้ เธอ พูดไม่ออกเลย ก่อนอื่น ดิฉัน
นางสาวนาคอนงค์ บุคย์ประเวศ ขอฝากเนื้อฝาก
ตัวกับพี่ๆ ทุกคนด้วยนะคะ

ดร.กังวาน

ยินดีต้อนรับนะสาวน้อย จะไม่บอกอะไรให้พวกพี่ๆ
 เคารู้จักเธอให้มากขึ้นซักหน่อยเธอ

C.U.- แผ่น Electronic sheet เอกสารแนะนำตัว ที่อยู่ในมือของสมาชิกผู้หนึ่ง ชื่อ แพทย์หญิง นาคอนงค์ บุศย์ประเวศ วุฒิ พ.ม. (รังสีรักษา), วท.ม. (สรีรวิทยา)

นาค (O.C.)

ดิฉันไม่ใช่คนสำคัญ แต่จะให้ความสำคัญกับทุกคน
 เพราะทุกคนคือองค์ประกอบย่อย ที่ต่างก็มี
 ความสำคัญ

MEDIUM - นาค ผ่านด้านหลัง ดร.กังวาน

นาค

(ต่อ)

โดยเฉพาะกับองค์กรของตน ขอฝากเนื้อฝากตัว
 ด้วยค่ะ พวกพี่ๆ จะมอบงานอะไรให้ ก็ยินดีค่ะ

CUT TO:

นอก. บ้านไทยโบราณ ชนบท - กลางวัน

จากบันได มองเห็น แวว เด็กสาววัย 12 ปี กิ่งเดินกิ่งวิ่ง ถัดของจดหมาย เดินขึ้นบันไดไปบนบ้าน

ผกาพรรณ วัย 45 ปี กำลังเช็ดถูทำความสะอาดร่างกายให้แก่ **โชติ** วัย 48 ปี ซึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้
 รถเข็น ที่บริเวณระเบียงหน้าห้องรับแขก **POV - ผกาพรรณ** มองเห็น แวว เดินเข้ามาที่ประตู
 ห้อง ถัดเอาของจดหมาย ยื่นส่งให้ ก่อนจะนั่งลง / ผกาพรรณ รับมันมาแล้วเปิดออก อ่านข้อความ
 ในนั้น แล้วยิ้มดีใจ

ผกาพรรณ

พ่อจ๊ะ นาค ลูกของเรา ได้ทำงานแล้วนะ

DISSOLVE TO:

ESTABLISHING SHOT HIGHT – ทิวทัศน์ ชนบท และ เมือง ประเทศจีน

นอก. อาคารตึกสำนักงาน – กลางวัน

มองเห็นอาคารตึก กลางทุ่งโล่ง ระยะเวลา เห็นธงชาติประเทศจีนอยู่ด้านหน้า

SUPERIMPOST: พฤษภาคม 2035 มณฑลยูนนาน, สาธารณรัฐประชาชนจีน

บรรยาย (V.O.)

เทคโนโลยีชีวภาพ กำลังได้รับการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง หลายมณฑล ในประเทศจีน ส่งผลให้การ
แก้ปัญหาด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ทั้งในชุมชน
เมือง และชนบท ได้รับผลสำเร็จอย่างน่าพอใจ

DISSOLVE TO:

ใน. สถาบัน TGR – ห้องแล็บสแกน – กลางวัน

แคปซูลหุ่นยนต์ กำลังทำหน้าที่ เจาะเลือด และ สแกน ร่างกายของคนที่อยู่ข้างใน พร้อมกับบันทึก
ผลลงคอมพิวเตอร์. ภาณุ ควบคุมที่แท่นคอนโซลคอมพิวเตอร์ วัรินทร์ ควบคุมแคปซูลหุ่นยนต์ นาค
ลุกออกมาจาก แคปซูลหุ่นยนต์ มองเห็น ภาณุ ดู ข้อมูลพื้นฐานของนาค ก่อนกดคีย์เอนเทอร์บันทึก

SUPERIMPOST: มกราคม 2036 สถาบันข้อมูลพันธุกรรมมนุษย์แห่งชาติ, ประเทศไทย

ON SCREEN – 3D MONITOR

SPFX : แสดงข้อมูล ดีเอ็นเอ และโครโมโซม พร้อมทั้งจะบันทึก

BACK TO – ภาณุ / เคาะปุ่ม **Enter**

ภาณุ

ข้อมูลจีโนมของคุณ จะถูกบันทึกลงใน ดีเอ็นเอ
ฮาร์ดไดรฟ์ ในอีกสิบสองชั่วโมง

นาค

(ถอดเสื้อคลุม)

ดีเอ็นเอ ฮาร์ดไดรฟ์ คืออะไรคะ

ภาณุ

ก็เป็นเทคโนโลยีตัวใหม่ เพิ่งสั่งซื้อมา ความจุมันไม่
มากหรอก แค่ 170 กิกะไบต์ แต่คุณรู้ไหม มันสุด
ยอดตรงที่ เก็บข้อมูลจีโนมได้เป็นล้านคนเลย

วีรินทร์

(เปลี่ยนแผ่นบันทึกในแคปซูล)

มีวิเศษสุดยิ่งกว่านั้น ข้อมูลของคุณ จะถูกเก็บไว้
ได้นานเป็นล้านปี โดยไม่ถูกลบ

นาค

(ส่งเสื้อคลุมให้ วีรินทร์)

ฉันตายแล้วไปเกิดใหม่อีกตั้งเป็นสิบลรอบ มันก็ยัง
อยู่เหรอเนี่ยะ

ภาณุ

แต่มันจะเป็นประโยชน์ต่อโครงการของเรา และ
ของคนไทยในอนาคต ที่จะวิเคราะห์หาสาเหตุของ
ส่วนต้อยทางพันธุกรรมของคนไทย

นาค

(เดินไปหยิบแฟ้มส่วนตัว)

คิดว่า จะพัฒนาให้คนไทย คู่กับฝรั่งชาติยุโรปให้ได้
ละซี แต่ถ้าเป็นจริง ไม่นั่นละ คนไทยอาจจะเป็น
มหาอำนาจ กับเขาสักชาติก็ได้

ภาณุ

ฮะ ฮะ ฮ่า ไม่ถึงกับอย่างนั้นหรอก แค่คนไทยไม่
ทะเลาะกัน แล้วก็มีความ นั่นก็ยากแล้ว

f.g. - วีรินทร์ ดูรายชื่อผู้ที่จะถูกสแกนคนต่อไป นาค เดินถือแฟ้ม ตรงไปหา ภาณุ

นาค

ภาณุ แล้วฉันจะรู้ผลเมื่อไหร่

ภาณุ หันไปมองนาฬิกาที่ผนัง / **C.U.** - นาฬิกา บอกเวลา **10.00** น.

ภาณุ

ยังมีเวลาฟังบรรยาย จากผอ-ออ ได้สักยี่สิบนาที

นาค

งั้น ฉันไปละ ขอขอบคุณมาก
(ส่งยิ้มให้วีรินทร์)

ขอบคุณมากนะคะ

TRACK TO - นาค เดินออกจากห้องแล็บสแกน ไปตามระเบียบ ผ่านเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ ที่กำลังเดินสวนไปมา อย่างเร่งรีบ จนถึงห้องบรรยาย ได้ยินเสียงบรรยาย ค่อยๆ ดังขึ้น

ดร.กังวาน (O.C.)

สิ่งที่เรียกว่าทะเบียนประวัติพันธุกรรม หรือ ที่เรียกกันคุ้นหูว่า จีโนม แมปปิ้ง สำหรับคนที่มาใหม่ คงต้องอธิบายเพิ่มเติม

ใน. ห้องบรรยาย สถาบัน TGR - กลางวัน

POV - นาค มองเห็น ผู้ฟังเต็มห้อง จากด้านหลังของ ดร.กังวาน ผู้อำนวยการสถาบัน TGR ยืนบรรยาย อยู่บนเวที คนฟัง มีทั้งนักศึกษา นักวิชาการ นักข่าว และเจ้าหน้าที่ที่สนใจ ทุกคนตั้งใจฟัง

ดร.กังวาน

(ต่อ)

ท่านทั้งหลาย วิทยาศาสตร์ด้านจีโนม ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว นั่นเป็นเพราะที่ผ่านมามีนักวิทยาศาสตร์จำนวนมาก จากหลายประเทศหันมาศึกษาและทำงานวิจัยเรื่องจีโนมของมนุษย์เป็นรายบุคคล

นาค เดินเข้าไปนั่ง ตรงที่ว่าง ตอนกลางด้านขวาของห้องประชุม ขณะที่ ดร.กังวาน ยืนบรรยาย อยู่ที่แท่นยืน ด้านหลังเป็นมอนิเตอร์ขนาดใหญ่ แสดงภาพอนิเมชัน ผังโครงสร้างดีเอ็นเอ และโครโมโซมของมนุษย์

ดร.กังวาน

(ต่อ)

ประโยชน์สำคัญของการศึกษา คือ การค้นหา
ลักษณะของยีนส์ในมนุษย์ ซึ่งมีจำนวนประมาณ
หนึ่งแสนยีนส์ต่อคน และ การค้นหาตำแหน่งคู่เบส
ในดีเอ็นเอ ซึ่งมีจำนวนมากมายมหาศาล ก็
ประมาณตามพันล้านคู่ต่อคน ถ้าผมจำข้อมูลไม่ผิด
และสถาบันของเรา ได้จัดเก็บข้อมูลเหล่านั้น ไว้ใน
ฐานข้อมูล ซึ่งล้วนเป็นจีโนมของคนไทยทั้งสิ้น

POV - นักศึกษาหนุ่มคนหนึ่ง **ยกมือ** ถาม / ดร.กังวาน ชี้ให้พูด เขาลุกขึ้น

นักศึกษา

แล้วเราจะได้ประโยชน์อะไรจากข้อมูลเหล่านี้ครับ

ดร.กังวาน

จีโนม มันเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอด
(มีต่อ)

ดร.กังวาน (ต่อ)

พันธุกรรม ที่มีอยู่ในโครโมโซม เหมือนเป็นชุด
คำสั่งคล้ายกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ยังไงยังงั้น
(เดินไปชี้ที่ผังโครโมโซม ด้วยแสง
เลเซอร์)

มันจะสร้างเซลล์ทุกเซลล์ขึ้นมา ตามแบบแผนของ
ชุดคำสั่ง ที่อยู่ในจีโนม ชีวิตของมนุษย์เรา จะ
ดำเนินไป ความสุข ความเจ็บป่วย ล้วนขึ้นอยู่กับ
สิ่งที่บันทึกไว้ในจีโนมทั้งสิ้น
(กลับมาที่แท่นยืน)

เมื่อสักครู่ คุณถามว่าเราจะได้อะไรจากข้อมูล
เหล่านั้น เป็นคำถามที่ดี ประโยชน์ของมันก็คือ
(สบตากับ นาคอนงค์) (มีต่อ)

ดร.กังวาน (ต่อ)

จีโนม สามารถทำนายภาวะความเจ็บป่วยใน
อนาคตของแต่ละบุคคลได้ ทำให้การบำบัดรักษา
โรคในอนาคต เป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งใน
ด้านการป้องกัน และการรักษา

ตรงกลางของห้องประชุม ด้านซ้าย **ศศิประพิน** หรือ ศิ ยกมือขึ้น / มองเห็นผู้ฟังทั้งห้อง จาก
ด้านหลังของ ดร.กังวาน เขายื่นมืออนุญาตให้พูด

ศิ

หมายความว่า ข้อมูลพันธุกรรมจะให้คำตอบที่
ชัดเจน เกี่ยวกับโรคที่อาจพบได้ยากในมนุษย์ ซึ่ง
เกิดจากยีนส์เดี่ยว ดิฉันเข้าใจถูกต้องไหมคะ

ดร.กังวาน **พยักหน้ารับ**

ศิ

เอ่อ ถ้าเช่นนั้น ถ้าเรารู้ถึงความเสี่ยงหรือข้อด้อย
ของยีนส์บางตัว ซึ่งแม้ว่าจะมี ไม่เกิน 300 ยีนส์
ก็ตาม ท่านศาสตราจารย์ เอ่อ ขออภัย ท่าน
ผู้อำนวยการคะ แล้วมันจะมีผลอย่างไรกับ คนไทย
เราในอนาคตคะ

ดร.กังวาน เดินออกจากแท่นยืน มาที่ด้านหน้าเวทีพูด

ดร.กังวาน

เป็นคำถามที่ดีคุณผู้หญิง ตอนนี้ผมบรรยายใน
ฐานะศาสตราจารย์ ถ้าลงจากตรงนี้ ค่อยเป็น
ผู้อำนวยการที่หลังก็แล้วกันนะ ฮะ ฮะ ฮะ ...

ผู้ฟังในห้องประชุม หัวเราะ / นาค **ยิ้ม**

ดร.กังวาน

(ต่อ)

เป็นคำถามที่ดีที่คุณผู้หญิง แม้เราไม่สามารถปรับแก้
ข้อค้อยของยีนส์ได้ แต่เราสามารถหามาตรการ
ป้องกัน ความเจ็บป่วยในอนาคตได้ทัน เช่น การ
ผลิตยาให้ตรงกับโรค หรือจัดสภาพแวดล้อม เพื่อ
หลีกเลี่ยงการเกิดโรค

ด้านข้าง **นักข่าว**

นักข่าว

ท่านศาสตราจารย์ครับ ผมทราบมาว่า ทุกคน
สามารถเข้ารับการบันทึกจีโนมได้ทุกคน และทุก
เวลา แล้วผลการทำนายเราจะรู้ได้ตอนไหนครับ

มองเห็นในระยะ ระหว่าง ดร.กังวาน กับ นักข่าว ผู้ถาม

ดร.กังวาน

ตั้งแต่แรกเกิด ถ้าคุณทำจีโนมตั้งแต่ตอนนั้นนะ

ด้านข้างของ คี มองเห็น ผู้เข้าประชุม อยู่ด้านหลัง

คี

ถ้าเช่นนั้น เราก็สามารถทำนายเรื่องอื่นๆ ที่
เกี่ยวกับบุคคลคนนั้นได้ คีฉันเข้าใจถูกต้องไหมคะ

มองเห็นคนทั้งห้องประชุม

ดร.กังวาน

โอ้ ถ้าจะบอกว่า ถ้าเขาซื้อล็อตเตอรี่รางวัลที่หนึ่ง
จะถูกไหม อันนี้ตอบไม่ได้

ผู้ฟังในห้องประชุม หัวเราะ / นาค **ซ้ำเรื่องมอง** สบตา กับ คี **SHIFT FOCUS** - คี ยิ้มรับ

ดร.กังวาน

(เดินกลับไปที่ แทนยืน) (ต่อ)

แต่ถ้าลักษณะอื่นๆ ทางกายภาพ เช่น ลูกที่เกิดมา

ต่อไปในอนาคต จะสูงหรือไม่ จะเป็นเบาหวาน
ความดัน หรือโรคหัวใจหรือไม่

FOCUS - นาค นั่งฟังอย่างตั้งใจ

ดร.กังวาน (O.C.)

(ต่อ)

ผิวจะสู้แสงอาทิตย์ได้แค่ไหน ความแข็งแรงของ
กล้ามเนื้อ อันนี้สามารถทำนายได้ครับ

FOCUS - นาค (ต่อเนื่อง) ฟังอย่างตั้งใจ ก้มมองนาฬิกา / **C.U.** - นาฬิกา 10.20 น.

SHIFT FOCUS - มองเห็นผู้ฟัง และ คี / นาค ลุกเดินออกจากเก้าอี้ไป / คี มองมาที่ นาค

ดร.กังวาน (O.C.)

(ต่อ) (fade out)

ผมคาดว่า จากการศึกษาด้านจีโนม จะทำให้เกิด
ธุรกิจขนาดยักษ์ ที่มีมูลค่ากว่าห้าหมื่นล้านเหรียญ
สหรัฐเลยทีเดียว ...

นอก. ห้องบรรยาย สถาบัน TGR - ต่อเนื่อง

ที่ประตูทางออกของห้องบรรยาย นาค เดินออกมาพ้นประตู

INTO FRAME - คี เดินเข้ามาร่วม พวกเขาร่วม เดินไปตามทางเดิน ผ่านคนเดินชิวๆไปมา

คี

ไง เธอก็ทำจีโนม ด้วยเหมือนกันหรอ

นาค

ทำไม สมัยนี้ ใครๆ เขาก็ทำกัน ไม่เห็นจะแปลก
อีกหน่อยเธอก็ต้องทำเหมือนกัน

คี

แน่ใจนะว่าจะทำได้ ถ้าไปเจอรางวัลใหญ่เข้านะ
ประเภทว่า ไม่มีทางเยียวยารักษา หรือไม่ก็ถึงกับ
ตัดอวัยวะทิ้ง ถ้าโชคร้ายนะ หรือ ไม่ก็ต้องสอตไฝ

สายไฟฟ้า ท่อน้ำ อากาศ อะไรต่อมิอะไร คูยุงไป
หมด มีชีวิตเหมือนหุ่นยนต์

(หยุดเดิน)

ผลการวิเคราะห์จีโนมของเธอ เป็นไงบ้าง

นาค

ยังไม่รู้

(วิตกกังวล)

คี เรากลัว

คี

นาค เธอยังจะกลัวอีกเหรอ เธอน่ะทำงานอยู่ที่นี่
มันคือศูนย์วิจัยระดับนานาชาติ มีงานพิสูจน์วิธี
รักษาอาการโรคต่างๆ ตั้งมากมาย เธอจะกลัวไป
ทำไม

SFX: เสียงโทรเข้า คี ก้มมองดูโทรศัพท์ในกระเป๋า

คี

(ต่อ)

เราต้องไปแล้ว แล้วเจอกันนะ

นาค พยักหน้า คี เดินจากไป นาค มองตามเพื่อนไป

นอก. ห้องบริการข้อมูล สถาบัน TGR - เคาน์เตอร์ - กลางวัน

TRACK TO - นาค เดินตรงไปที่ช่องเคาน์เตอร์ มองเห็นป้ายข้อความ ที่หน้าห้อง **บริการข้อมูล**
จีโนม ที่ช่องรับ เจ้าหน้าที่หญิงท่านหนึ่ง ยิ้มและกล่าวต้อนรับ ขอรหัสกุญแจ จากเจ้าหน้าที่หญิงท่าน
หนึ่ง

เจ้าหน้าที่หญิง

สวัสดีค่ะ คุณหมอ ให้ดิฉันช่วยอะไรไหมคะ?

นาค

เมื่อยี่สิบนาทีก่อน มีผลข้อมูลจีโนมของดิฉันมาถึง
รึยังคะ?

เจ้าหน้าที่หญิง

(มองดูมอนิเตอร์)

มาแล้วค่ะ

(ยื่นกุญแจให้นาค)

นาค

ขอบคุณค่ะ

POV - นาค เดินตรงไปที่ช่องสำหรับดูข้อมูล หยิบการ์ดโปร่งแสง สอดใส่เข้าไป กดรหัสประจำตัวที่แบนคอนโซล รอสักครู่ ประตูอัตโนมัติเปิดออก นาค เดินเข้าไป ประตูปิด

ในตู้คอนโซล - นาค หยิบการ์ด ที่โผล่เข้ามาจากด้านบน นำไปเสียบอีกช่องหนึ่ง กดรหัส ปรากฏภาพขึ้นบนจอ

ON SCREEN

SPFX: แสดงผลการวิเคราะห์ที่ตีเห็นเอและโครโมโซม วันที่วิเคราะห์ 30 January 2036 วันแสดงผลของอาการโรค ปี 2039

BACK TO - ใบหน้า นาค วิดกกังวลเล็กน้อย หยิบแผ่นกระดาษการ์ดอิเล็กทรอนิกส์ ที่พิมพ์แสดงผลออกมา เป็นรายงานยืนยันผลการวิเคราะห์ นาคถือไว้ในมือ

นาค

(ถอนหายใจ)

โอ้โฮ! อย่างน้อยก็อีกสามปีข้างหน้า อาจยังพอ

มีเวลา

DISSOLVE TO:

ใน. ห้องรับรองรัฐบาลปักกิ่ง - กลางวัน

ห้องรับรองรัฐบาลปักกิ่ง ที่โต๊ะด้านหน้า มีธงชาติไทย และธงชาติจีนอยู่ทั้งสองฟากของโต๊ะ ผู้แทนฝ่ายไทย และผู้แทนฝ่ายจีน ลงนามร่วมกัน สื่อมวลชนถ่ายภาพ

SUPERIMPOST: พฤศจิกายน 2036 ปักกิ่ง, สาธารณรัฐประชาชนจีน

บรรยาย (V.O.)

เดือนพฤศจิกายน ปี 2036 รัฐบาลไทยร่วมลงนาม
อนุสัญญา ร่วมพัฒนาและแลกเปลี่ยน
เทคโนโลยีชีวภาพ ไทย-จีน ค.ศ. 2036

พาดหัวหนังสือพิมพ์ไทย/จีน - ไทย-จีน ร่วมมือเทคโนโลยีชีวภาพ

บรรยาย (V.O.)

(ต่อ)

ในการแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี และการ
ช่วยเหลือด้านอาหารและสิ่งแวดล้อม เป็นความ
ร่วมมือ ทั้งทางด้านทหารและพลเรือน

CUT TO :

ESTABLISHING SHOT นอก. อาคารตึกในชอกกุกเขา - กลางวัน

ไกลมาก ทิวทัศน์ป่าเขา มองเห็นอาคารตึกค่อนข้างเก่า ปรากฏซ่อนอยู่ในชอกเขา

SUPERIMPOST : ธันวาคม 2036 ศูนย์ทดสอบชีวภาพ, สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ใน. ห้องผลิตเชื้อโรคชีวภาพ - กลางวัน

ถึงบรรจุกเคมีภัณฑ์ หลายชนิด วางเรียงรายไว้ที่มุมห้อง กลางห้อง เป็นโต๊ะและตู้กระจก ภายในมี
หลอดแก้วบรรจุสารบางอย่างไว้ภายใน เจ้าหน้าที่แต่งกายคล้ายทหาร 5 คน กำลัง**จับบันทึกข้อมูล**
บนสมุด ผ่านไปที่มุมห้องอีกด้านหนึ่ง เป็นตู้เก็บผลิตภัณฑ์ ภายในบรรจุถุงสารเคมี และขวดแก้ว
ปรากฏข้อความ Anthrax / Sarin และ Hydrocyanic acid อยู่หลายขวด /
C.U.- แผ่นป้ายข้อความบนตู้เก็บผลิตภัณฑ์ ภาษาพม่าว่า **อันตราย - ผ่านการทดสอบแล้ว**

MATCH CUT :

SEQUENCE : 03 ใน. ห้องแล็บชีวภาพ - กลางวัน

C.U.- สติกเกอร์ข้อความบนตู้กระจกมุมหนึ่งของห้อง ภาษาไทยว่า **อันตราย - ตัวอย่างเพื่อการทดสอบ**

ZOOM OUT / INTO FRAME – ร้อยเอกมาววัตร อุดมสุข หรือ **มาฆ ยืนมือ** ที่ถือกล้อง หลอดไซลิงค์ วางมันลงในหิ้งในตู้กระจกนั้น แล้วเดินกลับไปที่โชนงานของตน ผ่านเจ้าหน้าที่ชาย หญิง 4-5 คน ที่ทำงานร่วมกันในห้องแล็บ

ที่หน้าจอมอนิเตอร์ โชนงานของมาฆ ปรากฏรูปถ่ายของมาฆ ได้รูปถ่ายระบุชื่อและตำแหน่ง Capt.Makawatr U-domsukh, Virologist and Biotechnologist.

SUPERIMPOST: โครงการวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ กองทัพบก, ประเทศไทย

นอก/ใน. ห้องแล็บชีวภาพ – **TRACKING** – ต่อเนื่อง

เห็นป้ายชื่อโครงการ ที่หน้าตึกห้องแล็บ / **INTO FRAME** – ทหารส่งสาร เดินถือกล้อง เอกสารไปที่ประตูเข้าห้องแล็บ เปิดประตูหายเข้าไปข้างใน / เดินไปที่โชนงานของ มาฆ ก่อนถึง

ทหารส่งสาร

(เคารพ วันทยาหัตถ์)

ขออนุญาตครับ

มาฆ พักหน้ารับ ทหารส่งสารเดินเข้าไป ส่งกล้องนั้นให้มาฆ เขารับมันไว้ แล้วดูที่กล้อง

CLOSE ON – ที่หน้ากล้อง ระบุข้อความผู้รับ ร้อยเอกมาววัตร อุดมสุข และแหล่งที่มา สถาบัน ข้อมูลพันธุกรรมมนุษย์แห่งชาติ (TGR)

มาฆ – **นิ้วชี้แตะ** ที่ปุ่มรับ คีย์รหัสประจำตัว สักครู่ e-card LED เต็งออกมาจากซ็อกเก็ต แล้ว ส่งต่อให้ ทหารส่งสาร รับเอาไป ทหารส่งสาร ทำความเคารพ แล้วออกไป

C.U.- สัญญาณไฟ **LED กระพริบ** ที่ แวนโทรศัพท์ ในกระเป่าเสื้อ

มาฆ วางกล้องบนโต๊ะ หยิบแวนโทรศัพท์ ขึ้นสวม **นิ้วชี้แตะ** ที่ปุ่มรับ ปรากฏภาพ 3D ของ คี ขึ้นที่มุมล่างตาขวา

มาฆ

ฮัลโหล คี เหวอ เป็นไงมั่ง

ใน. โรงพยาบาล – **ห้องตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ** – กลางวัน

ANGLE ON – คี สวม แวนโทรศัพท์ พุด ขณะถอดเก็บเครื่องมือ เก็บของเข้ากระเป่าถือ

b.g.- พยาบาล กำลังเก็บเครื่องมือต่างๆ ให้เข้าที่

คี

(เห็นภาพมาฆ มุมล่างตาขวา)

เลิกงานแล้วนะจ๊ะ พรุ่งนี้วันหยุดเทศกาล แต่คีย
อยากให้ค่าวันนี้ เป็นวันส่วนตัวระหว่างเราสามคน

INTERCUT มาฆ / คี

มาฆ

วันนี้เลยเหรอ?

คี

ก็ใช่ล่ะสิ นี่พี่ชายที่รักขา นานแล้วนะที่เราฝัง
ตัวเองอยู่แต่ในเล็บ คินนี่ได้เวลาทิ้งมันไปซะบ้าง

มาฆ

แล้วบอก นาค หรือยัง?

คี

กำลังอยู่ในสายจ๊ะ
(นิ้วชี้แตะที่ปุ่มรับ ภาพนาค
มุมล่างตาซ้าย)
เจ้าหญิง ทำอะไรอยู่จ๊ะ เลิกงานหรือยัง?

นอก. ตึกสถาบัน TGR - เย็น

EXTREME LONG SHOT - นาค กำลังเดินออกจาก หน้าประตูอาคารตึกสำนักงาน สถาบัน
ข้อมูลพันธุกรรมมนุษย์แห่งชาติ ผ่านพนักงาน เจ้าหน้าที่ ที่ต่างพากันเดินออกจากตึก หลังเลิกงาน
นาคเดินไปตามทางเดิน

นาค

(ภาพมาฆ ขวา / ภาพคี ซ้าย)

อีกยี่สิบนาทีก็ถึงห้องพักแล้ว ขอเวลาอาบน้ำ
แต่งตัวหน่อยนะคะ

INTERCUT มาฆ / คี / นาค มาฆ เดินลงบันได ไปที่อาคารจอดรถ

มาฆ

(ภาพนาค มุมล่างตาซ้าย)

นาค ไม่ต้องรีบก็ได้เนะ ยังไง ศีกรอได้อยู่แล้ว

ศิ

(เดินออกจากประตู)

ไซ่สิ เค้ารอมาตั้งเจ็ดปีแล้ว รอดอีกหน่อยจะเป็นไร
ไป แอะ แอะ เบ่ล่านะ เค้ารอดเล่น

นาค

(ก้าวเข้าไปในรถรางไฟฟ้า)

รออะไร รอใคร พุคให้คีตินะ คนที่รอเธอนะ อาจ
เป็นอีกคนที่ได้ แต่เธอทำเป็นไม่สนเองต่างหาก

มาฆ

(เดินตรงไปที่รถ)

เอาเถอะน่า สองคนไม่ต้องเถียงกันเลย และก็ไม่
ต้องไปไหนทั้งนั้น หุ่่มตรงรอที่ห้องพักนั้นแหละ
ผมจะไปรับเอง ตกลงกันให้คิดละ ว่าจะไปไหนกัน

ศิ

รับรองไมไซ่ที่เดิมที่เคยไปก็แล้วกัน ไซ่หมี นาค

นาค

ใครเป็นคิด ก็ให้เป็นคนเลือกก่อน เธอคงไม่ว่าเรา
นะ แล้วค่อยเจอกัน บาย

ในรถแก๊งของมาฆ มองเห็นรูปถ่าย ดิศยศรัยเอก มาฆ มาถึง เปิดประตูรถเข้ามา แล้วขับรถออกไป

ศิ (O.S.)

จ๊ะ นี่ คุณชายมาฆเจ้าขา ผู้หญิงนะ เค้ารอตั้งตัวซ้ำ
เลขหน่อยก็ได้ บายจ๊ะ

CUT TO :

ใน. ห้องพัก มาฆ / นาค / คี - กลางคืน

INTERCUT - ACTION - มาฆ / นาค / คี

มาฆ - รูปถ่ายหมู่ นักศึกษาแพทย์ มาฆ นาค คี วางที่เคาน์เตอร์ เลียง มาฆ ฮัมเพลงขณะอาบน้ำในห้องน้ำ

คี - อาบน้ำในอ่าง

นาค - ออกจากห้องน้ำ แพน เห็นรูปถ่าย มาฆกับนาค

มาฆ - เลือกลี้อผ้าในตู้

นาค - แต่งหน้า ทำผม ที่หน้ากระจก

คี - แต่งเล็บ บนโซฟา

มาฆ - คิ้ว เลื่อนอก ฤกษ์แจรด

คี - เขียนคิ้ว แต่งหน้า ที่หน้ากระจก

นาค - คิ้วรองเท้า

คี - คิ้วกระเป่าถือ

มาฆ - สตาร์ทรถ

CUT TO:

ESTABLISHING SHOT - ท้องฟ้ายามค่ำของกรุงเทพมหานคร มองเห็นถนนใหญ่ รถวิ่งซวักไขว่ มองเห็น รถแท็กซี่เปิดประทุนของมาฆ วิ่งผ่านไป มาฆ นาค คี หัวเราะ กริตร้องเหมือนวัยแรกรุ่น

ว้าว! วู้! ฮะ ฮะ ฮะ!

สะพานสูง ยื่นออกไปที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีราวสะพานกันตก และเก้าอี้ตัวยาว วางเปลววางอยู่ มองออกจากปลายสะพาน มีรถวิ่งสวนกัน 4-5 คัน รถของมาฆวิ่งเลี้ยวหันหน้า มาจอดที่ปลายสะพาน เลียงเครื่องยนต์ดับ ไฟหน้าเปลี่ยนเป็นแสง LED ส่องมาที่เก้าอี้ยาวและราวสะพาน มาฆ

นาค คี กิ่งเดิน กิ่งวิ่ง ส่งเสียงหัวเราะ เกาะแซนกันมา ยืนฟังและเกาะราวสะพาน ไกล่เก้าอี้นั่งตัวยาว แสงสว่างจากไฟหน้ารถ ทำให้มองเห็นคนทั้งสามชัดเจน แต่ไม่รบกวนความสวยงามของท้องฟ้า ยาม พระจันทร์เต็มดวง บนสะพาน มีหนุ่มสาว เกาะคู่กันมาเที่ยว สองสามคู่

คี

นาค นี่มันสวยสุดเลย เธอหามันเจอได้ยังไง ที่สงบ
และสวยงามอย่างนี้

นาค

(หัวเราะ)

ถ้าบอกก่อน เธอก็ไม่ตื่นตื่นนะซี

คี

ไม่น่าเชื่อเลยเนาะ ว่าเราจะได้เห็นพระจันทร์ทรง
กรวดเต็มดวง คุณเงาในน้ำนั่นซี มันสวยมากเลย

(เกาะแซนข้างหนึ่งของมาฆ)

ว่าไง ตัวเอง ไม่พูดอะไรบ้างเลย

มาฆ

(หัวเราะในลำคอ)

ฮึ ฮึ ฮึ ชอบฟังเธอคุยมากกว่า ที่ทำงาน ไม่มี
ช่องว่างส่วนตัว เหมือนที่นี่ ผมอยากฟังนาคกับคี
สองคน คุยมากกว่า

นาค

(ยื่นมือมาจับมืออีกข้างของมาฆ)

ก็แปลกนะ ตั้งแต่เข้าเรียนแพทย์ เราสามคน ไม่
เคยแยกจากกันเลย จนกระทั่งจบ เราก็ไปไหนกัน
ไม่พัน ไม่ห่างสายตากันเลย นาคอยู่ตึกทะเลเบียน
ส่วนคีก็อยู่ตึกคนไข้ ห่างกันแค่ช่วงนกบินเอง

มาฆ

นั่นมันนกกระต่าย ไม่ใช่นกจริงๆ ชักหน่อย เปิด
หน้าต่างก็เห็นกันแล้ว

คี

ก็มานั้นแหละ เป็นนกกจริงๆ อยู่ตั้งไกล นี่ถ้าไม่มี
คำสั่งก็คงไม่บินแวะมาหากันบ้างเลยใช่ไหม?

มาฆ

งานของทหาร ทำตามใจตัวเองไม่ได้ ทุกอย่างต้อง
เป็นคำสั่งทั้งหมด

คี

ไม่จริง แล้วที่มานี่ เพราะคำสั่งหรือเปล่า

มาฆ

ไม่รู้ พระเจ้าส่งมาสั่ง ถึงได้เจอเธอสองคน
พร้อมๆ กัน มันก็เลย ...

คี

(ยื่นหน้าใกล้มาฆ นาคมองคี)

สองคน แล้วทำไม?

มาฆ

(ยิ้มกระเซ้า)

อะไร?

ทั้งสามคน เงียบนิ่งไปครู่หนึ่ง คี ต้องการถ่ายภาพ แต่ลืมกล้องไว้ที่รถ

คี

คี อยากได้ภาพคืนนี้ไว้ดู แต่เดี๋ยวนะ รอแป๊บหนึ่ง

POV - นาค มอง คี เดินไปเอากล้องที่รถ นาค ขยับแนบเข้าใกล้ มาฆ

นาค

(มองหน้ามาฆ สายตาอ่อนหวาน)

อยากให้เห็นนี้ มีแค่เราสองคน นาคกลัว

มาฆ
(สบตานาคไม่ละ)
กลัวอะไร ผมอยู่ คีก็อยู่

นาค
(สับสน)
ไม่ใช่ ... ไม่รู้ซี

TIGHT ON - คี วิดกกังวล ยืนมองดู มาฆกับนาค / **ZOOM OUT** - มองเห็น มาฆ / นาค อยู่ข้างหน้า คี กลบเกลื่อน ด้วยเสียงกระแอม เพื่อขัดจังหวะ / นาค กระเถิบห่างออกจากมาฆ / คี ชุกกล้องถ่ายรูปขึ้นให้เห็น

นาค
อย่ามัวแต่คุยกัน คีนี่ เราต้องมีหลักฐานเก็บไว้ดู
ว่าเราสามคน รักกันมากแค่ไหน ซิคๆ กันหน่อย
แสงไฟแฟรช สว่างวาบขึ้น

MATCH CUT TO:

SEQUENCE: 04 **นอก. สนามหน้าตึกอาคารเรียน - กลางวัน**

แสงไฟแฟรช สว่างวาบขึ้น 4-5 ครั้ง จากกล้องของเพื่อนๆ ที่รุมถ่ายภาพหมู่รวมกัน ของเหล่า นักเรียนมัธยมปลาย ที่มาเข้าค่ายเตรียมความพร้อม เพื่อการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาใน หลักสูตร แพทยศาสตร์ **มาฆ นาค คี** วัย 17 ปี ทั้งสามคน อยู่ตรงกลาง ผัดกันยืน ผัดกันถ่าย

DOLLY OUT - เห็นป้าย **ชื่อโครงการค่ายเตรียมความพร้อม**

SUPERIMPOST: 8 ปี ก่อนหน้านั้น

ที่ลานจอดรถ - มองเห็น นักเรียนพากัน ถี้อ ลาก กระเป๋า ขึ้นรถบัสบ้าง รถเก๋งของผู้ปกครองบ้าง อยู่ด้านหลัง **INTO VIEWS** - **มาฆ** เดินลากกระเป๋าเข้ามาขึ้นรถคนมาวับ

ANGLE - นาค / คี กอดอ้าลากัน คี แยกไปอีกทาง / นาค มองเห็น มาฆ

POV - คี ก้าวขึ้นรถบัส เห็น นาค ลากกระเป๋า ไปหา มาฆ

มาชม ยืนรอดอยู่ **INTO FRAME** - นาค เดินลากกระเป๋าเข้ามาหา

นาค

ไง เธอจะกลับยังงัย

มาชม

รอพ่อมารับ แล้วเธอล่ะ

นาค

คงต้องนั่งรถกลับบ้านเอง

มาชม

แล้วเราจะได้เจอกันอีกไหม?

นาค

เจอก็

มาชม

สัญญานะ

(เห็นนาคพยักหน้ารับ)

สัญญานะว่าเราจะคุยกัน หลังจากนี้

นาค

จำได้ ตอนสี่ทุ่ม

มาชม

(ชี้ไปที่ รถเก๋งคันหนึ่ง วิ่งตรงมาที่เขา)

นั่นรถพ่อ ผมต้องไปแล้ว

POV - นาค เห็น มาชม มองมาขณะเข็นกระเป๋าใส่ท้ายรถ เขาเข้าไปในรถ โบกมือลา รถวิ่งออกไป
นาค มองตามด้วยสายตาดำลึบ

DISSOLVE TO:

ESTABLISHING SHOT - โรงเรียนแพทย์ทหาร

SUPERIMPOST: พฤษภาคม 2029

จากมุมสูงลดต่ำลงมา มองเห็น **ป้ายชื่อ** โรงเรียนแพทย์ทหาร

ใน. ห้องประชุม - กลางวัน

FULL SHOT - นักเรียนที่สอบได้ปีหนึ่ง รวบรวม 100 คน กำลังนั่งฟังผู้อำนวยการโรงเรียน แนะนำ
ปฐมนิเทศ บนเวทีหอประชุม ได้ยิน **เสียง** กล่าวต้อนรับของผู้บริหารก็ออกไปทั้งห้อง

มาฆ (V.O.)

พอกับแม่ดีใจมาก ที่ผมสอบเข้าเรียนที่นี่ได้

มาฆ กับกลุ่มเพื่อนๆ ในห้องประชุม (ต่อเนื่อง)

นาค (V.O.)

วันแรก เป็นไงบ้าง ตื่นเต้นไหม?

มาฆ (V.O.)

ตื่นเต้นชิ แล้วเธอล่ะ มหาลัยเปิดหรือยัง

CUT TO:

นอก. สนามหน้าอาคารเรียน - กลางวัน

FULL SHOT - กิจกรรมต้อนรับใหม่ รุ่นพี่ของนักศึกษาแพทย์ ต้อนรับน้องปีหนึ่ง (นาคอนงค์ /
ศศิประพิน / สิริรินทร์ / วิณา / เต็มตา / นะเธอ) **เสียง** ทักทาย สนุกสนาน หัวดี หัวเราะ

นาค (V.O.)

กำลังอยู่ในงานต้อนรับ สนุกมากเลย พี่ๆ เค้าดีทุก
คนเลย อยากให้เธอมาที่นี่จังเลย

นอก. สนามฝึก - เข้าครุ

ครุฝึก พานักเรียนปีหนึ่ง (มาฆวัตร / แคนนี่) เข้าแถวออกวิ่ง

มาฆ (V.O.)

แต่เราต้องฝึกหนักตั้งแต่ปีหนึ่ง ไม่เหมือนเรียน
แพทย์พลเรือนอย่างเธอเลย

นาค (V.O.)

อู้ อู้ นะ เราเอาใจช่วย แต่นาคก็เรียนหนัก
เหมือนกัน

นอก. ระเบียบหอพัก - กลางวัน

นาค นั่งอ่านหนังสือที่ราวระเบียง มองเห็นค่านหลัง กองหนังสือบนโต๊ะสูงท่วมหัว

นาค (V.O.)

(ต่อ)

หนังสือเป็นตั้งเลย แต่ก็คงมากกว่าคุณ เพราะไม่
ต้องลุกขึ้นแต่เช้า ออกไปวิ่ง

ใน. ห้องผ่าตัด - กลางวัน

อาจารย์ พานักศึกษา ไปดูผ่าศพ นาค กับ ศิ อยู่ด้วยกัน

นาค (V.O.)

(ต่อ)

เนี่ยะ รุ่นพี่บอกว่า ปีหนึ่งอ่านหนังสือเยอะ ปีสอง
เป็นต้นไป ต้องเรียนกับอาจารย์ใหญ่

มาฆ (V.O.)

ผมก็เหมือนกัน แต่ครูฝึกที่นี่มีวินัยมาก ทั้งฝึก ทั้ง
อ่าน นาค ผมคิดถึงคุณนะ

นาค (V.O.)

นาคก็เหมือนกัน รักนะคะ

CUT TO:

ใน. ห้องผ่าตัด - เตียงผ่าตัด - กลางคืน

อาจารย์หมอบ สอนผ่าตัดคนไข้ นาค ศิ วิณา เป็นผู้ช่วย นักศึกษาชาย รุ่นน้อง 3 คน ยืนดูข้างๆ นาค
มองดู นาฬิกา บอกเวลา 24.00 น. นาค สะกิด ศิ พวกมันเดินไปที่อ่างล้างเครื่องมือ ถอดถุงมือ

นาค

คิ เราต้องไปพักแล้ว

คิ

แต่เรากับวีนาต้องอยู่เวรต่อ ถึงตีสี่

นาค

งั้นเรากลับก่อนนะ

ใน. ห้องนอน - กลางคืน

เตียงนอน - เห็นกองหนังสือวางตั้ง บนเตียง บนหัวเตียง มีกรอบรูปถ่าย มาฆ นาค **INTO FRAME** - นาค ในชุดนอน ล้มตัวลงนอนบนเตียง แล้วหลับทันที

INSERT ใน. ห้องผ่าตัดคลอด - กลางคืน

นาค กำลังทำคลอดให้แก่คนไข้หญิงคนหนึ่ง พยายามจะคลอดเอง แต่คนไข้ร้องเจ็บโวยวาย เต็มยังไม่คลอด นาค **ประหลาดใจ** เพราะเห็น ท้อง ของคนไข้โตผิดปกติ และ **โตขึ้น** เรื่อยๆ นาค **ตกใจ** มาก ไบหน้าของคนไข้ คือ **ไบหน้าของนาค** ครู่ต่อมา ท้องที่โตขึ้นก็ แดงโพละ เลือดสดกระเซ็น-

เตียงนอน - (ต่อเนื่อง) นาค ตกใจ ตื่น หายใจหอบ ทำหน้าฉงน

DISSOLVE TO:

นอก. ตึก OPD - ระเบียบ - กลางวัน

มองเห็นตึก OPD ระเบียบไกล นาค เดินออกมาที่ระเบียบ / **C.U.**- มือของนาค กำลังคีบส่ง ข้อความในโทรศัพท์

ON SCREEN - **iphone** ข้อความส่งถึงผู้รับ มาฆวัตร

นาค (text)

กำลังทำอะไรอยู่ อยากคุยด้วยจัง

BACK TO - ไบหน้านาค รู้สึกผิดหวัง / สถานะการตอบรับ ไม่มีสัญญาณ

CUT TO:

บน. เครื่องบินชินุค - เย็น

มาชม สะดุ้งตกใจตื่น จาก **เสียงสั้น** ของโทรศัพท์ คิวโทรศัพท์ดู สัญญาณถูกตัดไปหมดแล้ว มาชมปิดเครื่อง กดปุ่มสวิตช์ ปิดไฟ นอนต่อ

DISSOLVE TO:

ใน. ห้องประชุมเล็ก - กลางวัน

อาจารย์หมอ นั่งหัวโต๊ะ ประชุมนักเรียนแพทย์ที่ขึ้นปี 6 จำนวน 20 คน มาชม (อายุ 23 ปี) นั่งอยู่ตอนกลางกลุ่ม อาจารย์หมอแนะนำการออกไปปฏิบัติหน้าที่ภาคสนาม พร้อมยื่นซองคำสั่งให้ทุกคน

อาจารย์หมอ

นี่คือวิชาเวชปฏิบัติการยุทธ์ ที่คุณจะได้ปฏิบัติจริง
ในภาคสนาม เมื่อไปถึงที่นั่น พวกคุณจะได้ฝึก
ปฏิบัติเป็นแพทย์เต็มตัว ตรวจร่างกาย วินิจฉัยโรค
และสั่งจ่ายยา ทั้งกับพี่น้องทหารและพลเรือน นี่
ไม่ใช่ให้ไปรับนะ อย่ากังวล

เสียงอาจารย์หมอ ค่อยๆ เฟดลง

มาชม (V.O.)

นาค กับ ศิ พังอยู่รีเปล่า ผมได้รับคำสั่ง ให้เป็น
แพทย์ฝึกหัด ประจำหน่วยทหาร ไม่ไกลจากจาก
เธอสองคนเลยนะ

ใน. รถตู้ - กลางวัน - TRAVELLING

มองเห็น **รถวิ่งบนถนนใหญ่** ผ่านป่าเขียว / **นาค** นั่งอยู่ตอนหน้า มองออกไปดูวิวข้างทาง

นาค (V.O.)

โชคดีจัง โรงพยาบาลชุมชน กับค่ายทหาร เนียนนะ อยู่
ใกล้กัน จริงหรือเปล่า กลัวว่าใกล้ก็จริง แต่ต้อง
ข้ามภูเขาเป็นวัน ไม่ไหวแน่เลยเรา

นอก. โรงพยาบาลชุมชน - กลางวัน

มองเห็น **รถตู้วิ่ง** ผ่านเข้าไปในชุมชน เห็นป้ายชื่อชุมชน / ที่หน้าโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง

INTO FRAME - รถตู้วิ่ง มาจอด ศิ ลงจากรถ มองไปรอบๆ

คี (V.O.)

เธอสองคนนี่ ไม่ห่างกันเลยนะ เวลาฝึกงานจริงๆ
คิดเธอ จะใช้เวลาไปหากัน อย่างดีก็แค่ส่งไลน์ สู้ๆ
ปีสุดท้ายแล้ว อีกไม่นาน จะได้เป็นหมอจริงๆ ชะที่

DISSOLVE TO:

นอก. โรงพยาบาลชุมชน – ห้องตรวจ – กลางคืน

ที่ประตูทางเข้า โรงพยาบาล นายน้อย กับ นางพา หิ้ว บ้าลำไย หญิงอ้วน ้วยกลางคน ออกจาก
รถปิกอัพที่พามา เข้าไปในห้องตรวจ / นาค กับ พี่ปอง บรุษพยาบาลที่อยู่เวร จึงหายเข้าไปข้างใน
เสียง ร้องเอะอะโวยวายของคนป่วยตั้งขึ้น / นาค กับ พี่ปอง รีบตามเข้าไป

ใน. ห้องตรวจ – ต่อเนื่อง

นาค ถอนเข็มฉีดยาออกจากกันของคนป่วย เก็บทำความสะอาดอุปกรณ์ ฟัง นางพา เล่าว่า

นางพา

ตั้งแต่บ้าลำไย แยกไปเยี่ยมหลานที่กรุงเทพฯ กลับมา
แกก็ล้มในห้องน้ำ หว่าผีผลัก แต่ฉันว่าไม่น่าจะใช้
ตั้งแต่นั้นมา แกมีอาการหลงๆ ลืมๆ

นาค

บ้าแกชื่ออะไรนะ ลำไยหรือ แยกไปทำอะไรมาจ๊ะ ที่
กรุงเทพฯ

นางพา

ฉันพาแยกไปเองแหละ วันหนึ่งไปทำบุญที่วัดมหา
บุศย์ เผลอหน่อยเดียว เห็นแยกไปนั่งบนพุ่มฟ้าอะไร
ก็ไม่รู้ ที่หน้าศาลแม่ภาคพระโชนง ฉันเลยรีบพาแยก
กลับบ้าน

(มองนาค ทำทางกิ้วปนขำ)

แหม ทำไมไปพ้องกับชื่อคุณหมอซะได้ ฉันเห็นแล้ว
ก็เสียว มาจนถึงที่นี่เลยล่ะจ๊ะ

นาค ลุกไปฉีดยา

นาค

กลัวเหรอก หรือว่ากลัวหมอก

(ยิ้ม จ้องหน้า)

อะไรกันบ้าง ฉันชื่อ นาคอนงค์ ไม่ใช่แม่นาค ผีแม่

นาคนะ มันเป็นเรื่องเล่าตั้งนานมาแล้ว จริง

หรือเปล่านั้นไม่รู้ แต่คนก็กลัวกันนะ

(ส่งซองยาให้)

พอไปถึงบ้านแล้ว ให้กินยานี้ แล้วก็ทำตามที่บอก

ข้างซองนี้นะจ๊ะ

CUT TO :

ใน. ห้องพัก - กลางคืน

ก่อนเข้านอน นาค เปิดไฟแพด เขียนข้อความส่งถึง มาฆ แล้วเข้านอน

นาค (text)

นอนหลับฝันดีนะค่ะ ที่รัก

ใน. ห้องพัก - เวลาเดียวกัน

มาฆ นั่งโต๊ะข้างเตียงนอน เปิดดู ตารางงาน ตั้งแต่ 04.30 น. ไปจนถึง 22.30 น. ไม่มีวันหยุด
จะได้พัก ช่วงบ่ายวันอาทิตย์ เขาจับบันทึกต่อกิจกรรมวันพรุ่งนี้ ได้ยิน เสียง จากโทรศัพท์ จึงเปิดดู
แล้วก็ย้ข้อความตอบรับ ปิดเครื่อง เข้านอน

DISSOLVE TO :

SEQUENCE: 05 **EXTRABISHING SHOT** - อาคารหอประชุม - กลางวัน

นาค (O.C.)

จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี ลดลงถึงร้อยละ 60

นับตั้งแต่ปี 2023 โดยมีจำนวนผู้ติดเชื้อ เหลือ

เพียง ร้อยละ 10-15 ต่อปี และ

ใน. ห้องประชุมใหญ่ - ต่อเนื่อง

SUPERIMPOST: ธันวาคม 2034

FULL SHOT - นักศึกษาเต็มห้องประชุม บนเวทีบรรยาย มีนักศึกษาผู้หนึ่งกำลังนำเสนอ ผลงานวิจัยของตน ศาสตราจารย์ผู้อำนวยการ และคณาจารย์ราว 20 ท่าน นั่งแถวรูปตัววีอยู่ฝั่งซ้าย และขวา ผู้บรรยายบนเวที คือ นาค ตอนนี้ อายุ 23 ปี

นาค

(ต่อ)

นับวันจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่า การป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีที่ดีที่สุด ก็คือวิธี บีบให้ไวรัสเอชไอวี ที่ซ่อนตัวอยู่ในเซลล์ของระบบ

(มีต่อ)

นาค (ต่อ)

ภูมิคุ้มกัน เปิดเผยตัวออกมา นักวิทยาศาสตร์ ทราบแล้วว่า เชื้อร้ายได้ซ่อนตัวอยู่ในโครโมโซม (ซีไปที่ฝั่งบนจอด้วยเลเซอร์)

โดยมันจะฝังยีนไวรัสรอบโปรตีนฮีสโตน เท่ากับว่ามัน อาศัยฮีสโตนเป็นเกราะกำบัง

มองเห็นนักศึกษาในแถว **PAN TO** - คี นั่งในลำดับติดทางเดิน

นาค

(ต่อ)

และเมื่อสี่ปีที่แล้ว ผลการทดสอบ โดยฉีดยาเคมี วารินอสแตทเข้าไปในฮีสโตน มันสามารถทำลาย เกราะป้องกันของเอชไอวี จากนั้น ก็ถูกกำจัดด้วย วัคซีนตัวใหม่ ที่มีชื่อว่า FNKB-13

ดร.กังวาน ผู้อำนวยการสถาบัน TGR กระซิบกับ ท่านอธิการบดี ถึงสิ่งที่นาคกำลังพูดถึง

นาค (O.C.)

(ต่อ)

แต่สถานการณ์แพทย์ยังมีข้อกังขาว่า วัคซีนใหม่ตัวนี้

จะก่อผลกระทบต่อกระบวนการถ่ายทดยีนของ
ดีเอ็นเอ

FULL SHOT – นักศึกษาเต็มห้องประชุม บนเวทีบรรยาย ปรากฏภาพของ นาค บนจอขณะพูด

นาค

(ต่อ)

ซึ่งจะก่อให้เกิดการผ่าเหล่า หากถูกใช้กับผู้ป่วยในระยะยาว แต่ข้อโต้แย้งเหล่านี้ ยังไม่มีข้อพิสูจน์ที่แน่ชัด หากเอชไอวี ถูกกำจัดหมดไปก่อนในระยะสั้น วัคซีนใหม่ก็จะมีผลกระทบต่ออย่างไร (มีต่อ)

นาค (ต่อ)

ถึงเวลาแล้วที่ FNKB-13 จะถูกบรรจุลงในสารบัญชเวชภัณฑ์ยารักษาโรค สำหรับแพทย์อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

บรรยายเสร็จ เดินลงจากเวที พิธีกรเดินไปที่แสดงต้นตำรับข้าง / คณาจารย์ทุกคนปรบมือให้ / คีปรบมืออื้อมั่ว เพื่อนนักศึกษา ปรบมือยาว

พิธีกร

นับเป็นข่าวดีสำหรับผู้ป่วยเอชไอวี ที่จะได้ใช้วัคซีนใหม่ โดยไร้ข้อกังขา นับเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่สุดในรอบบรรยายเข้านี้ครับ

นาค เดินลงมาถึงข้างล่าง ได้ยินเสียงโทรเข้า จึงเดินออกไปรับที่ข้างนอก

พิธีกร

(ต่อ) (fade out)

แต่ยังมีเวลาเหลือ ที่จะเชิญว่าที่นายแพทย์ท่านต่อไปขึ้นมาบรรยาย

นอก. ห้องประชุมใหญ่ – ต่อเนื่อง

นาค
 (หยุดที่มุมหนึ่ง ยกโทรศัพท์พูด)
 ฮัลโหล แม่เหรอ นาคขอโทษนะแม่ ที่ไม่ได้รับสาย
 นะ เพราะกำลังพูดบรรยายอยู่

INTERCUT TO :

ใน. บ้าน - กลางวัน

ผกาพรรณ พุดโทรศัพท์ มองเห็น โชติ นอนป่วย แหว คอยบิบนวดอยู่ใกล้ๆ

ผกาพรรณ
 ตอนนี ้ถูกพูดจบแล้วเหรอ?

INTERCUT - นาค / ผกาพรรณ

นาค
 จะ เพิ่งเสร็จเมื่อตะกี้ ก็ออกมาคุยกับแม่นี้แหละ
 แม่โทรมา มีอะไรเหรอ?

ผกาพรรณ
 ถ้าถูกพอมีเวลา มาเยี่ยมพ่อเค้าหน่อยซิลูก

นาค
 พ่อเป็นอะไรจ๊ะ?

ผกาพรรณ
 ไม่รู้ อยู่ๆ ก็หมดเรี่ยวแรง เซ็นรถเองก็ไม่ไหว

นาค
 เป็นตั้งแต่เมื่อไหร่?

ผกาพรรณ
 ได้สองสามวันแล้ว หลับละเมอก็บ่นถึงลูก เเทมนี้
 นาคยังไม่ได้กลับบ้านเลยนะ

นาค

คงต้องรอฟังผลอีกแป๊บนึงนะแม่

นาค เห็น คี เดินออกมาตามหา หยุดครูหนึ่ง

นาค

(ต่อ)

เอาอย่างงี้ นาคจะกลับมาเยี่ยมพ่อก่อนฟังผลก็
แล้วกัน งั้นนาคขอไปเตรียมตัวก่อน แค่นี้แม่

(พูดกับ คี)

คี ไปเป็นเพื่อนเราหน่อยได้ไหม?

คี

เรื่องนั้นไม่เป็นปัญหาหรอก นาคจะไปยังไง ต่वनๆ
แบบนี้ รดส่วนตัวก็ไม่มี เออ บอกมาขริ้ง?

นาค

ยังเลย

คี

มาขม อาจช่วยเราได้นะ เคียวคีจัดการเอง

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดงาน มาถามหา นาค

เจ้าหน้าที่

คุณนาคอนงค์คะ ท่านศาสตราจารย์ ผอ-อด จี
โนม อยากรุขกับคุณคะ

(ผายมือบอกทาง)

เชิญทางนี้คะ

นาค

คี เคียวเรามาณะ

(ตามเจ้าหน้าที่ไป)

CUT TO :

นอก. อาคารจอดรถ – กลางวัน

มีรถจอดอยู่คันหนึ่ง **INTO VIEW** – รถยนต์อีกคัน **วิ่งเข้ามา**จอดคู่กัน

พลโทปัสุทธิ์ กับ **คุณเบญจวรรณ** วัย 50 ปี พ่อกับแม่ของมาฆ เปิดประตูลงจากรถ ขณะที่ มาฆ ในชุดไปเที่ยว สวมแว่นกันแดด เดินมาที่รถที่จอดอยู่ พ่อมองมาฆ

พลโทปัสุทธิ์

นี่ มาฆจะไปไหนอีกล่ะ เพิ่งกลับมาเหนื่อยๆ

มาฆ

ไม่เห็นเหนื่อยหรอก ผมแข็งแรงจะตาย คุณนี่

(ทำท่าเป่งกล้ามเนื้อ)

พอดี ผมมีธุระกับเพื่อนนะครับ

พลโทปัสุทธิ์

สำคัญขนาดนั้นเชียวหรือ อิม! งั้นก็กลับมาให้

ทันกินข้าวเย็นนะลูก

มาฆ

ผมกลัวจะกลับมาไม่ทันนะซีพ่อก่อนขอเป็นเย็น

พรุ่งนี้ก็ได้กันนะครับ

พลโทปัสุทธิ์ ทำหน้างง / มาฆ ปิดประตูรถ สตาร์ทรถ ขับออกไป / เบญจวรรณ ยิ้มให้ ปัสุทธิ์

CUT TO:

นอก. อาคารหอพัก – กลางวัน

FULL SHOT - นาค / คี ยืนรอที่หน้าอาคาร มีรถของมาฆ **วิ่งเข้าไปจอด** / **MEDIUM** - มาฆ เปิดประตูรถออกมา

มาฆ

วิว! สาวๆ รอนานไหม? มาผมช่วย

MEDIUM - มาฆ (ต่อเนื่อง) เดินไปคว่ำกระเป๋าสองใบจาก นาค และคี เอากระเป๋าไปใส่ในช่องเก็บของท้ายรถ

มาฆ

นี่ถ้าคีไม่โทรไปบอก นาค จะไปยังไง

นาค

ไม่รู้ แล้วนี่คุณมีเวลาว่างรึไง ที่จะไปส่งพวกเรานะ

ในรถ - นาคเปิดประตูรถ เข้ามานั่งที่เบาะหน้า เปิดประตูรถ เข้าไปนั่งเบาะหลัง

คี

ไม่ใช่แค่ไปส่ง แต่รอรับกลับด้วยเลย

นาค

จริงสิ!

(แตะปุ่มรีดเข็มขัดนิรภัย)

แต่ไม่แน่ใจว่า จะได้กลับเลยหรือเปล่า ไม่รู้ว่าพ่อ
เป็นอะไรมากไหม

มาฆ

(เปิดประตูรถเข้ามา)

ก็ไม่เห็นเป็นไรนี่ ผมทำงานล่วงเวลาสะสมไว้ ก็พอ
มีเวลาหยุดได้ซักสองหรือสามวัน

(แตะปุ่มรีดเข็มขัดนิรภัย)

ตกลง นาค จะไปอยู่ที่วัน

(นิ้วแตะปุ่มสตาร์ท แตะปุ่มเกียร์)

FULL SHOT - รถ วิ่งออกถนนใหญ่ไป

MONTAGE -

A) ในรถ - มาฆ นาค คี คุษสนุก หัวเราะ

B) จุดพักรถ รถวิ่งเข้าไปจอด

C) ใน. ร้านขายของฝาก - มาฆ นาค ชื่อของฝาก / คี เห็น มาฆ กับ นาค โก่งซัด หยอกล้อ

D) ในรถ - นาคโทรศัพท์

E) ในบ้าน - ผกาพรรณ รัปโทรศัพท์ ตะโกนเรียกแวว

F) นอก. หน้าบ้านของผกาพรรณ - รถวิ่งเข้าไปจอดที่ประตูใหญ่ แวว ลงมาเปิดประตู

END OF MONTAGE

นอก. บ้านของผกาพรรณ - เย็น

มุมลึกรถ ประตูเปิด มาชม นาค คี ลงจากรถพร้อมกัน มองเห็น ผกาพรรณ เดินลงมาจากบนบ้าน ออกมารับ นาค เข้าไปกอดแม่

ผกาพรรณ

(สวมกอด)

ลูกเพิ่งมาถึง พาเพื่อนๆ ขึ้นบนบ้านก่อนสิ

นาค

แม่จ๊ะ นี่เพื่อนของหนู มาชม คี นี่แม่เราเอง

มาชม / คี

สวัสดีครับ / ค่ะ

ผกาพรรณ

(รับไหว้ มอง มาชม คี เหมือนเป็นแฟนกัน)

พ่อคุณ แม่คุณ ขึ้นบ้านก่อนเถอะจ๊ะ

ใน. บ้านของผกาพรรณ - ห้องรับแขก - ต่อเนื่อง

ANGLE - โชติ นั่งบนรถเข็น เลี้ยง ร้องบอกของแวว ตั้งมาจากข้างนอก

แวว (O.S.)

ตา คูชิ ไครมา

POV - โชติ เห็น นาค และเพื่อน เข้ามาไหว้ ตามด้วย ผกาพรรณ และ แววถือของฝากมาเต็มมือ นาค เข้าไปกอดพ่อที่นั่งบนรถเข็น มาชม กับ คี นั่งลง ที่เก้าอี้

นาค

พ่อ เข็นรถเองได้แล้วเหอ แมบอกว่ พ่อหมดแรง
เอาแค่นอน แล้วนี่ลุกขึ้นตั้งแต่เมื่อไหร่เนี่ยะ

โชติ

ไม่เป็นไร พ่อดีขึ้นแล้ว ที่จริงนาคไม่ต้องมาก็ได้ ปี
สุดท้าย ลูกต้องฝึกต้องเรียนหนักขึ้น

ผกาพรรณ

แหม! นำหมั่นไส้ ที่ตอนนั้น ทำเป็นลูกไม้ไหว
เหมือนคนจะหมดลม อยู่ๆ ก็ดีขึ้นมาเฉยเฉียว

มาฆ

ลูกสาว ว่าที่คุณหมอมายเยี่ยมแล้ว ก็คู่มือกำลังใจ
มากขึ้นนะครับ

นาค

(แนะนำพ่อ)

เอ๋ พ่อคะ นี่ ร้อยตรีมาฆวัตร อุดมสุข เรียนชั้นปี
เดียวกัน แต่ชอบจะเป็นหมอมหาหรรษา

มาฆ

แหม! เรียกซะเต็มยศเลย ผม มาฆ แล้วนี่ก็ ว่าที่
แพทย์หญิงศศิประพิน แพรพิสุทธิ์ครับ

ศิ

เรียก ศิ เชนๆ เถอะคะ

(หยิกที่ต้นแขนของมาฆ)

นี่ นี่ ที่เค้าบอกชื่อชะยาวเลย

โชติ

(หัวเราะ)

ฮิ ฮิ ฮิ ไม่เป็นไรหรอก ผมเคยเป็นทหารเสนารักษ์
อยู่สิบปี เพิ่งจะได้เลื่อนยศเป็นร้อยตรี ก็ตอนเดิน
ไม่ได้นี่แหละ

นาค

(แกะท่อ ยึ่นนาฬิกาข้อมือให้)

พ่อจำ นี่ของพ่อจ๊ะ แล้วก็นี่ของแม่

(ส่งกล่องให้แวว)

แล้วนี่ของแวว

โชติ

ขอบใจลูก ชั่งรู้ใจพ่อซะจริงๆ เอ้อ มากันแล้ว ถ้า
ไม่มีธุระอะไร พักหลายๆ วันก็ได้

คี

ก็ว่าจะขออยู่ทานข้าวด้วย ชักคืนนะจ๊ะ

ผกาพรรณ

มากันตั้งไกล นอนหลายๆ คืนก็ได้ ถ้าจั้น มากัน
เหนื่อยๆ ไปพักกันก่อนเถอะ

(ลุกขึ้น)

นาค พาเพื่อนๆ มาทางนี้

ผกาพรรณ พา มาชม คี ไปห้องพัก

แวว

ตา ดูพี่ผู้ชายคนนั้น และแฟนเค้าชิ สนิทกันจังเนาะ
หล่อสวยทั้งคู่ แต่ น้านาค ไม่เห็นจะมีแฟนกะเค้า
เลย มาบ้านแต่ละที ก็มาคนเดียว

โชติ

นังแวว เดี๋ยวรู้ได้ไง

แวว

แหม ตาก็ สายตาอย่างแวว ก็มีแววสมชื่อซะ
เห็นท่าทางกระหนุงกระหนิงซะยังยั้น จะเป็นอื่นไป
ไม่ได้ นอกจากจะเป็นแฟนกัน

โชติ ยิ้ม ที่เห็นแววพูดจิบปากจิบคอแบบเด็กสอดรู้

DISSOLVE TO:

นอก. ทำน้ำหลังบ้าน - สะพานไม้ - คำ

LONG SHOT - ตะวันตกที่ขอบฟ้า มาฆ นาค ยืนคุยกันที่ขอบสะพาน ตรงที่ยื่นออกไปกลางน้ำ

มาฆ

หกปี ก็เหนื่อยน่าดูเหมือนกันนะ รู้หรือยังว่า จบ
แล้ว จะไปอินเทอร์เน็ทไหน?

นาค

ไม่ แล้วคุณล่ะ?

มาฆ

ผมเลิกไม่ได้หรอก

นาค

แล้วเค้าสั่งให้คุณไปประจำที่ไหนล่ะ?

มาฆ

ที่แล็บวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ ของกองทัพบก

นาค

อะไรกัน เป็นหมอนินเทอร์เน็ท มีแต่เขาให้ไปอยู่ที่
ชายแดน หรือไม่ก็หน่วยรบ อะไรประมาณนั้น ต้อง
รบต้องลุยกับพวกซำคี้ คุณนี่ โชคดีเป็นบ้า จบ
แล้วได้ทำงานใกล้ๆ แค่นี้ละ

มาฆ

เขาคงเห็นผลการเรียนของผมมั้ง หรือไม่ก็ ขาด
กำลังคน มันเป็นหน่วยงานเพิ่งตั้งใหม่
(ขยับเข้าไปใกล้)

แล้วนาคล่ะ มีที่ไปหรือยัง?

นาค

บ้า นาคไม่มีความสามารถอย่างคุณนี่ โน่น เขาคง

โยนให้ไปอยู่โรงพยาบาลชายขอบชายเขา หรือไม้ที่
โหนสลักแห่ง ที่ทำให้เราไม่ได้เจอกันแบบนี้
(รู้สึกเศร้า)

คูชิ พระอาทิตย์ส่วยจ้งเลย ตอนเต็กๆ นะ นาคมา
นั่งคูที่นี้บ่่อยๆ
(เขยิบเข้าไปชิดมา)

ไม่ยอมทำให้วันนี้ผ่านไปเลย นาคมีความสุขมาก

มาฆ

ผมก็เหมือนกัน ... ผมรักคุณนะ

นาค

นาค ก็รักคุณค่ะ

LONG SHOT - มุมเดิม คี เดินออกมาที่สะพาน เห็น มาฆ นาค ด้านหลัง ยืนใกล้ชิดพรอดรักกัน
คี ค่อยๆ เดินเข้าไปใกล้อีก นาค และ มาฆ โอบกอด หัวแนบเข้าหากัน

ใบหน้าคี เศร้าผิดหวัง ครู่หนึ่ง สูดลมเข้าปอด พยายามทำใจให้ปกติ เดินเข้าไปใกล้อีก **เท้า** เขยิบ
ก้างหัวปลาที่พื้น คี สะคุดอยู่กับที่ ใบหน้า**เศร้า** หันหลังค่อยๆ เดินห่างออกมา กลับเข้าบ้านไป

ที่บ้านหน้าต่าง เห็น มาฆ กับ นาค ยืนเกาะราวสะพานคุยกัน **INTO FRAME** - ใบหน้า
ผกาพรรณ โผล่เข้ามา เห็น คี เดินเข้าบ้าน ผกาพรรณ เดินหลบไป

DISSOLVE TO:

WIDE SHOT - พระอาทิตย์ ยามเช้าครู่

ใน. ห้องรับแขก - เข้า

ที่เตียงคนไข้ นาค เช็ดทำความสะอาดร่างกายให้พ่อ ผกาพรรณ กับ แวว อยู่ข้างๆ มาฆ กับ คี นั่ง
อยู่ห่างๆ กระเป๋าดูทางวางอยู่ข้างๆ

นาค

พ่อจ้ะ ถึงยังงั๊ พ่อก็็ต้องกินยาบ้ำรุงไปสั้กระยะ
ก่อน ยาสมุนไพรก็่ส่วนสมุนไพร แต่ยาของหมอด ก็
กินควบไปด้ว หนูต้องไปแล้วนะจ้ะพ่อ

(หันไปพูดกับแวว)
 แวว น้ำฝากคุณแลตาด้วยนะ แล้วจะซื้อของมาฝาก
 (กอดแม่)
 แม่ คุณแลตัวเองด้วย นาคไปนะจ๊ะ

ผกาพรรณ

พากันขับรถดีๆ นะลูก

มาชม คี ไหว้ลา ผกาพรรณ แล้วออกไปจากห้อง แวว ตามไปส่ง

TIGHT ON - ผกาพรรณ ถอนหายใจ

โชติ

เป็นอะไรไป

ผกาพรรณ

ไม่รู้ว่า พ่อหนุ่มคนนั้น จะชอบลูกเราหรือว่าแม่
 เพื่อนอีกคน ฉันก็ดูไม่ออก

โชติ

เรื่องรักๆ ใคร่ๆ ของพวกหนุ่มสาว เราไปกะ
 เกณฑ์อะไรพวกเค้าไม่ได้หรอก ช่างเขาเถอะน่า
 อีกไม่นาน นาค ก็ได้เป็นหมอลงจริงๆ ผมรอดวันนั้น
 อยู่นะผกา แค่นั้นนะ ผมก็พอใจแล้ว

CUT TO:

SEQUENCE: 06 **EXTRABLISHING SHOT** - ทำเนียบรัฐบาล เมืองเนเปียดอ

ใน. ห้องประชุม ครม.เมียนมา - กลางวัน

SUPERIMPOST: พฤศจิกายน 2037. เนเปียดอ, สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

FULL SHOT - ท่านผู้นำนั่งหัวโต๊ะ ร่ายล้อมด้วย ผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ รมต.เศรษฐกิจ

รมต.เศรษฐกิจ

(ภาษาเมียนมา)

แหล่งปีโตรเลียม อยู่ในพื้นที่ของเรา ร้อยละ 70
แต่ให้ผลประโยชน์เราแค่นี้แหละ

ผู้บัญชาการ

(ภาษาเมียนมา)

ข้อตกลงที่เขาเปรียบกันแบบนี้ เราจับไม่ได้

CUT TO :

EXTRABLISHING SHOT - ที่ทำการกระทรวงกลาโหม

นอก. หน้ากระทรวงกลาโหม - กลางวัน

SUPERIMPOST: ปักกิ่ง, สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผู้บัญชาการ เดินมาที่รถประจำตำแหน่ง ที่จอดรออยู่ที่หน้ามูข ตามด้วยที่ปรึกษา

ผู้บัญชาการ

(ภาษาจีน)

ถ้าเลี้ยงไม่ได้ เราอาจประกาศสงคราม

ที่ปรึกษา

(ภาษาจีน)

แล้วยูเอ็นจะมองเราอย่างไร ทำยังไงไม่ได้

ทั้งสองเข้าไปในรถ รถวิ่งออกไป

CUT TO :

ใน. ร้านกาแฟ - เชียงวัน

ที่มุมหนึ่งของร้าน ผ่านไหล่ของ มาม มองเห็นเคาน์เตอร์บริการ มีพนักงานหญิงสามคน พนักงานหญิงคนหนึ่ง เหยหน้าสบตา กับ มาม แล้วเดินตรงมาที่โต๊ะของ มาม พร้อมด้วยบิลค่าบริการ เธอวางมันลงบนโต๊ะ บนแผ่นโฆษณาโครงการบ้านจัดสรร ธนา ซิตี้ เซนเตอร์ มาม ใช้นิ้วแตะที่ตัวเลขบนแผ่นกระดาษบิล ปรากฏตัวเลขขึ้น ที่มุมของแผ่นกระดาษ เป็นรหัสไอดีกับราคากาแฟ พนักงานหญิงรับบิลกลับคืนแล้วเดินไปที่เคาน์เตอร์ ขณะที่ มาม ลุกจากเก้าอี้ เดินออกไปที่ประตูร้าน

นอก. ร้านกาแฟ – ต่อเนื่อง

มาชม สวณกับ ธนา และเพื่อน ที่ประตู พวกเขาชดอเท้า มาชม หยุดคิตทบทพน ธนา หันกลับมาทัก

ธนา

เฮีย! มาชม มาที่นี่ได้ไงวะเนี่ย?

(สวมกอด)

ดีใจวะเพื่อน ไม่เจอกันนานตั้งหกปีเลยนะ ตั้งแต่
นายเลิกเรียนหมอ

มาชม

สามปีเว้ย ตอนเราออกฝึกภาคสนาม ก็เจอนาย
หนนึ่ง

ธนา

นายมาทำอะไรที่นี่วะ?

มาชม

เปลี่ยนบรรยากาศ งานช่วงนี้เครียดๆ ไปหน่อย
(พยักหน้าไปที่อาคารที่ทำงาน) (มีต่อ)

มาชม (ต่อ)

ที่ทำงานอยู่ใกล้ๆ นี้ แล้วยายละ ตอนนี้อยู่ทำอะไรอยู่

เพื่อนที่มากับธนา กระซิบบอกจะไปรอข้างใน ธนา ยกมือให้สัญญาณ ตามนั้น

ธนา

(ควักนามบัตร และโบร์ชัวร์ส่งให้มาชม)

เราเปิดโครงการใหม่วะเพื่อน นี่เอาไป แล้วยี่นี่สิทธิ
พิเศษ สำหรับนาย

มาชม

(รับมา)

เราเห็นแล้ว

ธนา

แต่มันไม่มีเหมือนกัน อันนี้สำหรับเพื่อนฝูงกัน
สิทธิพิเศษนะเว้ย คูให้ดี อย่าลืมไปเปิดงานล่ะ
(เดินเข้าประตูไป แล้วกลับออกมาอีก)
เพื่อน อย่าไปคนเดียว มันเสียของวะ

มาฆ มองตามเพื่อนเข้าไปในร้าน แล้วจากไป

CUT TO:

ใน. ห้องนอน - เย็น

มาฆ แต่งตัวเสร็จ กดเบอร์โทร ถึง นาค ไม่มีการตอบรับ กดอีกครั้ง ก็ไร้ผล คี โทรสวนเข้ามา

ON SCREEN - คี

คี

ระยะนี้ มาฆ ไม่ค่อยโทรถึงคิเลย นี่ โทรครั้งที่สาม
ถึงคิค

มาฆ ยืนรอกที่ประตูห้อง

มาฆ

เอ่อ ช่วงนี้งานที่โครงการยุ่งมากเลย นี่ก็เพิ่งว่าง

คี (O.S.)

คิก็ว่างเหมือนกัน ว่าจะไปดูงานที่เมืองทองซัก
หน่อย มาฆ จะไปด้วยรีเปล่าล่ะ

มาฆ

(ลังเล)

อืมม ผมก็จะไปที่นั่นเหมือนกัน

คี (O.S.)

ถ้างั้นก็ดีเลย จะให้คิมาคอนโดคุณ หรือว่า คุณ-

มาชม

เอาจี้ อีก็ยี่สิบนาที ผมจะไปรับคุณ

มาชม วางสาย เปิดประตูห้อง ออกไป

EXTREME LONG SHOT - การจรวจรดับสนุ่นววยในเมืองหลวง ที่สี่แยกไฟแดง ไฟสัญญาณ
เสียข้างหนึ่ง

MEDIUM - รถคันหนึ่ง ฉวยโอกาส เบียดแซงรถอีกคันไป เจ้าของรถคันที่ถูกเบียด เปิดกระจกทำ
สัญญาณชี้หน้าคำ

ใน. บ้านพักของคี - คำ [?2]

ANGLE ON - นวล กำลังจัดเก็บเสื้อผ้า ชาวของในบ้าน ให้เช่าที่ ได้ยิน เสียงรถยนต์ วิ่งมาจอด
ที่หน้าบ้าน นวล แง้มหน้าต่างเปิดดู เห็น คี ลงไปที่รถ เข้าไปนั่ง แล้วรถก็วิ่งออกไป

CUT TO:

ใน. ทาวน์โฮมของนาค - กลางคืน

ANGLE ON - นาค เดินที่ช่องทางเดิน ถึงหน้าห้อง นิ้วมือแตะที่ปุ่มเปิด ใส่วัด ประตูเปิดออก
เดินเข้าไปข้างใน วางกระเป๋าที่ชั้นวางของ ถอดเสื้อคลุมแขนที่ขอแขวน สายตา มองไปรอบๆ ห้อง
หยุดลงที่โซฟา ล้มตัวลงนอนที่โซฟา ที่วีเปิดอัตโนมัติ นาคหลับตาเพราะอ่อนเพลีย

ON SCREEN - TV

รายการถ่ายทอดสดผ่านเคเบิลทีวี การเปิดโครงการห้องพักใหม่ ที่ศูนย์นิทรรศการแห่งมหานคร
หน้าบูธของ บมจ. ธนา ซิตี เซ็นเตอร์ คนเดินชวักชว่ว ตัดไปที่พิธีกร

พิธีกร

ท่านผู้ชมครับ วันนี้เป็นวันเปิดโครงการ นำ
ความสุขมายังท่าน จากธนาซิตีเซ็นเตอร์ มีบ้านหรู
หลากหลายสไตล์ ไว้บริการให้ท่านได้รับชม
และสั่งจอง

กล้องแพนไปที่ประชาชนที่มาร่วมเปิดงาน มองเห็น มาชม กับ คี อยู่ในงาน แล้วแพนกลับไป พิธีกร

พิธีกร

(ต่อ)

อันดับต่อไป จะเป็นการจับสลากสำหรับผู้โชคดี
เฉพาะในวันเปิดโครงการ จะได้รับยกเว้นการผ่อน
ค่างวด สำหรับบ้านหลังใหม่ พร้อมของแถมอีกเต็ม
บ้านเลยนะครับ

BACK TO - นาค ยังหลับ อยู่บนโซฟา**พิธีกร (O.S.)**

(ต่อ)

ผู้ที่โชคดีได้แก่ ร้อยเอกมาฆวัตร อุดมสุข และ
แพทย์หญิงศศิประพิน ครับ
(เสียงปรบมือให้ร้อง คนที่อยู่ในงาน)
ทั้งสองท่านอยู่ตรงไหนเอ่ย ท่านคือผู้โชคดี รางวัล
กำลังจะไปหาท่านแล้วครับ

นาค ลืมตา รู้สึกตัว ลูกขึ้นจ้องมองที่ทีวี

ON SCREEN - TV - ต่อเนื่อง

กล้องจับไปที่ มาฆ ซึ่งพยายามหลบ ไม่ให้กล้องถ่าย แต่ ศิ พยายามยื่นหน้า โบกมือไหว้ เสียง มาฆ
พูดแทรกเข้าไมค์พิธีกร

มาฆ

ถ่ายทอดสดหรือเปล่า กล้องอย่าถ่ายผมได้ไหม

มาฆ หันหน้ากลับมามีอีกครั้ง รับหน้ากล้องเต็มจอภาพพอดี พร้อมกับ ศิ ยิ้มว่า ภาพถูกหยุดไว้

BACK TO - หน้าจอโทรทัศน์ของนาค เป็นภาพที่ถูกหยุดไว้

นอก. ลานอาหาร - คำ

TRACK OUT - จากหน้าจอโทรทัศน์ของนาค ให้เห็น มาฆ กับ นาค นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารมุมหนึ่ง
ของลานอาหาร ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา นาคโกธร

นาค

ถ้ากลิ้งไม่ถ่วงได้ นาคจะรู้ไหมเนี่ยะ ว่าคุณไปทำอะไรได้ เพื่อนๆ ที่ทำงานก็รู้ พ่อกับแม่ ทั้งของนาคและของคุณก็รู้ ว่าเราเป็นอะไรกัน แล้วสิ่งที่คุณทำ มันออกสื่อไปทั่ว

มาฆ

(มือกุมมือของนาค)

นาค ผมขอโทษ ผมไม่ได้ตั้งใจ

นาค

ไม่ได้ตั้งใจอะไร ถ้าตั้งใจ มันจะต้องมากไปกว่านี้แน่ๆ

มาฆ

ผมบอกแล้วไง ผมขอโทษ ผมไม่อยากจะให้มันออกมาเป็นแบบนี้ บังเอิญผมโทรถึงคุณ แต่คุณไม่รับสาย พอดี คิโทรมา ผมก็เลย-

นาค

(ขึ้นเสียง)

พากันไปในงานใช่ไหม?

(หยุด ลดเสียงลง)

มาฆ คุณจะเอายังไง กับเรื่องของเรา นี่มันผ่านมาตั้งแปดปีแล้วนะ จะให้นาค รอคิวใจคุณไปอีกนานแค่ไหน นาคกลัวนะคะ

มาฆ

(ถอนใจ จ้องหน้านาค)

ผมสัญญา ผมจะไม่ให้เกิดเรื่องแบบนี้อีก เพื่อให้ นาคสบายใจ นาคจะให้ผมทำไงก็ได้

นาค

ไม่ใช่แค่ให้นาคสบายใจ แต่นาคต้องการให้ความรัก
ของเรา มันเป็นจริงซะที่

CUT TO:

ใน. หอประชุมใหญ่ กงทัพบก - กลางวัน

SUPERIMPOST: มิถุนายน 2038

ฉากหลัง มองเห็นงานพิธีแต่งงาน ข้อความบนเวที **มงคลสมรส พญ.นาคอนงค์ - รอ.มาฆวัตร**
แขกทยอย **เดิน** เข้าไปข้างใน

FULL SHOT - มาฆ นาค นั่งบนโต๊ะหลังน้ำสังข์ ผกาอรรณ เช่นรถนั่งของโชติ ในชุดทหารยศ
ร้อยตรี มาพร้อมกัน ผกาอรรณ และ โชติ ถือสังข์พร้อมกัน หลังน้ำ อวยพรให้คู่บ่าวสาว

ผกาอรรณ

แม่ตีใจนะ ที่ลูกสองคน ประคองตัวมาจนถึงวันนี้
(สบตามาฆ)
มาฆ แม่ฝากด้วยนะ แม่มีลูกสาวคนเดียว

โชติ

เวลาเปลี่ยนไป จิตใจก็อาจเปลี่ยนไป แต่ความรู้สึก
ดีๆ ในอดีต ไม่ได้เปลี่ยนตาม ขอให้ลูกทั้งสอง
จดจำอดีตรักไว้ เพื่อกันและกัน ตลอดไป

พ่อและแม่ของมาฆ รับสังข์ต่อจาก ผกาอรรณ

ที่มุมหนึ่งของงาน คิ ยืนคนเดียว หยดน้ำตาไหลออกมา

ANGLE - สิริินทร์ วินา เต็มตา นะเธอ

เต็มตา

คูชิ เจ้าหญิง เอีย เจ้าสาวของเรา สวยจัง

สิริินทร์ เห็น คิ ยืนคนเดียว จึงพาเพื่อนเดินมาทัก คิ รีบซับน้ำตา เปลี่ยนอารมณ์เศร้าทันที

สัรินทร์

คี ไปอวยพรบ่าวสาวพร้อมกันซิ

คี ขึ้นยิ้ม และตามเพื่อนไป

DISSOLVE TO:

ใน. สำนักงาน บมจ. ธนา ซิตี เซนเตอร์ - โซว์รูม - กลางวัน

โมเดล - บ้านเดี่ยวหลากหลาย คอนโนมีเนียม โครงการบ้านจัดสรร โซฟา ชุดรับแขก กระจายไปทั่วบริเวณ มีลูกค้า มาดูก่อนข้างหน้าตา มองเห็น ธนา สนทนากับลูกค้า สามีภรรยาคู่หนึ่ง ที่มุมหนึ่งของโซว์รูม

ANGLE - มาฆ/นาค เดินดูรอบๆ โมเดลบ้านเดี่ยวหลังหนึ่ง ขณะที่ ธนา รับฟังข้อเสนอของลูกค้า เขามองเห็น มาฆกับนาค ธนา ยื่นเอกสารเพิ่มเติมให้ สองสามีภรรยา และขอปลีกตัว เดินมาที่ มาฆกับนาค ยืนอยู่

ธนา

เฮ้ หมอ สวัสดิ์ครับ คุณผู้หญิง สนใจโมเดลนี้ใช่มั้ยล่ะ ... แหมเสียตายนะ คราวที่แล้วที่ไม่ได้มาร่วมเปิดงาน โครงการสอง

มาฆ

เฮ้ย! นี่โครงการสองแล้วหรอ นายนี้เฮงเป็นบ้า

ธนา

ก็เรื่อยๆ นะ ตลาดให้ออกาสเรา เราก็มีโอกาสโต
(หันไปเรียกพนักงาน)

หน่อย!

(กลับมาถามต่อ)

จะคิมอะไรกันดีครับ ชามะนาวไหม้ นายล่ะ
เหมือนกันนะ

(บอก หน่อย ที่เพิ่งมาถึง)

ขอชามะนาวเย็นๆ สองที่

ANGLE - ธนา พามาฆกับนาค ไปที่ชุดรับรองแขกพิเศษ อีกด้านหนึ่งของโซว์รูม

ธนา

(ต่อ)

เมื่อไหร่จะมีเด็กๆ ละเนี่ยะ

นาค

(สายหัว)

คุณละ มีกี่คนแล้วคะ?

ธนา

ผมเหวอ คนเดียว คนเดียวมาตั้งนานแล้ว ลองมี
หลายคนสิ ผมคงแย่นะๆ เอ๊ะถามถึงเมียหรือลูก
เนี่ยะ ฮะ ฮะ ฮะ คุณเอ้ ภรรยาผม เค้เก้ง ตาม
สูตรเป๊าะ ลูกชายคนโต สิบขวบ ส่วนคนน้อง เพิ่ง
สองขวบ

นาค

ฮึบ! คีจิง กำลังน่ารัก

ธนา

(ชี้ไปที่โมเดล)

หลังนั้นนะ ผมทำเป็นสองเวอร์ชัน เวอร์ชันแรกห้า
ยูนิต เวอร์ชันหลังนี้สามยูนิต นั้นนะเทคโนโลยี
เพียบเลยนะเพื่อน

นาค

แล้วมันต่างกันยังไงคะ?

ธนา

เวอร์ชันหลังเพิ่มระบบป้องกันภัยแน่นอนหา ใช้
ระบบจีพีเอสเฝ้าดูทุกตารางนิ้วของบ้านได้เลย ผม
ว่าจะเก็บเอาไว้ด้วยเอง ชักยูนิต

(หันไปพูดกับมาม)

นายสนใจไหม?

มาฆ

ก็แล้วแต่นาคเค้า

นาค

ก็อยากได้นะคะ แต่ราคามันสูงน่าดู

ธนา

เรื่องราคางราคา ไม่ต้องกังวลเลย เราคนกันเอง
คุณไม่รู้อะไรอีกแล้ว เพื่อนผมเนี่ยนะ พ่อเค้าเป็น
ถึงนายพล และเป็นเพื่อนซี้กับพ่อผม และได้มรดก
ด้านความสัมพันธ์ ตกทอดมาถึงรุ่นลูก

(กระซิบที่หูของมาฆ)

หลังนั้นนะ มันคือกำไร เรายกให้นายเลย เข้า!

นาค

ที่นี้ก็ไกลอยู่นะ เกรงจะไม่สะดวกเรื่องเดินทาง
มาฆ คะ เราว่าอยู่ทาวน์โฮมไปสักกระยะนึงก่อนก็
แล้วกันนะ

ธนา

ทำเลที่นั่นนะ ค่อนข้างสงบและเงียบ ไม่เหมือน
ทาวน์โฮม เอาจี้ หลังนั้นนะ สิบห้าล้าน
เราจะเก็บเอาไว้ให้ ต้องการเมื่อไหร่มาเอา ถ้าไม่
เอา เราจะเอาไว้เอง ง่ายๆ แบบนี้แหละ ว่าไง?

CUT TO:

SEQUENCE: 07 ใน. ห้องประชุม ครม.เมียนมา - กลางวัน

นายทหารเมียนมา อยู่ทั้งสองฝั่งโต๊ะประชุม ผู้บัญชาการ ที่หัวโต๊ะ มีทหารนำสารมาส่งถึงมือ เขาใช้
เวลาอ่านครู่หนึ่ง

SUPERIMPOST: ตุลาคม 2038

TIGHT ON - ผู้บัญชาการ ไม่พอใจ ลูกขึ้นยืน ขบพันกราม **มือ** ทูปขึ้นโต๊ะ **โครม!**

QUICK CUT:

นอก. ค่ายทหารจีน - เข้าครู่

WIDE - ค่ายทหารจีน มีระเบิดจากปืนใหญ่ ลงที่อาคารหลังหนึ่งของค่าย **ตูม!**

และระเบิดที่อื่นๆ โกลัๆ กัน รถยนต์ เต็นท์ ห้องเก็บพัสดุ พังพินาศ ควันสีเขียวจางๆ ลอยคละคลุ้ง
ไปทั่วบริเวณค่าย

CUT TO:

ใน. หอประชุม - งานเลี้ยงรุ่น - กลางคืน

FULL SHOT - **เวที-บริเวณ** อดีตนักเรียนแพทย์ เพื่อนของ นาค และ ศิ ทั้งที่มีครอบครัวแล้ว
และยังเป็นโสด มาร่วมงาน **เลี้ยง** สนทนา สัมภาษณ์บนเวที ประสานแทรกกัน จับกลุ่ม รับประทานอาหาร
อาหารบุฟเฟ่ต์ ทั้งสองฝั่ง ในและนอก หอประชุม คนส่วนใหญ่แต่งกายแฟนซี บางคู่มีเด็กเล็กๆ
มาด้วย บนเวที นักดนตรีเตรียมพร้อมเล่น พิธีกร กิ่งแซวกิ่งสัมภาษณ์ เพื่อนชายหญิงคู่หนึ่ง ที่
ออกไปเล่าประสบการณ์ตอนเป็นหมอฝึกหัด ด้วยบรรยากาศเฮฮา สนุกสนาน

PAN TO - นาค กับ **มาฆ** วีน่า เดินกริคราย เข้ามาคล้องแขน นาค ไปรวมกับเพื่อนๆ

วีน่า

เจ้าหญิง มากับเรา ปล่อยให้ผู้ชาย เค้าไปปล่อย
หล่อบ้างเถอะ

วีน่า หลิวตาให้ มาฆ มาฆ ยิ้มให้กับ วีน่า แล้ว **มอง** ไปรอบๆ งาน

ANGLE - **ศิ** ถือแก้วรันตี อยู่กับเพื่อนคนอื่น / ศิ มองเห็น นาค วีน่า เดินไปรวมกับ สิริรินทร์
เต็มตา นะเธอ ที่มุมหนึ่งของงาน

มาฆ เอี้ยวตัวก้าวเดินไปได้สองก้าว ชนกับสิ่งหนึ่ง **กัม**ลงไป เป็นเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารัก ยืนถือถ้วย
ไอศกรีม ไอศกรีมส่วนหนึ่ง **เปื้อน**ซากางเกง เด็กยังยืนยิ้มให้ แม่ของเด็กเข้ามา

แม่ของเด็ก

ขอโทษนะคะคุณ
(พูดกับลูก)

ลูก แม่บอกแล้ว อย่าห่างแม่
(คว่ำข้อมือลูก)

มานี่

มาฆ ยี้มีให้เด็ก เด็กตามแม่ไป มาฆ เดินออกจากห้อง ไปอีกมุมหนึ่ง ค่อยข้างสงบและมีค

ANGLE - คี (ต่อเนื่อง) มองผ่าน กลุ่มคนในงานออกไป เห็น มาฆ ยীনอยู่คนเดียว คี ผละจาก
เพื่อน เขาแก้วบรันตีดวงที่โต๊ะ แล้วเดินไปที่ มาฆ

ด้านหลังของ มาฆ กำลังเข้ตรอยเปื้อนที่ขากางเกง **INTO FRAME - คี** เข้ามาใกล้มาฆ มาฆ
หันหน้ารับ

ANGLE ON - มาฆ / คี

มาฆ

คี มาคนเดียวหรอ

คี

(ยี้มยั่ว)

คี ก็ คนเดียว มาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว

(แสร้งถาม)

นาค ไม่ได้มาด้วยหรอ?

มาฆ

อยู่กับเพื่อนๆ ทางโน้น คี ไม่ไปร่วกับเพื่อนล่ะ?

คี

(เปลี่ยนเรื่อง)

นานแล้วนะ ที่เราไม่ได้เจอกัน

มาฆ

อะไรกัน ที่ทำงานก็อยู่ใกล้ๆ นี้เอง เราก็เห็นกันอยู่
แล้วเกือบทุกวัน

คี

(ออกอ้อน)

ไม่ใช่ ต้องเจอกัน แบบโลกส่วนตัวของเราสิ
(จับมือมาวม)
เถอะน่า มาฆให้โอกาสคิมั้งซี่ ไม่นานหรอก
(มีต่อ)

คิ (ต่อ)

แค่ให้รู้สึกว่ วันเก่าๆ มันยังอยู่ในความทรงจำ
ไม่ต้องเป็นห่วง นาค เค้าหрок โน่น สนุกอยู่กับ
เพื่อนๆ ทางโน้น อิกนานเลยละ

มาฆ ดังเล คิ ลากพามาฆ หายไป ที่ด้านหลังของหอบประชุม

ใน. ห้องเต้นรำสไตล์อิตระ - ต่อเนื่อง

FULL SHOT - เพื่อนๆ ที่ชอบสไตล์อิตระ มารวมกันอยู่ที่นี่ มีจำนวนครึ่งห้อง **เสียงดนตรี** เร่า
ร้อน และเสียงดัง **แสงไฟ** กระพริบวาวไหว ตามจังหวะเสียงดนตรี คนควบคุมดนตรีบนเวที เปลี่ยน
สไตล์เพลง ให้เร่าร้อนยิ่งขึ้น ที่บาร์สำหรับดื่ม มีคนเข้าไปใช้บริการไม่ขาด

ประตู - คิ จูงมือ มาฆ เข้ามาข้างใน เบียดคนอื่นๆ เข้าไปจนถึง บาร์เครื่องดื่ม คิ กับ มาฆ นั่งตรงที่
ว่าง รับเครื่องดื่มจากบริการ ยกขึ้นจิบ มีเพื่อนของมาฆ เดินผ่านมาทักทาย

BACK TO :

ใน. หอบประชุม - งานเลี้ยงรุ่น - ต่อเนื่อง

เสียงเพลงลีลาศ ดังกลบเสียงคุย นาค ยืนคุยกับ สิริินทร์ และ วีน่า อยู่อีกมุมหนึ่งของหอบประชุม
ด้านหลังมองเห็นคู่ลีลาศ ราวลีห้าคู่ อยู่ที่ลานหน้าเวที มีคนเบาทงลงนิตหน่อย ไม่มีเด็กให้เห็น เต็ม
ตา กับ สามี จูงลูกชายวัยห้าขวบ ผ่านมา

นาค

เต็มตา จะกลับแล้วหรือ?

เต็มตา

ก็อยากอยู่ต่อนะ แต่เจ้าตัวเล็กง่วงแล้ว เค้ากลับ
ก่อนนะ บาย

(ก้มลงบอกลูกชาย)

ราตรีสวัสดิ์ ป้าๆ ก่อนลูก
(ลูกชายไหว้)

วีน่า

เฮ้ย! นิ่งเต็มตา มันให้ลูกเรียกเราว่าป้าแล้ววะ
(หัวเราะ)

นะเธอ เดินเข้ามาหา นาค สิริินทร์ และ วีน่า

วีน่า

(ต่อ)

เต็มตา มันไม่อยู่แล้ว แล้วอีนั่งคิ หายไปไหนวะ อด
สนุกแน่เลยมึง ปะพวกเรา ไปที่โลกส่วนตัวของเรา
ดีกว่า ... เฮ้

INTERCUT TO :

ใน. ห้องเต้นรำสไตล์อิสระ - ต่อเนื่อง

FULL SHOT - มีคนเต็มห้อง เสียงดนตรี ช้านุ่ม แสงไฟ วาบไหวช้าๆ ตามดนตรี

ประตู - (มุมเดิม) วีน่า นำหน้า สิริินทร์ นาค และคนอื่นๆ เบียดแทรกเข้ามา ที่กลางพอร์มมีคนอยู่
เต็ม **CLOSE ON** - วีน่า ชะเง้อมองหา

บาร์เครื่องดื่ม - หนุ่มสาวคู่หนึ่ง มองด้านหลัง แต่งตัวคล้าย มาชมกับคิ เขาสองคนหันหน้ามา
กลายเป็นคนอื่น **CLOSE ON** - วีน่า (มุมเดิม) กับเพื่อนๆ พากันแทรกมาจนถึง บาร์เครื่องดื่ม

BACK TO :

นอก. หอประชุม - งานเลี้ยง - ต่อเนื่อง

แม่บ้านหญิงคนหนึ่งกำลังขนถ้วยชามไปล้าง มองเห็นไกลๆ คิ กับ มาชม เดินหยอกล้อ ช้างนอก
หอประชุม ตรงไปที่ รถเก๋งคันหนึ่ง แต่เธอไม่ได้สนใจ

INTERCUT :

ใน. ห้องเต้นรำสไตล์อิสระ - ต่อเนื่อง

ฝูงคนเต้นกันเต็มห้อง ตามจังหวะเพลงเร้าร้อน รวมทั้ง สิริินทร์ วิภา นะเชอ และ นาค

INTERCUT :

ใน. รถยนต์ - ต่อเนื่อง [? 4]

ที่นั่งคอนหน้าของรถ คี กับ มาฆ มีอาการเมาเล็กน้อย คี กอดมาฆ มือลูกลำไยทั่วร่างของมาฆ

มาฆ

(พยายามเรียกสติคืน)

คี ผมว่า เรา ... เราทำอย่างนี้ไม่ถูกนะ ถ้านาครู้
เข้า มันจะไม่ดี

คี

ก็บอกแล้วไง นี่มันแค่เรา โลกของเรา

(โอบกอดมาฆแน่น)

ตลอดเวลาที่ผ่านมา คี คิดว่า เรื่องความรักนะ ไม่
มีใครแพ้ ไม่มีใครชนะ มีแต่การเสียดสละ จึงจะทำให้
ทั้งคู่มีความสุข แต่มาฆรู้ไหม คี ไม่มีความสุขเลย
คี ก็เหงาเป็นเหมือนกันนะ

มาฆ

แต่คี คุณเมามากแล้วนะ

คี ประกบปากจูบที่ริมฝีปากของมาฆ อาการเมา ทำให้มาฆไม่ชัดเจน ทั้งคู่ แสดงบทรักในรถ คี ถอด
เสื้อนอกของมาฆ ออก ขณะจูบ / **C.U. - สร้อยข้อมือ** ของคี

CUT TO :

SEQUENCE : 08 ใน. ห้องนอน - เข้า

เตียงนอน มาฆเปลือยกาย คำว่าหน้าหลับสนิท นาค นอนตะแคง เริ่มรู้สึกตัว **ลืมตา** กระอักกระอ่วน
ในท้อง อยากรอาเจียน คำว่าผ้าคลุมตัว ห่อตัว รีบลุก ไปที่ประตูห้องน้ำ

ใน. ห้องน้ำ - ต่อเนื่อง

เลื่อนอกของมาฆ วางห้อยอยู่บนอ่างล้างหน้า / **INTO FRAME** - นาค ิ่งเข้ามาอาเจียนที่โถ
 ล้วม เสร็จแล้ว ลุกขึ้น มือลูบที่หน้าท้อง มอง ที่อ่างล้างหน้า เห็นเลือดของมาฆ สงสัย / **C.U.** -
สร้อยข้อมือ แลบออกจาก กระเป่าเสื้อ / นาค เดินไป หยิบ ขึ้นชุกู คิดทบทวน **เสียง** โทรศัพท์ดัง
 ขึ้น นาค เดินออกจากห้องน้ำ

POV - นาค ยืนฟังที่ประตูห้องน้ำ มองเห็น โต๊ะหัวเตียง โทรศัพท์ของมาฆยังส่งเสียง มาฆ
 งัวเงีย ตื่นขึ้น รับโทรศัพท์ พูกรับปากสองสามคำ แล้ววางสาย มาฆ **สบตา** นาค

มาฆ

อรุณสวัสดิ์ จ๊ะ ที่รัก

นาค

อะไรกัน นี่มันสายมากแล้วนะ

มาฆ

ก็เมื่อคืนมันตึกไปหน่อย

(หัวเราะ)

ผมหมายถึง เราทั้งคู่

(ลุกจากเตียง)

ไม่ว่าม้าของแดนนี่เป็นอะไร มันลุกไม่ได้ เลยโทร
 มาให้ผมช่วยไปคูหน่อย

นาค

จะบ้าเหอ คุณไม่ใช่สัตวแพทย์นะ ก็ให้แดนนี่ เค้า
 จัดการเองซิ ทำไมต้องเป็นคุณด้วย

มาฆ

ไม่ใช่แค่เรื่องม้าเหอกร มันมีเรื่องอื่นด้วย

นาค

เรื่องอะไร ที่ว่า เรื่องอื่นด้วยนะ

หรือว่าคุณ มีเรื่องอื่น ที่ปกปิดไม่ให้นาครู้

มาฆ

(หลบสายตา เดินไปที่ประตูห้องน้ำ)

ไม่มี

(เดินเข้าประตูห้องน้ำ แล้วยืนหน้ามา)

คือ แคนนี่ เขามีผลวิจัยนอกห้องแล็บ ที่จะให้ผมดู
ผมก็เลยต้องไปช่วยเค้า

ANGLE - นาค คว่าโทรศัพท์ของมาฆ ขึ้นมาดู เปิดดูข้อความ message หรือ เบอร์โทรคน
อื่นย้อนหลัง ก็ไม่พบสิ่งผิดปกติ นาค มองไปที่ ประตูห้องน้ำ **เสียง** น้ำไหลชู่ ไชขาวพวยพุ่งออกมา
นาค เดินออกไปที่ตู้เก็บเอกสาร เปิดลิ้นชัก / **C.U. - แวนโทรศัพท์** นาค หยิบมันขึ้นมา นิ้วแตะ
ที่สวิทช์ ค้นหา ภาพเก่าๆ ที่พวกเขาสนิทกัน มีแต่รอยยิ้ม ภาพส่วนใหญ่ ระบุวันเดือนปี เวลา
ผ่านมา 6 เดือน

มาฆ ออกจากห้องน้ำ ตรงไปที่ตู้เสื้อผ้า

ANGLE - นาค (ต่อเนื่อง) นาค หยุดที่ภาพใบหน้าของคี วันที่กำกับ เมื่อวานนี้ ห้าโมงเย็น พุ่ม
หนึ่ง และ เข้าวันนี้ แปะนาฬิกา **เสียง** ของมาฆ ทำให้ นาค รีบเก็บแวนไว้ที่เดิม

มาฆ (O.C.)

ที่รัก ผมต้องรีบแล้วละ

มาฆ แต่งตัวลวกๆ เดินตรงมาหา นาค

มาฆ

(ต่อ)

ไม่ต้องรอผมนะ หิวก็กินได้เลย

(ห้อมแกม นาค แล้วผลไป)

นาค คว่าโทรศัพท์ กดเบอร์โทรถึง แคนนี่ โทรศัพท์แนบหู **เสียง** รถยนต์สตาร์ท นาคเดินไปที่หน้าต่าง
มองเห็น รถยนต์ วิ่งออกไป **เสียง** รับสาย

แคนนี่ (O.S.)

ฮัลโหล ผมแคนนี่ครับ

นาค

นาคอึ้งค้ะ

แดนนี่ (O.S.)

คุณนาค มีอะไรเหรอครับ?

นาค

ม้าของคุณ ป่วยเป็นอะไรคะ?

แดนนี่ (O.S.)

ม้า เทรอ ม้าอะไร ผมไม่มีม้า

นาค

อืม! คิดนึกว่าคุณเลี้ยงม้าอะไรอีก ขอโทษนะคะ

นาค วางสาย ไบหน้า เต็มไปด้วยข้อสงสัย และความโกรธ

CUT TO:

นอก. ทุ่งนาข้าว - ค่ำ

SUPERIMPOST: มณฑลยูนนาน, สาธารณรัฐประชาชนจีน

FULL SHOT - นกเป็ดน้ำฝูงหนึ่ง นอนตาย ริมนองน้ำ / **C.U.** - ที่หน้าอก เห็นแผลเหวอะ
หนองสีเขียวเข้มๆ ไหลเยิ้ม เด็กหญิงคนหนึ่ง เดินมาตักน้ำในหนอง มองไปที่แผลของนกเป็ดน้ำ

QUICK CUT:

ใน. โรงพยาบาลทหาร - ห้องผู้ป่วย - กลางวัน

ทหารจีน คนหนึ่ง นอนพักอยู่บนเตียง เจ้าหน้าที่พยาบาล พลิกตัวดูบาดแผล ที่ต้นขา เห็นแผลเหวอะ
หนองสีเขียวจางๆ ไหลเยิ้ม

QUICK CUT:

ใน. ห้องบัญชาการ กลาโหมจีน - กลางวัน

ผู้บัญชาการ เดินครุ่นคิดไปมาในห้อง ท่ามกลางนายทหารร่วมสิบนาย นั่งจับจ้องไปที่ผู้บัญชาการ

แฟ้มเอกสาร วางอยู่ในตู้กระจกใบหนึ่ง มีธงชาติไทยและธงชาติจีน ประทับที่หน้าปก อยู่เหนือ
ข้อความ อนุสัญญา ร่วมพัฒนาและแลกเปลี่ยน เทคโนโลยีชีวภาพ ไทย-จีน ค.ศ. 2036

ผู้บัญชาการ หยุดเคิน หันไปมองที่ตู้กระจกใบนั้น

CUT TO:

นอก. สนามยิงปืน - กลางวัน

มองเห็นกลุ่มก้อนเมฆ ตัดกับฟ้าสีคราม อยู่เหนือสนามยิงปืน **เสียงปืน** ดังขึ้น นกกระฟือปีกบินตัดหน้าไป

SUPERIMPOST: ธันวาคม 2038, ประเทศไทย

เป้าซ้อมยิง - กระสุนถูกยิงมาทะลุกลางเป้า 2-3 นัด **PULL BACK TO** - พลโทยุทธ ค้าน **ไฟรี** ลดปืนลง ขณะมองไปที่เป้าซ้อมยิง เตรียมบรรจุกระสุนเข้าไปใหม่ เตรียมประทับปืน ได้ยินเสียง

พลนำสาร (O.C.)

ขออนุญาตครับ

นายพลยุทธ หยุด **หันไป** มองที่แหล่งเสียง **INTO FRAME** - พลนำสาร ยื่นแผ่นเอกสาร อิเล็กทรอนิกส์ ส่งให้ เขารับมันมาอ่านดู เข้าใจ เอานี้ดูแต่ละๆ จิ้มๆ บนแผ่นกระดาษ แล้วส่งกลับคืน ประทับปืนเล็งไปที่เป้า

CUT TO:

นอก. สนามกีฬาสาธารณะ - เข้า

มาฆ วิ่งออกกำลัง เรียบขอบสระน้ำสาธารณะ สอนกับนักวิ่งหญิงคนหนึ่ง แชนหน้านักวิ่งคนอื่นๆ สองคน แล้วมาหยุดที่ม้าหิน ริมคลองน้ำ เหนื่อยหอบ เอานาฬิกาจับเวลามาดู รู้สึกพอใจ **เสียง** โทรศัพทดังขึ้น เอามือแตะที่ปุ่มรับ ดูข้อความในจอถักครู่ ปิดการอ่าน เก็บเข้ากระเป๋า แล้ววิ่งต่อ

CUT TO:

ใน. ห้องทำงานของผู้บัญชาการ - กลางวัน

FULL SHOT - โต๊ะทำงาน - ผู้บัญชาการ / พลโทยุทธ

พลโทยุทธ ในชุดทหารเต็มยศ นั่งที่เก้าอี้หน้าโต๊ะตรงข้ามกลับ ผู้บัญชาการ ที่ยืนหันหลังให้ ขณะมองออกไปที่หน้าต่าง เขาได้ยิน **เสียง**

มาฆ (O.C.)

ขออนุญาต ครับผม

ด้านหลัง - ผู้บัญชาการ หันกลับมา

ผู้บัญชาการ

เข้ามาซิ ตามสบาย

มาฆ เดินเข้ามาใกล้ ทำความเคารพ นายพลยุทธลุกยืน ทำความเคารพตอบ แล้วนั่งลงตั้งคู่ ผู้
บัญชาการ กลับมาที่เก้าอี้

ผู้บัญชาการ

ที่ผมเรียกคุณมา เพราะทางฝ่ายจีนเขาขอรังให้
เราส่งคนไปช่วย ตามข้อตกลงในอนุสัญญา
ภารกิจสำคัญ คือ ร่วมกับฝ่ายจีน เพื่อแก้ไขและ
ตอบโต้ อาวุธชีวภาพ ซึ่งทางฝ่ายเมียนมา เป็นผู้
เริ่มขึ้นก่อน และผมเห็นว่า คุณเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ด้านนี้ ผมจะส่งคุณสองคน พร้อมผู้ช่วยอีกสิบห้า
คนไป แต่ไม่ใช่ไปรบ เพราะนั่นไม่ใช่ภารกิจของเรา
(หยุดชั่วคราว)

อันที่จริงมันก็อันตรายอยู่ไม่น้อย เพราะคุณต้องไป
เผชิญกับเชื้อโรคที่อาจไม่รู้จัก แต่นี้เป็นภารกิจ
พิเศษที่เราเลี้ยงไม่ได้

มาฆ

ภารกิจนี้ ใช้เวลานานเท่าไรครับ

ผู้บัญชาการ

ไม่มีกำหนดแน่นอน เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัย
แวดล้อมของเชื้อที่แพร่ระบาด แต่ผมเชื่อว่า คุณจะ
แก้ปัญหาให้ได้ ... รีบไปแล้วรีบกลับก็แล้วกัน

นายพลยุทธ สบตา มาฆ มาฆตอบรับส่ายตา แบบเลี้ยงไม่ได้

CUT TO:

SEQUENCE: 09 ใน. บ้านของคี - ห้องรับแขก - เข้า [? 3]

FULL SHOT - **ดุสิต** แม่ของคี วัย 65 ปี สวมแว่นสายตา นั่งอ่านหนังสือนิตยสาร ที่โซฟา มีถ้วยชาร้อนๆ วางอยู่บนโต๊ะข้างโซฟา มองเห็น นวล กำลังปิดกวดทำความสะอาด หนังสือในตู้ / กัมๆ เหยๆ ดูข้อความในหนังสือ เหมือนมองไม่ชัด

คี เดินลงบันไดมา เห็นแม่ **กัม** ดูข้อความในหนังสือ แล้วขยับแว่นสายตา ดุสิต เห็น คี

ดุสิต

นี่เค้าเขียนว่ายังไง คี มาดูให้แม่หน่อยสิ

คี

คี มีนัดจะรีบไป แม่ก็

ดุสิต

เถอะน่า จะรีบไปไหนกันซะจริง มาดูให้แม่ก่อน ตัวมันเล็กจริงจัง หนังสือสมัยนี้ ไม่เห็นใจคนแก่กันบ้างเลย

คี เดินผ่านโซฟา อ้อมไปด้านหลัง

คี

ทำไมแม่มองไม่เห็น เป็นที่แว่นหรือเปล่า

เสียง โทรศัพท์ เข้าที่เครื่องของคี

คี

(ต่อ)

เดี๋ยวก่อนนะแม่

คี เอาโทรศัพท์ ขึ้นมาดู **C.U.**- รูปของมาชมในจอ

คี

(ต่อ)

จะไปเดี๋ยวนี้แหละ รอคิแป็บนี้

คี เดินไปที่ตู้เก็บรองเท้า เลือกรองเท้าใส่

มุสตี

นี่จะไม่อ่านให้แม่ฟังรีไรง

(ตั้งใจดูหน้าหนังสือต่อ)

ถูกเอ๊ย ชาวมันหนาหูขึ้นมาทุกวันเลยนะ เรื่อง
ของคี กับเพื่อนผู้ชายนะ

คี

(ใส่แล้วไม่ถูกใจ ถอด เลือกใหม่)

แม่รู้ตัวยหเรอ ชาวอะไร เห็นแม่อยู่แต่ในบ้าน

มุสตี

(วางหนังสือลง)

นี่อย่ามาทำเป็นไม่รู้ ปิดบังแม่ ถึงแม่จะมองไม่เห็น
ตัวหนังสือนี้ แต่แม่ก็มองเห็นการกระทำของคี คน
เค้ามีลูกมีเมียแล้ว ไปยุ่งกะเขาทำไม

คี

(ใส่รองเท้าเสร็จ)

หนูกับมานะหเรอ แม่ไปซื้ออะไรกับชาวชาวบ้าน
มานะ กับ คี เป็นเพื่อนกันมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว

มุสตี

(หยิบหนังสือขึ้นมาดู)

แต่แม่กลัวว่าจะไม่ใช่แค่เพื่อนนะซี ลูกจะทำอะไร ก็
ไว้หน้าตัวเองมั่ง

มุสตี ยกแก้วน้ำชาขึ้นจิบ ขณะมองที่หน้าหนังสือ

คี (O.C.)

(fade out)

รู้ว่า แม่ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก หนูไปนะแม่

นวล หันมามอง ผุสดี แล้วเดินมาที่ข้างหลัง นั่งลง จ้องมองที่หนังสือ

นวล

อิ อิ อิ คุณยาย จะอ่านออกได้อย่างไร ก็หนังสือมัน-

ด้านหลังของ ผุสดี หนังสือในมือของผุสดี หัวกลับ

ด้านหน้า ผุสดี ตกใจเขิน/อาย นวล ยิ้ม

ผุสดี

(ค้อน)

นี่นวล จะไปทำอะไรก็ไป

ใน. โถงชั้นล่าง - โต๊ะอาหาร - เข้า

FULL SHOT - อาหารเข้าวางบนโต๊ะ นาค กับ มาม นิ่งกันคนละฝั่ง ต่างคนต่างกิน ไม่พูดกัน นาค วาดทางตาไปที่ มาม นิดหนึ่ง แล้วยกแก้วน้ำดื่ม ลุกไป มาม มอง นาค เดินไปคว้ากระเป๋าถือใส่รองเท้า มาม ยกแก้วน้ำดื่ม คว้ากระเป๋าแฟ้ม ใส่รองเท้า มองเห็น นาค ออกพ้นประตูไป

นอก. บ้าน - ต่อเนื่อง

อ่อน หญิงแม่บ้าน (แม่บ้านแบบไปเช้าเย็นกลับ) วัย 40 ปี เดินหิ้วตระกร้าผ้า เดินสวนกับนาค เธอพยายามจะทัก แต่นาค รีบไป แม่บ้านไปถึงประตูบ้าน มาม ออกมา

มาม

พี่อ่อน ผมให้พี่พักหนึ่งวัน ไปแล้ว ฝากถือคูปรถู
ให้เรียบร้อยด้วยนะ

มาม จากไป อ่อน พยักหน้า ทำท่าาง

ทางเดิน ย่านชุมชน - เข้า

มาชม เดิน ตาม นาคไป ผ่านผู้คนหลากหลาย นาค เดินขึ้นรถรางไฟฟ้า มาชม รีบทันเป็นคนสุดท้าย
เบียดคนไปจนถึงนาค พยายามจะพูด แต่เห็นคนเยอะ ถึงที่จอด นาค เบียดคนเดินลง มาชม ตามไป
ติดๆ ถึงทางแยกไปทางขวา มาชม จับข้อมือของนาคไว้

มาชม

นาค พุกกันก่อน นี่มันเรื่องอะไร

นาค มองหน้า เต็มไปด้วยข้อสงสัย แล้วสับตข้อมือ หลุดจากมือของมาชม แล้วหันหลังเดินต่อไป มาชม
มองที่ นาฬิกา บอกเวลา 07.45 น. ตัดสินใจ เดินตาม นาค ต่อไป

หน้าประตู - สถานี TGR - ต่อเนื่อง

คี เดินเข้าประตูไปข้างใน PAN TO - นาค เดินใกล้จะถึงประตู คี เห็น นาค เดินมาจากด้านหลัง /
มาชม ตามมาทัน คี ข้อมือของ นาค พาออกไปให้ห่างคน ที่ชอกมุดตึกมุมหนึ่งใกล้ๆ

มาชม

มาพุกกันให้รู้เรื่องก่อน นี่มันเรื่องอะไรกัน นาคจะ
โกรธผมไปทำไม

นาค

คุณทำอะไร ก็น่าจะรู้อยู่กับตัว

มาชม

ผมทำอะไรผิดอย่างนั้นหรือ

นาค

(จ้องหน้ามาชม ด้วยความแค้น)

คุณทำกับนาคอย่างนี้ได้ยังไง คุณไม่เคยเห็น นาค
อยู่ในสายตา ตลอดมา คุณโกหกนาคมาตลอด

มาชม

เบาๆ หน่อยคุณ นี่มันไม่ใช่บ้านเรานะ

(ถอนหายใจ)

ผมขอโทษ ผมจะไม่ให้มันเกิดขึ้นอีก

นาค

แต่มันก็เกิดขึ้นมาหลายครั้งแล้ว มาฆ นี่มันไม่ใช่
เมื่อก่อนที่เราจะแต่งงานกันนะ ตอนนั้น นาค ยัง
พอทำได้ เพราะเห็นเป็นเพื่อนรักกัน แต่วันนี้
เดี๋ยวนี้ มันไม่ใช่แล้ว

(เขี่ยน้ำตาตัวเอง) (มีต่อ)

นาค (ต่อ)

คุณเคยคิดถึงหัวอกของนาคบ้างไหม

มาฆ

ผมขอโทษ

นาค

คุณคิดว่า แค่อำนาจขอโทษ มันพอแล้วหรือ

ใน. ห้องโถง - สถาบัน TGR - ต่อเนื่อง

คี เห็น นาค เดินผ่านประตูเข้ามาจากด้านหลัง คี เดินหลักไปที่อีกมุมหนึ่ง ไม้ให้ มาฆ และ นาค เห็น
/ นาค เดินผ่านมาจากด้านหลังของ คี แต่ คี สร้างทำเป็นมองไม่เห็น แต่ นาค เห็น คี แล้ว

TIGHT ON - นาค หยुकมองหน้าคี เต็มไปด้วยข้อสงสัย / คี ฝืนยิ้ม เย้ยปากทัก

คี

ไฮ นาค ...

TIGHT ON - นาค (ต่อเนื่อง) มอง คี ด้วยท่าที่ โกรธ / สงสัย / สมเพช แล้วเดินจากไป

คี พยายามจะเดินไปพูดด้วย **INTO FRAME - มาฆ** มาถึง มองไปที่ คี

คี

มาฆ นี่มันเกิดอะไรขึ้น?

มาฆ มอง นาค ด้วยท่าที่สงสาร คำหั้นตัวเอง มอง คี ด้วยท่าที่ เห็นใจ / มาฆ ดูเวลาที่นาฬิกา
ข้อมือ เดินจากไป / คี มอง นาค มาฆ แยกกันไปคนละทาง มาฆเดินออกประตูไป คี ตีหน้าเศร้า

WIDE SHOT – คำ เมฆฝนบนท้องฟ้า ตั้งเค้ามา มองเห็นฟ้าแถบ ฟ้าผ่า เหนือกรุงเทพมหานคร / ฝนตกลงมาอย่างหนัก ที่หน้าบ้านทาวน์โฮม ของนาค

MATCH CUT:

พายุฝนคะนอง (INSERT SCENE) – บนท้องฟ้า

ท่ามกลางพายุฝน เครื่องบินใบพัดหมุนลำหนึ่ง วิ่งฝ่าพายุมา เครื่องยนต์ด้านขวาระเบิด เสียหลัก ตก ลงมาลงเต็นท์พัก ชาวของพียงยับ / หลังการตกของเครื่องบิน มีทหารและพยาบาล ที่ยังพอ ช่วยเหลือตนเองได้ พวกเข้เข้าไปรื้อค้นดูผู้บาดเจ็บคนอื่น ๆ หมอผู้หญิงผู้หนึ่ง เดินไปเห็นนายทหารผู้ หนึ่งนอนคว่ำหน้า ถูกท่อเหล็กทับกลางหลัง เธอจึงยกท่อเหล็กออก และพลิกตัวขึ้น ใบหน้าคือ มาฆวัตร ส่วนหมอผู้หญิงที่ทำหน้าตกใจ ก็คือ ใบหน้าของนาคอนงค์

QUICK CUT:

เตียงนอน – ต่อเนื่อง มาฆ ตกใจตื่น มองด้านข้าง นาค ยังคงนอนหลับหันหลังให้ มาฆ **ยื่นมือ** ไป สัมผัสที่แขนของนาค มอง นาค ด้วยความรัก โอบกอดแล้วล้มตัวลงนอน

ใบหน้า – นาค ลืมตาตื่น หันหน้าไปมอง มาฆ เห็นเขาหลับไปแล้ว นาค ถอนหายใจ แล้วหลับไป

ใน. สำนักงานทหาร – เข้า

ด้านหลังมองเห็น พลทหาร กำลังช่วยกันจัดสัมภาระ และขนสัมภาระ มาวางไว้ที่เดียวกัน **INTO FRAM** – พลโทยุทธ เดินเข้ามาดูความเรียบร้อย สวมหมวก มองไปข้างหน้า ด้วยความมุ่งมั่น

ใน. ห้องโถง – เข้า

มาฆ ในชุดเตรียมเดินทาง ยืนข้างกระเป๋า **PAN TO** – นาค ยืนที่หน้าต่าง หันหลังให้ มาฆ นาค มีน้ำตาซึม ที่ดวงตา หันหน้าไปทาง มาฆ

นาค

มาฆ ค่ะ ที่ผ่านมา คุณมัวไปสนใจกับคนอื่น แต่
คุณ ไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงของนาคเลยหรือคะ

มาฆ

(หน้ากลับมาจากที่นาค)

มีอะไรหรือนาค?

นาค

นาคท้องค่ะ

มาฆ ตีใจ เดินเข้าไปสวมกอดนาค

มาฆ

นี่ผมจะมีลูกแล้วหรือนี่

(เปลี่ยนเป็นกังวล)

นาค ผม ผม ขอโทษ

(นาค น้ำตาไหล กอดมาฆ)

นาค

สามเดือนแล้ว นะคะ

มาฆ

(ผลจากอ้อมแขนนาค)

นาค จ๊ะ ผมจะไปแล้ว ขอให้พายุร้าย ที่พัดมา
ปล่อยให้มันผ่านไปเถอะนะ ถ้าคุณยังเป็นแบบนี้
ผมจะไม่สบายใจเลย ถ้าผมไปอยู่ที่โน่น ผมก็จะ
ทุกข์ไปตลอด เพราะผมไม่ได้อยู่กับเมีย และเฝ้าดู
ลูกในท้องคุณเกิดมา

(เห็นนาคยิ้มได้แล้ว สบายใจ)

ผมจะเขียนถึงคุณทุกวันเลย ผมสัญญา ผมจะ
กลับมาให้เร็วที่สุด

นาค

(สวมกอดมาฆ แน่น)

สัญญานะ นาคฝันไม่ตีเลย เกี่ยวกับคุณ

(น้ำตาไหลอีกครั้ง)

นอก. บ้านทาวน์โฮม - ต่อเนื่อง

f.g. - รถยนต์และพลทหารขับรถ ยืนรอด้านข้าง มาชม เดินหิ้วกระเป๋าออกมา ตามด้วย นาค พลทหาร เดินเข้าไปช่วยหิ้วกระเป๋าไปใหญ่ เอาไปขึ้นรถ

ZOOM OUT - มาชม วงกระเป๋าที่เบาะหน้า แล้วหันไปสวมกอดนาค แล้วขึ้นรถ พลทหารขับรถวิ่งออกไป มองเห็นระยะไกล ระหว่าง รถวิ่งไปที่ถนนใหญ่ กับนาค ที่ยืนโบกมืออำลาอยู่หน้าบ้าน

EXTRABLISHING SHOT - สนามบิน / เครื่องบิน ขึ้นสู่ท้องฟ้า

DISSOLVE TO:

ใน. ห้องโถงชั้นล่าง - สถาบัน TGR - เย็น

โถงชั้นล่าง นาฬิกา บอกเวลา 16.00 น. เริ่มมีคนทยอยเดินออกจาก ห้องทำงาน เพื่อกลับบ้าน

ใน. โต๊ะทำงาน - ห้องทำงานของนาค - ต่อเนื่อง

ใกล้ มองเห็น รูปถ่ายประจำตัวของนาค ติดอยู่ที่มอนิเตอร์บนโต๊ะ ใกล้ๆ มีกระเป๋าถือวางอยู่ นาค มาคว้ามันเอาไป มองเห็นหน้าห้องของนาคโตขึ้นเล็กน้อย

โถงชั้นล่าง - ต่อเนื่อง

มีคนทยอยเดินออกจากอาคารมากขึ้น นาคเดินมาถึงเกือบกลางโถง โหดยุค เขามือลูบหน้าห้อง แล้วเดินย้อนกลับไป **PAN TO** - คิ มองไปที่นาค

ที่ **ห้องนำหญิง** นาคเดินหายเข้าไปข้างใน **CUT IN** - คิ เดินเข้าไปที่ประตูห้องนำหญิง

ใน. ห้องนำหญิง - ต่อเนื่อง

นาค กำลังก้มหน้า ที่อ่างล้างหน้า ดูเหมือนเพิ่งจะผ่านการอาเจียน นาค-คิ **FOCUS** - คิ เข้ามา รับเอากระดาษเช็ดหน้าส่งให้นาค นาค มองหน้า คิ ยังคงยื่นให้ นาค รับมา

คิ

เป็นอะไรมากไหม? ยังไปไหนนะ

นาค สายหน้า มองกระจก ยืดตัว จัดแต่งผมใบหน้า จนรู้สึกดีขึ้น เดินเบียด คิ ออกไป คิ ถอนหายใจ เดินตามออกไป

โถงชั้นล่าง - ต่อเนื่อง

คี เดินตาม นาคไป

คี

นาค แน่ใจนะว่าไม่เป็นอะไร ให้เราไปส่งไหม?

นาค ไม่สนใจ เดินไปที่ประตู

นอก. หน้าตึกสถาบัน TGR - บ่าย

วันนี้แดดจัดมาก นาค เดินออกพ้นประตู แสงแดดส่องตรงใบหน้า นาครีบหลบแสงแดด เขามือป้องแดด เดินต่อไป

DISSOLVE TO:

SEQUENCE: 10 **WIDE SHOT** - ดาวเต็มท้องฟ้า แม่คลุมแคมป์ที่พักของทหารจีน

ใน. แคมป์ทหารจีน - แคมป์หลังพัก - กลางคืน

มาฆ ในชุดนอน เดินมาที่เตียง หยิบรูปถ่ายที่ลื่นซึกออกมาดู นั่งลงที่ขอบเตียง หยิบโทรศัพท์ iPhone ขึ้นมา คีย์ซั่มูลลงไป

SPFX: SCREEN iphone

มาฆ (text)

ที่รัก ผมคิดถึงคุณ ขอคุยกับลูกในท้องหน่อย

นาค (text)

อะไรกัน นี่เพิ่งแค่เดือนที่ห้าเองนะ

มาฆ (text)

คุณก็เอาข้อความให้ลูกดูสิ

ใน. ห้องนอน - ค่ำ

SPFX: SCREEN iphone - ต่อเนื่อง

นาค นั่งเขียนตอบด้วย ipad ที่โต๊ะในห้องนอน

นาค (text)

คุณนี่ ตลกจัง คุณปลดอภัยไหม เป็นห่วงจะแย่

ใน. แคมป์ทหารจีน - แคปซูลลับ - กลางวัน

มาฆ ในชุดคลุมพลาสติก เดินเข้าประตูลับมา ในมือถือถุงพลาสติกฉีกปากถุงแน่น ซ้ำในบรรจุวัตถุบางอย่าง ส่งให้ ฉีฟ่ง ที่นั่งคู่กัน ฉีฟ่ง รับมา ตรวจสอบข้อมูลที่กำลังบนถุง แล้วคือข้อมูล ลงคอมพิวเตอร์

SPFX: SCREEN iphone - ต่อเนื่อง

มาฆ (text)

ไม่ต้องห่วงนะ มันเพิ่งเริ่มต้น ก็หนักหน่อย แต่ผม
เป็นห่วงคุณมากกว่า

นาค (text)

ไม่เป็นไร นาคดูแลตัวเองได้ คุณนั่นแหละ
ถ้าเขาให้พัก ก็พักนะ อย่าโหมงาน

นอก/ใน. แคมป์ทหารจีน - บ่าย - TRACKING

ทหารจีนคนหนึ่ง ได้รับบาดเจ็บ ถูกเพื่อนทหารพุงเข้ามาในแคมป์ นอนบนเตียง ที่อยู่ข้างๆ แคปซูลลับ เคาะประตูเรียก พลโทยุทธ ออกมาดู ตามด้วย มาฆ

พลโทยุทธ

(พลิกดูแผล มองหน้า มาฆ)

แนวรบของเมียนมา เริ่มใกล้เข้ามาแล้ว

CUT TO:

นอก. ทาวนโฮม - สาย

ที่ประตู มีพนักงานส่งสาร มาเคาะประตู

SUPERIMPOST: 1 พฤษภาคม 2039

ใน. ทาวนโฮม - ต่อเนื่อง

นาค ในชุดคลุมห้อง ค่อยๆ เดินลงบันไดมาที่ประตูหน้าบ้าน พอประตูเปิดออก นาคต้องเอามือบังหน้า และหันกลับเข้า

นาค

คุณ ช่วยเปิดประตูให้ที่

แม่บ้าน อ่อน รีบเข้ามาพุง พานาคไปนั่งที่โซฟา เดินกลับไปรับหนังสือ แล้วเอามาส่งให้นาค

ใน. ที่ทำงาน สถาบัน TGR - กลางวัน

นาค ในชุดคลุมท้อง สวมแว่นตาพลาแสง นั่งเขียนข้อความด้วยมือ รวบรวมรูปภาพวาดสีภาพ
ค่อยๆ ไล่ลงไปบนของ

CROSS FADE :

ใน. แคมป์ทหารจีน - แคปซูลเหล็ก - กลางวัน

ที่โต๊ะทำงาน มาม รับซองเอกสารจาก ทหารผู้ส่งสาร เปิดดูภาพข้างใน /นาคอุ้มท้องขึ้นบันได /ใต้
แว่นอำพรางแสง /หมอตระกูล /ใต้แว่นเข็มเล็กชื่อของ มาม คลี่จดหมายออกอ่าน

มาม นั่งกุมขมับ ตาแดงๆ เศร้าๆ พลโทยุทธ เดินมาที่โต๊ะของมาม ซ้ำเรื่องดูองภาพ ที่วางอยู่
ข้างๆ แล้วเอามือตบไหล่เบาๆ เขิงเห็นใจ แล้วเดินผลไป

CUT TO 1

ใน. ทาวน์โฮม - เช้า

ห้องนอน มีม่านปิดหนา ห้องโถงทางเดิน ก็มีม่านปิด ห้องครัวยังมี ที่ห้องรับแขก ม่านอย่างดีถูก
ติดตั้งไว้ หน้าต่างทุกบานถูกปิด มีเพียงบานเดียวที่แง้มเปิดให้แสงเข้ามาเล็กน้อย ภายในให้แสงอุ่น
คล้ายกลางคืน

ที่ประตูเข้าบ้าน คี เปิดประตูเข้ามา เห็นสภาพของนาคแล้ว รู้สึกสงสารเพื่อนมาก

นาค นั่งสวมแว่นคอนข้างเข้ม อยู่ที่โซฟา คนเดียว เอามือบ้องหน้า มองที่คี

คี

โธ่! นาค

(เดินเข้าไปนั่งใกล้ๆ นาค)

อยู่คนเดียวเหอหือ พี่อ่อน ไปไหนเสียล่ะ

นาค

เค้ากลับไปบ้านที่ต่างจังหวัดแล้ว เราเลยต้องอยู่
คนเดียว

คี เขยิบเข้าใกล้ นาค รู้สึกสงสารเพื่อนจิตใจ

คี

(จริงจัง)

นาค ยังนับเราเป็นเพื่อนอยู่ไหม

(แวดตาของนาค เป็นมิตร)

เราขอโทษ ขอให้เรื่องนั้น มันเป็นอดีตที่ไม่มีวันจะ
หวนกลับมาอีก เราจะยังเป็นเพื่อนกัน เหมือนวัน
ก่อนๆ นะจ๊ะ นาค

นาค พยักหน้า คี สวมกอดเพื่อน ยิ้มดีใจ

CUT TO :

ใน. รถยนต์ - คำ - TRAVELING

ธนา ขับรถ ชมบรรยากาศเมืองพัทยา เสียงโทรศัพท์เข้า กดรับสัญญาณที่ **earphone**

ธนา

ฮัลโหล ธนาพูดครับ

(หยุดรอ)

เฮ้! หมอ นายหายไปนานเลยนะ เหตุการณ์ที่นั่น
เป็นไงบ้าง

ใน. อาคารทดลอง - เย็น

ด้านหลัง มองเห็นกรงลิง สุนัข ที่กรงของกระต่าย เจ้าหน้าที่ชาย 2 คน กำลังช่วยกันฉีควัคซีนให้
กระต่ายตัวหนึ่ง เสร็จแล้ว ย้ายมันมาที่กรงอันใหม่ ที่มาซรออยู่ มาซ เลียบปรอทวัดอุณหภูมิที่กัน
ของมัน ขณะพูดโทรศัพท์

มาซ

ตอนนี้ส่งบชีวะคร่าว มาได้สองสามวันแล้ว เราไม่ได้

อยู่ตรงที่เขายิ่งกัน วันๆ ก็ยุ่งแต่เรื่องทดลอง มันมี
ของให้เล่นเยอะ

INTERCUT มาฆ / ธนา

ธนา

อย่ามัวแต่บ้างานนะหมอด กินกินชะบั้ง กินเจไม่ใช่
เหวอ ก็คงชอบละครซี ที่เมืองจีน มีผักเยอะ

มาฆ

นี่มันสนามรบ เลือกไม่ได้เท่าไรหรอก แต่ก็พออยู่
ได้นะ เออ ธนา จำเรื่องที่เราเคยคุยกันได้ไหม?
ก่อนที่เราจะมาเมืองจีน

ธนา

เฮ้ นายต้องเปลี่ยนใจแล้วแน่ๆ ถึงได้โทรมา

มาฆ

ใช่ เอ่อ ไม่ใช่

(หยิบปรอทออกจากกันของกระต่าย

ขึ้นมาดู)

ตกลงเราจะซื้อบ้านหลังนั้น ตอนนี้ นาค เค้า
ลำบากแน่ คือ นายเข้าใจนะ คนท้องแก่ ขึ้นลงชั้น
บนคงลำบาก

ธนา

ได้ ได้เลย เขาเป็นว่า นายกลับเมืองไทย เมื่อไหร่
ค่อยมาทำสัญญาที่แล้วกัน แล้วจะให้เราทำอะไร
เพิ่มอีกไหม?

มาฆ

ก็เรื่องมันหน้าต่าง ไม่รู้ว่าความต้องการแบบไหน
ช่วยหน่อยนะเพื่อน บาย

ธนา วางสาย ชับรถต่อไปสุดสายตา

CUT TO:

SEQUENCE: 11 นอก. ทาวน์โฮม - คำ

มีพวกหัวขโมยสองคน ซึ่จักรยานยนต์ มาแอบด้อมๆ มองๆ อยู่ข้างนอก แล้วก็ไป

ใน. ทาวน์โฮม - เข้า (วันถัดมา)

คี เปิดประตูเข้ามา พร้อมกับช่วย นวล หัวกระเป๋ามาด้วย / นวล **ตกใจ** ที่เห็น นาค ออกมาจากมุมมืด แล้วสวมแว่นตาอีกต่างหาก

คี

นวล คอยอยู่เป็นเพื่อน พี่หมอบเค้าให้ดีๆ ละ ช่วยทำงาน โน่นนี่ เหมือนที่เคยช่วยคุณยายนั่นแหละ

นาค

ชื่อนวลหรือ สวดยะหรานะ

(นวล ยิ้มอาย)

โดยเฉพาะตอนยิ้ม ดูเหมือนเด็กวัยละอ่อน
แล้วนี่จะให้อยู่ช่วยนานถึงไหนล่ะ?

คี

ก็จนกว่านาคจะคลอดนั่นแหละ ... งั้น เรากลับก่อนนะ มีอะไรโทรบอกเราได้ตลอดเวลาเลยนะ

นาคพยักหน้ารับ / คี ค่อยๆ แง้มประตู ออกไป นวลตามไปปิดประตูให้

DISSOLVE TO:

SEQUENCE: 12

ใน. ทาวน์โฮม - ห้องรับแขกชั้นล่าง - คำ

เสียง ในห้องนี้

นาค (O.C.)

อู๊ย! นวล พี่เจ็บจังเลย

นวล พยุง นาคท้องโตเห็นชัด ออกมาจากห้องน้ำ เดินมาที่โซฟา

SUPERIMPOST: 8 พฤษภาคม 2039

นวล

พี่หมอ อดทนหน่อยนะ ค่อยๆ เดิน

(พยุงตัว นาค ลงที่โซฟา)

ดูหน้าพี่หมอชัดจัง นวลว่า โทรเรียกพี่คีดีกว่านะ

นวล ผละจาก นาค เดินไปที่โทรศัพท์ ยกหู กดเบอร์โทร

DISSOLVE TO:

นอก. ทาวนโฮม - กลางคืน

มีรถปิกอัพ วิ่งมาจอดห่างจากตัวบ้านของนาค แล้วเปิดไฟหน้า ตัดไปที่ **POV - สายตาคณรัาย** มองดูรอบๆ หน้าบ้านซ้าย ขวา จากประตูใหญ่หน้าบ้าน ไต่ไล่ขึ้นไปชั้นบน ถึงหลังคา แล้วกลับลงมาที่ประตู เมื่อได้ยิน **เสียง** ชลุกๆ ชลัทๆ เหมือนขนย้ายสิ่งของ จากข้างในบ้าน

คี (O.C.)

นาค เธอไม่เป็นอะไรแล้ว เรากลับก่อนนะ นวล

อย่าห่างพี่เค้านะ อย่าลืมเอาโทรศัพท์ไว้กับตัว

ด้วย ... ไปละ

POV - สายตาคณรัาย (ต่อเนื่อง) มองเห็นประตูเปิดออกมา คี เดินไปขึ้นรถ สตาร์ทรถ แล้วขับผ่านประตูใหญ่หน้าบ้านออกไป

ใน. ทาวนโฮม - ห้องนอนชั้นบน - ต่อเนื่อง

นวล ชะโงกหน้าออกหน้าต่าง มองซ้ายขวา แล้วปิดหน้าต่าง รูดม่านปิดสนิท / นาค นอน คลุมผ้าห่ม ที่เตียงนอน หันหน้าบอก นวล

นาค

นวล นอนกับพี่ก็ได้นะ

นวล

งั้นนวลไปเอาผ้ารองพังก่อน

นาค

ไม่นอนบนเตียงกับพี่เธอ?

นวล

ไม่หรอกจ๊ะ นวลจะนอนที่พื้น

นาค

งั้นก็ตามใจ เออ ก่อนนอน อย่าลืมหรีไฟให้พี่ด้วย
นะ แล้วก็ล็อคประตูชั้นล่างดีแล้วหรือยัง

นวล

ล็อคแล้ว แต่ นวลจะไปดูอีกทีนะ นวลจะลงไปเอา
ผ้าปูนอนด้วย

นวล ทำหน้าที่ตื่นเต้น ค่อยๆ เดินลงบันได บรรยากาศมืดสลัวน่ากลัว นวล ถึงชั้นล่าง นึกกดปุ่มสวิชท์ไฟ แต่ไม่ติด กดอีกสองสามครั้ง ไฟก็ไม่ติด นวล ยืนตื่นเต้นใหญ่ ค่อยๆ ย่องไปคว้าผ้าปูรองพื้น ผ้าห่ม ได้แล้ว รีบเดินไปที่บันได / ตัวล็อคหน้าต่างบานหนึ่ง เปิดค้างไว้ / นวลวิ่งขึ้นไปข้างบนด้วยความกลัว เปิดประตูห้องนอน นาค หลับไปแล้ว นวลปิดประตู ถอนหายใจ

WIDE SHOT - ท้องฟ้ามืด ไฟจากเสาไฟฟ้า ส่องเห็นถนนหน้าทาวน์โฮม ดูค่อนข้างเงียบ มองไกลๆ เห็นรถบี๊พ ยังจอดอยู่ที่เดิม

ใน. ทาวน์โฮม - หนึ่งชั่วโมงถัดมา

ในห้องรับแขกชั้นล่าง **เท่ง** คนร้ายวัยรุ่น ัจตหน้าต่างบานที่ไม่ได้ล็อค เข้ามาได้ก่อน เดินไปที่กลางห้อง / **นุ้ย** คนร้ายวัยเดียวกัน เพิ่งถอดพันหน้าต่างเข้ามา ที่หลังของ นุ้ย สะพายกระเป๋าใบใหญ่ ในมือถือไฟฉาย เท่ง เอาไฟฉายออกมาส่องไปรอบๆ ห้อง ห้องว่างเปล่า ไม่มีของมีค่า ที่วางที่ว่างเปล่า ตู้เย็นมีแค่ของกินเล็กๆ น้อยๆ เข้าไปในห้องครัว ก็มีแต่เครื่องครัวที่ไม่น่าขโมย เท่ง เดินขึ้นบันไดหายไปยังข้างบน

ANGLE - นุ้ย เอื้อมมือไปที่ลิ้นชัก ปรากฏเงารูปร่างด้านหลัง นุ้ย ตกใจ หันหลังกลับ ส่องไฟไปกระทบใบหน้า ตู๊กตา **Chucky** นุ้ย ตกใจกันกระแทกพื้น ไฟหลุดจากมือ กระทบพื้น

ห้องนอนชั้นบน - ต่อเนื่อง นวล ได้ยินเสียง **แก๊ก** ลืมตาโพล่ง ทำหน้ากลัว เอาผ้าห่มคลุมโปงนอนต่อ

ANGLE - น้อย (ต่อเนื่อง) มองเห็น เห่ง เดินลงบันไดมา เห่งทำมือ ฐีส ปากขมขมบิตำ น้อย
 เห่ง เดินไปตบหัว น้อย แล้วให้สัญญาณ ออกจากบ้าน / น้อย ยืนยืนรื้อรถอดสายสายตาไปรอบๆ ห้อง

น้อย

(กระซิบ)

แม่! ไม่มีทำอะไรเลย ภูไม่มาเสียเที่ยวหรอกวะ

เห่ง ลอดออกทางช่องหน้าต่างเดิม หายออกไป

นอก. ทาวน์โฮม - ต่อเนื่อง

เห่ง ค่อยๆ ย่องออกจากหน้าต่าง เกือบถึงหน้าประตูใหญ่ หันหลังกลับไป ไม่เห็นเพื่อน รู้สึกไม่พอใจ
 เดินย้อนกลับไป เห็น น้อย กำลังลอดออกจากหน้าต่าง แต่ติดกระเป่าที่หลัง เห่ง เดินเข้าไปหา มือหนึ่ง
 จับแขนน้อยกระซิบ อีกมือยกกระเป่าที่ตุ้งหลังให้ยุบลง จึงหลุดออกมาได้ แล้วพากันไป

ที่รถยนต์ปิกอัพ เห่ง น้อย เดินมาที่รถ

เห่ง

มึงทำอะไรของมึงเนี่ยะ ใช้น้อย

น้อย

(เสียงหลัง ยิ้มยกคิ้วให้)

ดีกว่าไม่ได้อะไรเลย

เห่งรื้อกระเป่าออกดู เป็นผ้าม่าน เห่งมองหน้า น้อย แล้วสายหัว พากันขึ้นรถแล้วขับออกไป

CUT TO:

WIDE SHOT - หมู่บ้านชลประทาน - เย็น

มองเห็นบ้านทรูหลายหลัง หลังหนึ่งค่อนข้างสวยกว่าทุกหลัง อยู่ตรงใจกลาง สุดถนนปลายทางเข้า
 หมู่บ้านพอดี รถของคี วิ่งเข้าไปจอดที่หน้าบ้านหลังที่อยู่ใจกลาง คี นาค ลงจากรถพยาบาล นวด หิ้ว
 กระเป่าใบใหญ่ ลงเป็นคนสุดท้าย ธนา ออกมาจากบ้าน

ธนา

เชิญด้านในเลยนะครับ มาดูซิว่าจะถูกใจไหม

ใน. บ้านนาคอนงค์ - ต่อเนื่อง

ช่างติดม่านหน้าต่างเพิ่งเสร็จ **PAN TO - ประตูบ้าน** เปิดออก คี พา นาคเข้ามา พร้อมกับ คุณ
ธนา **DOLLY TRACK - นาค** ถอดแว่นตาสีเข้มออก มองไปรอบๆ ยิ้มพอใจมาก

นาค

สวัสดี ขอบคุณมากนะคะ คุณธนา ที่เป็นธุระ
เรื่องม่านหน้าต่างให้

ธนา

โอ้! ไม่ใช่ครับ เป็นฝีมือ คุณเอ้ ภรรยาผมเอง เธอ
ถนัดเรื่องนี้ครับ ผมจัดห้องนอนคุณไว้ชั้นล่างให้
เผื่อว่าคุณจะขึ้นไปชั้นบนไม่สะดวก ส่วนห้อง
อื่นๆ ห้องครัว ห้องน้ำ คุณนาคอนงค์ ลองเดินดู
อีกทีก็ได้ครับ

นาค เดินดูไปได้ครึ่งรอบของห้อง

นวล

นวลว่า พี่หมอ นิ่งที่โซฟาก่อนหออ่ะ เพิ่งไปหาหมอ
มา เดี่ยวจะเป็นอะไรขึ้นมาอีก

นาค พยุงท้องแก่ ไปนั่งที่โซฟา ช่างทำผ้าม่าน ขณะอุปกรณ์ออกจากบ้านไป ธนา เดินเข้ามานั่งที่โซฟา

นาค

คุณธนา เรื่องม่านตกแต่งเนี่ยะ คุณคิดยังไง?

ธนา

ผมก็ว่าดูดีนะ แต่ก็ขึ้นอยู่กับคุณนาคอนงค์ ถ้าไม่
พอใจตรงไหน จะให้เปลี่ยนก็ได้ นะครับ

นาค

แหม คุณ ไม่ใช่เรื่องนั้น ดิฉัน หมายถึงค่าใช้จ่าย
ทั้งหมดเนี่ยะ

ธนา

เอาไว้ให้ มาชม เค้กลับมาก่อนก็แล้วกัน แล้วค่อย
คุยกันตอนนั้นที่เดียวก็ได้ครับ

นวล

สวยอย่างนี้ คงแพงน่าดู นวลว่าต้องหลายหมื่น
แน่ๆ

ธนา

ฮะ ฮะ ฮะ ไม่เท่าไรหรอกครับ แค่สามแสนเอง

นวล ตาค้าง นาค หลบสายตา ธนา สบตา กับ คี

ธนา

(ต่อ)

ประตูบ้านทุกบาน คุณสามารถเปิดฟังก์ชัน ให้ปิด
หรือเปิดอัตโนมัติได้นะครับ ต่อไปคุณไม่ต้องกลัว
ขโมย ระบบรักษาความปลอดภัย ของบ้านหลังนี้
ไว้วางใจได้ครับ

(ยื่นแฟ้มคู่มือ)

นี่ครับ คู่มือควบคุมระบบทั้งหมด รวมทั้งระบบ
วงจรปิด ตอนนี้ มันทำงานอัตโนมัติอยู่ครับ

(ดูนาฬิกาที่ข้อมือ)

ถ้ามีอะไรขัดข้อง โทรถึงผมได้ทันทีเลยนะพอดีผม
มีนัดนะครับ คีนี่ ก็ขอให้นอนหลับฝันดีนะครับ

นาค

สวัสดิ์ค่ะ

ธนา

หวัดดีครับ

ธนา ออกจากบ้านไป คี เดินดูรอบๆ บ้าน

คี

นาค คินนี้ เธอจะให้เรานอนเป็นเพื่อนไหม?

นาค

ไม่รบกวนคิแล้วละ แค้ให้นวลอยู่เป็นเพื่อน ก็ดีแล้ว
อีกอย่าง ที่นี้มีคิติดปลดอดภัยกว่า ที่บ้านโน้นเสียอีก

คี

ถ้าฉันเรากลับก่อนนะ ทิ้งแม่ไว้คนเดียว นวล พี่
กลับก่อนนะ อย่ามัวนอนหลับเพลินละ ดูพี่เค้าให้
คี่ๆ

คี เปิดประตูออกไป คำพอสี้ ช้างนอกแสงแดดไม่มีแล้ว นาคมีความสุขที่สุดในรอบหลายเดือน

POV - นาค มองเห็น นวลยืนอยู่ที่ประตูใหญ่ กำลังคุยกับ เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง เห็นนวลยื่น
บอก เด็กสองคนนั้นให้เข้ามาในบ้านก่อน นวลแล้วขึ้นมาที่ นาค พวกเขาถ่ายหน้า แล้วโบกมือลากัน
นวลถึงเดินกึ่งกระโดดเข้าบ้าน อย่างมีความสุข

DISSOLVE TO:

SEQUENCE: 13 **WIDE SHOT** - หมู่บ้านชลประภา ยามรุ่งอรุณ

SUPERIMPOST: 9 พฤษภาคม 2039

MONTAGE - นวล / นาค ในบ้านใหม่

นาค (V.O.)

(เสียงโทรศัพท์)

แม่จ๋า นาคใกล้จะคลอดแล้ว อยากเจอแม่จัง
อยากให้แม่อยู่ใกล้ๆ นาคได้บ้านใหม่แล้ว กำลังจัด
ของอยู่ แม่มาหาหนูได้ไหม มาพุงนี้เลยนะ

- A) ห้องรับแขก - นวล จัดวางหนังสือ / โคมไฟ / รูปภาพ / นาฬิกา ตามที่นาคสั่ง
- B) ห้องครัว - นวล จัดถ้วยชาม / เตาของเข้าตู้เย็น / นั่งกินส้มตำ
- C) ห้องน้ำ - จัดวาง ฝักบัว น้ำยาสระผม / ทดสอบน้ำไหล / แลดูฉีคน้ำเปียกใส่ตัวเอง

D) ห้องนอน – จัดแจกันดอกไม้ เปลี่ยนผ้าปู สองสามครั้ง ไม่ถูกใจ เปลี่ยนอีก

E) ระเบียงบ้าน – วางกระถางดอกไม้ เอาผ้าออกตาก

END OF MONTAGE

C.U. – หน้าปัทม์นาฬิกา 16.00 น. ตัดไปที่ นวล นอนหลับ หลับตา แผลงกลางห้องรับแขก มือขวาถือ แผลงชนไก่ มือซ้ายถือขันน้ำ / **C.U.** – มือขวาของนวล นาค หยิบแผลงชนไก่ออก เอาแบงค์พัน 3 ใบ ใส่ไว้แทน / นวล กรีด ตีใจปนเหนื่อย ลุกขึ้นนั่ง ยิ้มหายเหนื่อย

โต๊ะอาหาร – คำ

นาค กับ นวล นั่งกินอาหารคำ

นวล

พี่หมอ นวลขออนุญาตไปหายายซักหน่อยได้เปล่า?

นาค

อะไรกัน มาไม่กี่วัน ก็คิดถึงคุณยายแล้วหรือ ก็พี่เค็บอกว่า คุณยายดูแลตัวเองได้นี่

นวล

ไม่ใช่คุณยายผู้สติ แต่เป็นยายของนวลเอง

นาค

อ้าว ไม่ยกู้ ยายของนวลนะ อยู่ที่ไหนล่ะ แล้วจะไปยังไง เด็กสาวๆ ไปไหนคนเดียวอันตรายนะ พี่ไม่ให้ไปหรอก

นวล

เถอะน่า พี่หมอ นวลไม่ได้ไปคนเดียว เอย พี่หมอ เห็นเด็กสองคน ที่มาหานวล เมื่อวานตอนค่ำหรือเปล่า นั่นนะ น้องของนวลเอง

นาค

แล้วทำไมไม่พาเข้าบ้านล่ะ นวลนี่ น้องมาหาทั้งทีก็
ไม่บอก

นวล

คือว่า คือ นวลเกรงใจ ก็เลยบอกกับน้องว่า ตอน
ค่ำให้มารับ นะ พี่หมอนะ นวลไป เบื่อบบ เดียว
เอง ไม่ไกลหรอก อยู่ถัดไปสามซอย

นาค มองนวล ครูหนึ่ง คิดหลายๆ เรื่อง

นาค

งั้น ก็เอาสิ แต่อย่าไปนานนะ พี่อยู่คนเดียว ถ้าเกิด
พี่เป็นอะไรไป เธอต้องรับผิดชอบนะ
(นวลทำหน้าที่ไม่ดี นาคยิ้มตัดบท)
ไม่หอรอกนำ พี่ล้อเล่น ไปสิ แล้วก็รีบมา

นวล ค่ำๆ กระทบเท้าเดินไปที่ประตูรั้วหน้าบ้าน มีเด็กผู้ชายกับเด็กหญิงมารีบ และพากันไป

FADE TO :

FORWARD SCENE

ท้องฟ้าเหนือหมู่บ้านชลประภา มีดกคลุมด้วยเมฆหนา พายุแลบ สภาพอีกไม่นานฝนจะตกหนัก

นอก. บ้าน - กลางคืน

LONG SHOT - บ้าน มองเห็นแสงสว่างรำไร ลอดออกมาจากหน้าต่าง ฝนเริ่มลงเม็ด

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

นาค ชะเง้อมองไปที่หน้าต่าง กระทบกระวายใจ เดินไปมา เสียง พายุผ่า ใกล้เคียง นาค ตกใจ หลังชน
แผงตู้หนังสือ หนังสือหล่น ไฟฟ้าดับ แล้วก็ติด

INSERT - นอกบ้าน ลมพัดแรง ฝนตกหนักมาก ต้นไม้ใหญ่ ล้มลงขวางทางเข้าออกหมู่บ้าน
รถยนต์ชนกัน - END

ไฟฟ้าในบ้าน ตับดูบลง นาค พยุงตัวลุกขึ้น เดินไปคว้าไฟฉาย ที่เคาน์เตอร์ เจ็บต้องคลอด ไฟฉาย
หล่นจากมือ กระเด็นไป แต่ไฟยังติดอยู่ ค่อยๆ คลานไปคว้าไฟฉายอีก เจ็บมากขึ้น แต่พยายามคลาน
ไปคว้าโทรศัพท์ กดเบอร์โทร

นาค

อู๋ย! รัชชี่ นวล ไช้ย!

ฟ้าคำรามลั่น อีกครั้ง นาค ยังกลัวหนักขึ้น คลานไปที่โซฟา กดเบอร์โทร 1111 ตรงกับเบอร์ในการ์ด
ของโรงพยาบาล เจ็บสาวยถูกตัด สายตาของนาคตื่นกลัวหนักขึ้น มองซ้าย ขวา

น้ำคร่ำเริ่มไหลออกมา นาค คว้าไฟฉาย พยุงตัวไปที่ประตูห้องนอน

ใน. ห้องนอนของคี - ต่อเนื่อง

โทรศัพท์ เสียงอยู่ใน docking บนโต๊ะ ลั่น มองเห็นด้านหลัง คี นอนหลับ ลั่น อีก คี พลิกตัว
จ้วงเจี้ย เอามือแตะปุ่มรับที่ docking ขณะที่ตายังหลับ เสียงดังจาก docking

นาค (O.S.)

คี ช่วยด้วย เราไม่ไหวแล้ว

คี ลืมตาโผลง มือดึงผ้าออกจากตัว รีบลุกจากเตียงออกไป

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

แสงจากไฟฉาย ที่หล่นบนพื้น มองเห็น น้ำคร่ำไหลออกมา นาค หน้าเสีย ทรุกดลงนั่งที่พื้น

ถนน - (ต่อเนื่อง) ฝนยังตกอยู่ มองเห็นรถยนต์ของคี วิ่งผ่านไปอย่างรวดเร็ว / ไบหน้า คี วิดกังวล
ขณะขับรถ

ถนนหน้าบ้าน - (ต่อเนื่อง) ต้นไม้ล้มขวางทาง คี ขับรถยนต์เบี่ยงหลบไป

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

คี เปิดประตูบ้านเข้ามา ไฟหน้ารถส่องเข้ามาถึงในห้อง

ภาพที่ คี เห็น หนังสือ ข้าวของบางหลายอย่าง ตกที่พื้น กวาดสายตาเห็น นาค นั่งกับพื้น หมดแรง
คี รีบเข้าไปพยุงตัว

คี

อู๋ย! นาค อย่าเพิ่งเป็นอะไรนะ
(ประคองนาคไปที่ประตูบ้าน)
นั่งนวด มันทายหัวไปไหนเนี่ย

นอก. บ้าน - ต่อเนื่อง

ฝนเริ่มหยุดแล้ว คี ประคอง นาคไปขึ้นรถ แล้วรีบขับรถออกไป

ไฟฟ้ามาแล้ว ไฟฟ้าในบ้านติด ประตูหน้าบ้านที่ยังแง้มอยู่ ปิดเองและล็อกอัตโนมัติ

ถนน - (ต่อเนื่อง) ฝนหยุดตกแล้ว มองเห็นรถยนต์ของคี วิ่งผ่านไปอย่างรวดเร็ว / ไบหน้า คี วิดกกังวล
มอง นาค ขณะขับรถ ไบหน้านาค ชีตขาว มุดเบียดด้วยความเจ็บปวด กระปรองคลุมท้อง เปียกแฉะ

โรงพยาบาล - สถานจอตรถ OPD

รถวิ่งไปจอตตรงประตู เจ้าหน้าที่พยาบาล เอารถเข็นมารับนาคเข้าไปข้างใน

ใน. โรงพยาบาล - ห้องฉุกเฉิน - ต่อเนื่อง

REALITY SHOT - นาค ถูกเข็นเข้าไปที่ห้องฉุกเฉิน คี ตามไปติดๆ นาค หมกสติ บรุษพยาบาล
ยกนาคขึ้นเตียง รีบใช้เครื่องมือช่วยหายใจ นาคหน้าซีด

SPFX: ภาพในความคิด / นาคกับมาฆนั่งคุยหัวเราะกัน บนสะพานที่บ้านของแม่ / ภาพแต่งงาน /
ภาพหัวเราะของมาฆ เมื่อเห็นลูกคลอดออกมาแล้ว / ภาพมาฆ เขย่าตัวนาคให้รู้สึกตัว ปิดความรู้สึก

นอก. ห้องฉุกเฉิน - ต่อเนื่อง

คี มองเข้าไป มองเห็นหมอพยายามจะช่วยชีวิตนาค / ไบหน้า - คี ตกใจ มือปิดปาก ร้องไห้

END REALITY SHOT

CUT TO:

ใน. แคมป์ทหารจีน - แคปซูลลับ - กลางคืน

ด้านนอก ฝนตกเม็ดใหญ่ มันทกมานานเป็นชั่วโมงแล้ว ไฟาแลบเป็นระยะ

มาฆ กับ รต.ฉีฟ่ง ในซुकกันฝน เดินถือของตัวอย่างวัตถุเข้ามาในแคมป์ ฉีฟ่ง ถอดเสื้อกันฝนแล้วเข้าไปในแคปซูลลับ มาฆ ถอดเสื้อกันฝนออก ยืนนิ่ง หันไปมองที่ทางเข้าแคมป์ วางถุงวัตถุในมือลง

ล้วงไฟฉายออกมา เดินไปที่ทางเข้าแคมป์ ฝนยังคง แสงจากฟ้าแลบ / **C.U.- มาฆ** มองเห็น
 นาค ชும்ท้องยื่นอยู่กลางสายฝน มาฆ เดินเข้าไปหา

มาฆ

นาคจริงๆ ด้วย คุณมาได้ยังไงนี่?

ที่พื้นดิน ดินค่อยๆ ยุบลง มาฆกับนาค **กัมลง** มอง ดินยุบลงอีก / ภาพมุมสูง มาฆ กับ นาค หล่น
 ลงไปในรูดินยุบ

END OF FORWARD SCENE / BACK TO:

INTERCUT/MATCH CUT - มาฆ / นาค ตกใจตื่นกลางดึก

CUT TO:

นอก. สถานีรถไฟฟ้า - กลางวัน

รถไฟฟ้าจอด ประตูเปิด เห็นคนมากมายลงจาก ผกาพรรณ กับ แวว เดินปะปนกับฝูงคน หิวกระเป่า
 ไบเล็ก ๆ คนละใบ

ANGLE ON - ผกาพรรณ / แวว

แวว

บ้า จะมีหลานแล้ว แวว อยากเลี้ยงเด็ก น่ารักดี

ผกาพรรณ

อ้าว แล้วใครจะดูแลล่ะ

แวว

ก็บ้าไฉน

ผกาพรรณ

น้ำเต้ายังไม่คลอดเลย ก็จะแย่งกันเลี้ยงซะแล้ว

ผกาพรรณ กับ แวว เรียกรถแท็กซี่ แล้วขึ้นรถแท็กซี่ไป

SEQUENCE: 14 WIDE SHOT - ตึกสำนักงาน สถาบัน TGR วันที่ท้องฟ้าสดใส

นาค (O.C.)

ไม่ มันเป็นภาพหลอนนะ หรือไม่กี่แค่ความฝัน

SUPERIMPOST : 10 พฤษภาคม 2039

ใน. สถาบัน TGR - ห้องสอบประวัติจีโนม - สาย

นาค ชุคคลุมห้อง นั่งที่เก้าอี้สอบประวัติ ในมือยังถือแว่น หันหน้าไปทาง **นายแพทย์ใหญ่** นายแพทย์ผู้ทำหน้าที่วิเคราะห์ผลจีโนม เขาสวมแว่นตา ยืนใกล้กับมอนิเตอร์

นายแพทย์ใหญ่

(ผลจากหน้าจอ)

มันก็อาจใช่ แต่ถ้ามันเกิดจากความวิตกกังวล ก็ถือว่าไม่ผิดปกติ แต่ผลจากการวิเคราะห์กลับตรงข้าม ขณะที่คุณรู้สึกว่าเป็นภาพหลอน เอ้อ หรือตอนที่คุณฝัน มันชี้ให้เห็นว่ามันไม่ใช่แค่ความวิตกกังวล

นาค

มีอะไรผิดปกติหรือคะ

นายแพทย์ใหญ่

เดี๋ยวนะ ปีนี้คุณอายุเท่าไร?

นาค

29 ค่ะ

นายแพทย์ใหญ่ **เคาะ**แบ่นคีย์ ดูข้อมูล จากฐานข้อมูลจีโนมของนาค แสดงสีหน้าบ่งบอกว่า มีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้นกับ นาค มองไปที่นาค / **ใบหน้า - นาค** แสดงวิตกกังวล

นาค

(ต่อ)

มีอะไรหรือคะ?

นายแพทย์ใหญ่

(เดินไปอยู่ตรงหน้า นาค ถอดแว่นตา)
 สายตาคุณ ช่วงนี้เป็นไงบ้าง?

นาค

สัมผัสแสงจ้ามากๆ มันรู้สึกเจ็บ ปวดหัว
 โดยเฉพาะช่วงสองสามวันนี้ แสบจะสัมผัสแสง
 ไม่ได้เลย ตีฉันเลยต้องสวมแว่นนี้ตลอดเวลา เวลา
 ออกไปข้างนอก

นายแพทย์ใหญ่

คุณนาคองศ์ โรคมาเนตาแพ้แสง จะแสดงอาการ
 เมื่อคุณมีอายุ 29 ปี อันนี้คุณก็รู้ใช่ไหม? และมัน
 ถ่ายทอดถึงลูกในท้องด้วย การคลอดเองตาม
 ธรรมชาติ จะไม่ปลอดภัยทั้งแม่และลูก ผมขอ
 แนะนำว่า ให้คุณคลอดโดยวิธีผ่า จะเสี่ยงน้อยกว่า

นาค

แล้วตีฉันกับลูกจะปลอดภัยไหมคะ

นายแพทย์ใหญ่

คุณเองก็เคยผ่าตัดมาก่อน เรื่องผ่านะไม่น่าเป็น
 ห่วง แต่ผลข้างเคียงนี้สิ ผมเองก็ยังไม่แน่ใจ

นาค มองหน้าหมอ อยู่ครูใหญ่ คิดกังวลหลายเรื่อง

CUT TO :

ใน. บ้าน - เย็น

ห้องครัว - นวล จัดเรียงผลไม้ใส่ถาด แวว จัดเรียง ผัก ขวดนม ขนมห้าง ใส่ตู้เย็น

TRACK TO - ผกาพรรณ ออกมาจากห้องน้ำ เห็น นาค กับ คี เปิดประตูเข้ามาในบ้าน

นาค (O.C.)

สัตว์สี่ข่า แม่ ... แม่มาถึงตั้งแต่เมื่อไหร่เนี่ย?

ผกาพรรณ

(ยกมือรับไหว้ คี และ นาค)

สัปดาห์แล้วลูก

ผกาพรรณ เดินไปประคองนาค พาไปนั่งที่โซฟา เห็น แวว ออกมาจากห้องครัว นั่งที่โซฟาแล้ว
ผกาพรรณ เอามือแตะที่ท้องของนาค

ผกาพรรณ

(ต่อ)

ลูกในท้องเป็นไงบ้าง?

นาค

หมอนัดผ่าพรุ่งนี้จ๊ะแม่

ผกาพรรณ

คี แม่ชอบใจมากนะ ที่ช่วยดูแลลูกสาว แล้วก็เป็นที่
พระให้ตั้งหลายอย่าง

คี

ไม่เป็นไรหรอกจ๊ะ นาค ก็เพื่อนสนิทของตัวเอง แล้วก็เป็น
อีกอย่าง คี ก็ร่วมเป็นผู้ช่วยแพทย์ในวันนั้นด้วย คี
จะดูแลให้ดีที่สุด ไม่ต้องเป็นห่วงนะจ๊ะ

นาค

แล้วใครอยู่กับพ่อจ๊ะ มากันจนหมดบ้านแบบนี้

ผกาพรรณ

ประยงค์กับเมียเค้า ช่วยดูให้ แม่ว่าจะอยู่ดูหน้า
หลานซักสามสี่วัน ก็คงต้องกลับไปดูพ่อ แต่แม่จะ
ให้ แวว อยู่เป็นเพื่อน เห็นบอกว่ายากเลี้ยงเด็ก
ลองให้มันเลี้ยงจนเบื่อนั้นแหละ ค่อยเอามันกลับ

นาค ยิ้ม หัวเราะเบาๆ แวว ทำหน้าทะเล้น ที่จะได้เลี้ยงเด็ก

CUT TO:

นอก. ห้องผ่าตัด - กลางคืน

ที่เก้าอี้ ผกาพรรณ กับ แว นั่งรอผลผ่าตัด

SUPERIMPOST: 11 พฤษภาคม 2039

ผกาพรรณ มองดูนาฬิกา ลุกขึ้น เอาใบหน้าแนบกับช่องกระจก ที่ประตู **POV - ผกาพรรณ** เห็น แพทย์ผ่าตัดสองคน ถกเถียงกัน ระวัง **นายแพทย์สมชาย** กับ **นายแพทย์วีระ** มีสีหน้าเคร่งเครียด ครูเดียว พวกเขาพากันเข้าไปในห้องผ่าตัด มีสิโรอยู่ที่นั่นแล้ว จากด้านนอก มองเห็น เตียงคนไข้ มี ป้ายชื่อ นาคอนงค์ บุศย์ประเวศ*

ANGLE - แพทย์ผ่าตัด / ศิ ดวงตาของ ศิ วิดกกังวล / แพทย์สองคน สบตากัน / ศิ มองหน้า หมอทั้งสองคน แล้วมองลงไป นาค ด้านหลัง มองเห็นเจ้าหน้าที่ผู้ช่วย สองคนห่างออกไป จ้องมอง มาที่เตียงผ่าตัด บ่งบอกความไม่แน่ใจบางอย่าง

หน้าปัทมนาฬิกา บอกเวลา 20.00 น.

แว ยังคงนั่งรอที่เก้าอี้ ด้วยสายตาเป็นห่วง ผกาพรรณ ลุกจากเก้าอี้ เอาใบหน้าแนบกับช่องกระจก ที่ประตู **C.U. - ใบหน้าผกาพรรณ** บ่งบอกความสงสัย และเป็นห่วง

CUT TO:

SEQUENCE: 15 สนามรบ - กลางคืน 22.00 น.

WAR SHOT - แนวสู้รบระหว่างทหารจีน กับทหารเมียนมา อยู่ใกล้แคมป์ทหารจีน ทั้งสองฝ่าย ไล่ตักกระสุนใส่กัน ระเบิดตกลงข้างแคมป์ ซ้ายขวาสองลูก อีกลูกหนึ่ง ลงข้างแคปซูลแล้ว

ใน./นอก. แคปซูลที่ปัก - ต่อเนื่อง - TRACKING

มาฆ กับ พลโทยุทธ ออกจากที่ปัก มาข้างนอก ได้ยินเสียงปืนปะทะกัน เสียงระเบิด ค่อยๆ ห่าง ออกไป มองเห็นซากหักพังของแคมป์ มีคนเจ็บ พลโทยุทธ รุดไปช่วยคนเจ็บ มาฆ ไปอีกทาง ผ่าน ซากของรถยนต์ที่เพิ่งถูกระเบิด มาฆ หยุด มองไปข้างหน้า

ANGLE ON - นาค ในชุดคลุมท้อง ผ้าขาดวินเป็นจุดๆ เพราะแรงระเบิด เนื้อตัวมอมแมม ในมือ อุ้มลูก พยุงตัวฝ่าหมอกควัน เดินเข้ามาหา มาฆ

มาฆ

นาค!

เท้าของมาฆ สะดุดกับซากท่อนเหล็กที่ขวางทางอยู่ ล้มลงกับพื้น **เงยหน้า** นาค หายไปแล้ว มาฆ สับสนไม่แน่ใจว่า นี่ฝันหรือจริง

DISSOLVE TO:

WIDE SHOT - บ้านของคี - เที่ยงคืน

บาร์เครื่องดื่ม - คี นั่งมือกุมขมับ ดวงตาค้ำและอิดโรย นวด ในมือถือกระเป๋าใส่เสื้อผ้า ก็ดูเศร้าๆ เดินมาหาทิศทางด้านหลัง

คี

นวด ไปนอนได้แล้ว

นวด

พุงนี้ นวด ก็ไม่ต้องไปที่นั่นแล้วใช่ไหม พี่หมอ

คี พยักหน้า ยังนั่งเหม่อลอยต่ออีกสักครู่

ใน. บ้านของคี - เช้า

คี เดินลงมาจากบันไดชั้นบน เห็น ผุสดี กดปุ้มรีโมทไปที่ ช่องข่าว แล้วกดต่อไปหยุดที่ ช่องการออก กำลังกายของคนแก่

คี

แม่ อย่าเพิ่งเปลี่ยนช่องได้ไหม่ ดองย่อนกลับไป
ช่องก่อนหน้าหน่อยสิ ช่องข่าวนะ

ผุสดี หันมามอง คี ทำหน้าสงสัย แล้วกดไปที่ช่องข่าว **C.U. - ที่วี** พิธีกรอ่านข่าว

VOICE

เกิดเหตุปะทะอย่างรุนแรง ระหว่างทหารฝ่ายจีน
กับฝ่ายเมียนมา บริเวณชายแดน เมื่อคืนที่ผ่านมา

ON SCREEN - TV

ผู้สื่อข่าว

ใกล้กับแคมป์ที่พักของคณะแพทย์ทหารไทย ที่
อาสาไปช่วยงานวิจัยด้านชีวภาพ ให้แก่จีน ห้อง

แต่ถูกแรงระเบิดเสียหาย หลังจากทหารเมียนมา
ถอนกำลังออกไปแล้ว คณะแพทย์ทหารไทยทุกคน
ปลอดภัยดี ทางภารกิจได้รับอพยพพวกเขา ออก
จากเขตแนวรบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

BACK TO - คี นัยน์ตาตื่นตระหนก ผละปลายนิ้วมือจากริมฝีปาก เลื่อนมาคำที่หน้าอก ถอน
หายใจ ยิ้มออกมา แล้วเดินไปเข้าห้องน้ำ

ผู้สื่อข่าว (V.O.)

(fade out)

ต่อไปท่านจะได้รับฟัง รายงานข่าวเหตุการณ์
ภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาคภาษาจีน

SEQUENCE: 16 ใน. บ้านของนาค - ห้องรับแขก - เข้า

ห้องนอนของนาค หลังคลอด ผนังติดม่านทึบแสง มีเปลเด็กวางเปล่า แกว่งอยู่ คุนากลับ / ที่
ห้องรับแขก ม่านปิดทับผนังห้องทุกด้าน ช้างในมืต นากลับ

SUPERIMPOST: 12 พฤษภาคม 2039

ประตุ - เปิดออก แสงสไลด์ส่องเข้ามาที่ห้องรับแขก นาค ยังคงสวมแว่นดำ ผกาพรรณ ในมืออุ้ม
หลาน แวว กับ นวล ทิวตระกร้าใส่สัมภาระสำหรับเด็กอ่อน เข้ามาในบ้าน นวลปิดประตุ ไฟฟ้าเปิด
อัตโนมัติ แต่เป็นแสงหรือทำให้ห้องมีบรรยากาศอบอุ่น

ทุกคนพากันไปนั่งออกันกลางห้องรับแขก ล้อมรอบเด็กทารก นาค **ก้มมอง** ลูก น้ำตามเริ่มซึมที่
ดวงตา / แวว ยิ้มระรื่น / ผกาพรรณ ยิ้มหัวเราะ จับแก้มทารก

แวว

น้องน่ารักจังเลย นวล เห็นมีะ

นาค

นวล ถ้ามีธุระจะกลับไปดูแลยายมุสดี ก็ได้นะ

นวล

แต่ พี่คิ กำชับ ให้นวลอยู่ช่วยพี่หมอ อีกสักกระยะ

ผกาพรรณ

นั่นสิ ที่แรกแม่ว่าจะอยู่ต่ออีกซักวันสองวัน ก็ไม่ได้
แล้ว ประยงค์กับเมียเค้ามีธุระด่วนจะต้องไป
ต่างจังหวัด แม่จะต้องกลับไปดูพ่อ
(หันไปพูดกับ นวล)
ดีแล้วละนวล ไม่เหงาหรอก เพราะแวกก็จะอยู่
เคียงน้องด้วย

นาค

แม่จะไปเมื่อไหร่

ผกาพรรณ

พรุ่งนี้ซักตอนสายๆ

ใน. บ้านของนาค - ห้องนอนชั้นล่าง - คำ [? 1]

ANGLE - นาค / นวล นาค เอนมให้ลูกกิน นวล พับผ้า

นาค

นวลไม่อยู่ ยายสุดดี ไม่เหงาแยหรือจ๊ะ?

นวล

ไม่เหงาหรอก ทะเลาะกับพี่สิ ก็หายเหงาแล้ว

นาค

เรื่องอะไรกันหรือจ๊ะ?

นวล

ก็เรื่องเดิมๆ พี่สิกับ ... อู๋ย!

(มองหน้านาค)

จะเล่าดีไหมนี่ยะ

นาค

เล่ามาเถอะน่า สิ กับใครหรือ?

นวล

อย่าหาว่านวลยุ่งเรื่องเจ้านายเลยนะคะ
คุณยายเคยว่าพี่สิ ไม่ให้ไปยุ่งกับ กับ พี่หมอผู้ชาย
นวลว่าก็เลิกไปแล้วนะ แต่ระยะหลัง ก็เห็นยังคุย
กันอยู่เลย

นาค

ก็คงจะคุยธุระกันนะ ผู้ใหญ่ก็ต้องคุยธุระกันซิจะ

นวล

อืม! ก็ใช่ะ แต่เสียงพูด นวลว่ามันดูอึดอัดกัน
เหมือนหนุ่มสาวคุยกัน

บรรยากาศ รอบๆ ห้องเริ่มหมองลง นาค นั่งเงิบ

SEQUENCE: 17 **WIDE SHOT** - บ้านของนาค - กลางวัน ดูภายนอกเงิบเหงา เหมือน
บ้านร้าง

SUPERIMPOST: 13 พฤษภาคม 2039

ใน. บ้าน - กลางวัน

ห้องรับแขก - นาคกอดอ้าตาแม่

นาค

แม่ ... ถ้าหากแข็งแรงดีแล้ว จะพาหลานไปเยี่ยม
พ่อนะจ๊ะ

(ผละออกจากอกแม่)

แม่เดินทางดีๆ ละ

ผกาพรรณ เดินไปที่ประตู เปิดประตูออกไป ประตูปิดอัตโนมัติ

ANGLE - นาค เดินไปเปิดประตูตู้เย็น ไฟจ้าจากตู้เย็น นาคตกใจ ผละออก รีบปิดประตูตู้เย็นทันที
เสียงลูกร้อง นาคกลับไปห้องนอน เห็นลูกในเปลตื่น ร้องไห้ ก็มอมง ชื่นวางผ้าอ้อม เหลือชิ้นเดียว

นาค

(ตะโกนเรียก)

นวล ... แวว

แวว โผล่เข้าประตูมา นาค เปลี่ยนผ้าอ้อมให้ลูก ลูกหยุดร้อง

นาค

นวล หายไปไหนล่ะ?

แวว

เค้าบอกว่า กลับไปดูยายที่บ้าน

นาค

นวลนี่ก็แปลก จะไปที่ไม่บอกซักคำ

(บอกแวว)

เออเน๊าะ แวว ไปซื้อผ้าอ้อมให้น้องหน่อย แล้วก็เทียน
ไข ไฟแช็ค ซื้อมาเยอะๆ เถยนะ

แวว

เทียนไข น้ำจะเอามาทำไมตั้งเยอะแยะ

นาค

(เสียงคุ น่ากลัว)

บอกให้ไปซื้อ ก็ไปสิ

แวว ทำหน้าตื่น รีบออกจากห้องไป

นาค ออกจากห้องนอน มาที่ห้องรับแขก กดเบอร์โทรถึง คี สายไม่ว่าง กดอีกที เหมือนเดิม ใบหน้า
แสดงความวิตก นั่งคิดสักครู่ มองไปที่ตู้หนังสือ เห็นรูปถ่ายมาพบกับนาค เห็นตู้หนังสือ แววตาของ
นาค เริ่มเศร้าหมอง มองตัวเอง มองไปที่ลูก นาค กดเบอร์โทรสายตรงไปที่ ท่านผู้บัญชาการ

ผู้บัญชาการ (O.S.)

สวัสดิ์

นาค

สวัสดิ์ค่ะ ดิฉัน แพทย์หญิงนาคอนงค์

ผู้บัญชาการ (O.S.)

สวัสดิ์ ... นั่นใครพูดนะ

นาค

สวัสดิ์ค่ะ ท่านได้ยินไหมค่ะ ดิฉัน-

สายถูกตัด นาค ไม่พอใจ วางสาย เริ่มกังวล

นอก. บ้าน - คำมีด

บรรยากาศรอบๆ บ้าน เงียบสงบ มองจากภายนอก เหมือนไม่มีคนอยู่ในบ้าน มีสายตาคู่หนึ่ง แอบ ค้อมๆ มองๆ ในบ้านมีแสงสว่างเล็ดรอดออกมา

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

เทียนไข ถูกจุดและวางตามจุดต่างๆ ดูสวยงาม **PAN TO - นาค** จุดเทียนไขอันสุดท้าย วางไว้ที่ ราวบันได แล้วเดินไปที่ห้องของแวว นาคแฉับประตูเปิดดู แววนอนหลับ ปิดประตู

นอก. บ้าน - ต่อเนื่อง

REALITY SHOT - สายตาคู่นี้ โกล้เข้าไปที่ตัวบ้าน โกล้เข้าไป โกล้เข้าไปอีก จนถึงหน้าต่าง บานหนึ่ง สายตาคู่นี้ มองไปที่กระจกหน้าต่าง สองสามบาน

MEDIUM - มอนิเตอร์วงจรปิด เท่ง คนร้าย ทูบกระจก แตก นุ้ย ังคบบานหน้าต่าง เข้าไปในตัว บ้าน ลักครู่ สองคน ก็วิ่งกระโดด ออกจากหน้าต่าง / **CLOSE ON SCREEN - C.U.-** ไบหน้าเท่ง ตกใจบางอย่าง **BACK TO มอนิเตอร์วงจรปิด** เท่ง กับ นุ้ย ิ่งออกจากตัวบ้านไป

END REALITY SHOT

CUT TO:

SEQUENCE: 18 สนามรบ - คำ

WAR SHOT - ที่ตั้งแคมป์ทหารจีนแห่งใหม่ถูกโจมตี ระเบิดลงข้างๆ ลูกหนึ่ง อีกลูกลงตรงกลาง ไฟไหม้

SUPERIMPOST: 14 พฤษภาคม 2039

ซากหักพัง ไฟไหม้ อยู่ด้านหลังของ พลโทยุทธ รายรอบด้วยทหารไทย และทหารจีน ก็มหลบกระสุนที่ยิงได้เข้ามา พลโทยุทธ มองเห็น มาม บาดเจ็บที่ขา จึงเข้าไปดึงออกมา ทหารไทยและทหารจีน ยิงได้และถอย

SUPERIMPOST: 15 พฤษภาคม 2039

ใน. บ้าน - กลางวัน

นาค ออกมาจากห้องน้ำ มองไปรอบๆ

นาค

แวว ... แวว หายไปไหนอีกล่ะ

นาค เดินไปที่ห้องของแวว แวว หายไป เหลือแต่ที่นอน นาคเดินไปที่ ตู้หนังสือในห้องรับแขก สภาพในบ้าน ยังเห็นเทียนไขจุดอยู่เป็นบางจุด นาค คั่วแว่นจากลิ้นชักออกมา สวม แล้วเดินไปที่ ม่านหน้าต่าง ค่อยๆ เปิดออก มองออกไป

นาค มองผ่านกระจกออกไปข้างนอก บรรยากาศหม่นๆ ไร้ผู้คน นาคผละจากหน้าต่าง ปิดม่านเหมือนเดิม เดินไปที่คอมพิวเตอร์ ถอดแว่น กดสวิทช์เปิดเครื่อง คีย์ข้อความถึงมาม ผ่านโปรแกรมออนไลน์

ON SCREEN

นาค (text)

มามคะ นาค คิดถึงคุณ คุณรู้ไหม คำหน้าของคุณ
เรา เหมือนคุณไม่มีผิดเลย อยากให้คุณกลับมา
เห็นลูกตอนนี้จัง ตอนนี้ นาคอยู่คนเดียวกับลูก
แม่กลับไปแล้ว นวลกับแววก็ไม่อยู่ ที่หมู่บ้านใหม่
(มีต่อ)

นาค (TEXT) (ต่อ)

ตอนกลางวัน ไม่รู้ว่าผู้คนหายไปไหนหมด พวกเขา
คงออกไปทำงานกัน ขอให้พระคุ้มครองคุณ ให้
กลับบ้านปลอดภัยนะค่ะ รักคุณค่ะ นาค

BACK TO - ในหน้านาค เศร้า คิดถึง / **C.U.-** มือ ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์

WIDE SHOT - หมู่บ้านชลประทาน - คำค้น

นอกตัวบ้านของนาค มีรถยนต์วิ่งผ่านสองสามคัน บ้านทุกหลังเปิดไฟสว่าง เห็นคนเดินไปมาในตัวบ้านและนอกบ้าน

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

นาค ผละออกจากหน้าต่าง ปิดม่านหน้าต่างให้เหมือนเดิม สภาพในตัวบ้าน เทียนไขมอดลงทุกจุด นาคเดินไปที่โต๊ะทำงาน หยิบกระดาษสีที่เป็นม้วนออกมาจากตู้ คั่วปากกาเคมี เขียนข้อความ **รับสมัคร** เขียนเสร็จ ถีอกระดาษ และคว่ำเทปกาว ไปที่ประตูบ้าน

นอก. บ้าน - ต่อเนื่อง

ประตูบ้านเปิดออก นาค เดินออกมาที่ประตูรั้วหน้าบ้าน ติดป้ายด้วยเทปกาว ข้อความเขียนว่า **รับสมัครแม่บ้าน ค่วนมาก!**

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

นาค วางถุงนอนในเปล ได้ยิน **เสียงกริ่ง** / ภาพจากจวงจรวัด ว่างเปล่า / นาค เดินไปดูที่ช่องหน้าต่าง เห็นหญิงวัยกลางคน อายุราว 40 ปี แต่งกายเรียบร้อย ยืนอยู่ที่ประตูหน้าบ้าน นาคเดินไปเปิดประตู

ANGLE ON - ปรางค์ทิพย์ ยืนอยู่หน้าประตู**ปรางค์**

สวัสดีค่ะ คุณประกาศรับสมัครแม่บ้านใช่ไหมคะ?
ดิฉันชื่อ ปรางค์ทิพย์ ค่ะ

นาค

ค่ะ ถ้าฉัน ก็เข้ามาในบ้านก่อนจะ

ปรางค์ทิพย์ เข้ามาในบ้านแล้ว ประตูปิดอัตโนมัติ ปรางค์ทิพย์ตกใจ ที่ประตูปิดเองได้ ทำหน้าเล็กน้อย สบตานาคแล้วก็ยิ้ม นาค พา ปรางค์ทิพย์ไปที่โต๊ะนั่ง ช่างโซฟา

ปรางค์

คุณไม่ต้องแปลกใจนะคะ ทำไมคุณติดประกาศนี้

ดิฉันก็มาปู้บ เพราะบ้านดิฉันอยู่ติดกับบ้านคุณ อยู่
ทางด้านโน้นนะ

นาค

เหวอคะ งั้นก็ได้เลย เริ่มงานกันคืนนี้เลยนะคะ
เรียกฉันว่า นาค ลูกฉันเพิ่งคลอด เออ ฉันเรียก
คุณว่า แม่ปรางค์ ไม่ชัคช้องนะจ๊ะ ฉันเป็นโรค
ภูมิแพ้แสงแดด คังนั้น

ภาพ ปรางค์ทิพย์ / ปิดม่านหน้าต่าง / ชื่อของ / ทำอาหาร / ชัคผ้า / ล้างถ้วยชาม

นาค (V.O.)

(ต่อ)

ตอนกลางวันม่านหน้าต่างต้องปิดให้สนิท
โดยเฉพาะตอนที่ฉันอยู่ หรือแสงไฟในบ้านลง ถ้าจะ
ใช้เทียนไขก็ได้ กลางคืน ถ้าจะนอนเป็นเพื่อนฉันก็
ดี ฉันจะจ่ายให้เป็นรายสัปดาห์ ตกลงไหม้จ๊ะ

ที่โต๊ะทำงาน นาค คีย์ข้อความถึงมาฆ ผ่านโปรแกรมออนไลน์

นาค (text)

มาฆคะ คุณเจียบไป ไม่ตอบข้อความนาคเลย
ตอนนี้ นาค ได้แม่บ้านคนใหม่ ชื่อปรางค์ทิพย์ มา
แทนนวลกับแหว ช่วยงานในบ้านได้มากเลย ขอให้
คุณรีบกลับบ้านเร็วๆ นะคะที่รัก รักคุณคะ นาค

กดปุ่ม **SENT**

SEQUENCE: 19 นอก. บ้าน - กลางวัน [?6]

ไอ้ต กับ เก่ง เด็กชาย วัย 9 ปี ลอดรั้วบ้านเข้ามา ค้อมๆ มองๆ

ไอ้ต

กูว่า บ้านนี้ไม่มีคนอยู่

เก่ง

มึงรู้ได้ไง?

ไอ้ต

เดี๋ยวกูพิสูจน์ให้มึงดู

ก๊อนหิน วางอยู่ที่พื้น มือของไอ้ต ยื่นมากกว่าไป / ไอ้ต ขว้างออกไป ชนกับหน้าต่าง

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

ปรากฏการณ์ กำลังปอกผัก เสียง ดังเพลิง! ปรากฏว่ามีต เดินไปที่หน้าต่าง มือคว้าผ้ามา

นอก. บ้าน - ต่อเนื่อง

ไอ้ต เก่ง มองดูที่หน้าต่าง เห็นม่านหน้าต่างเปิดออก แต่ไม่มีคน / ไอ้ต เก่ง ตกใจ จึงล่อตัวออกไป

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

แสงจากหน้าต่าง ล่องเข้ามาในบ้าน สัมผัสอากาศครึ่งตัวซีกหนึ่ง นาคเอามือป้องหลบแสง

นาค

อย่า!!! นี่ ฉันทบอกแล้วใช่ไหม ว่าอย่าเปิดม่าน

ใบหน้า - นาค คุน่ากลัว ตะคอกใส่ ปรากฏการณ์ / ปรากฏการณ์ หลบสายตา ด้วยความกลัว แล้ว
ผละเข้าครัวไป นาคมองตามไป

CUT TO:

WIDE SHOT - ตะวันลับขอบฟ้า รถบรรทุกสัมภาระและทหาร ชับผ่านถนนไป

DISSOLVE TO:

ใน. บ้าน - เช้า

บนโต๊ะข้างโซฟา **INTO FRAME** - หนังสือพิมพ์ ปรากฏการณ์ วางหนังสือพิมพ์ลง ข้อความพาดหัว
หิว สงครามจบ คณะแพทย์ทหารไทย กลับไทยวันพรุ่งนี้

SUPERIMPOST: 17 พฤษภาคม 2039 เวลา 20.00 น.

ปรากฏการณ์ เดินหิวตระกร้าเข้าครัวไป สวนทางกับ นาค เดินมาหยิบหนังสือพิมพ์อ่าน

นาค

แม่ปรางค์ ฟรุ้งนี้ถ้ามีฉันจะกลับแล้วนะ ฉันดีใจจัง

ปรางค์ทิพย์ (O.C)

ดีใจด้วยนะคะคุณ

CUT TO:

SEQUENCE: 20 นอก. สนามบิน - กลางคืน [?5]

WIDE SHOT - เครื่องบินร่อนสู่รันเวย์

SUPERIMPOST: 18 พฤษภาคม 2039 เวลา 19.00 น.

แถวทหารยืนรอที่ลานสนามบิน แสงไฟส่องเห็นชัดเจน ศพทหารที่เสียชีวิต ถูกแบกลงมาจากเครื่องบิน 4 ศพ แถวทหารทำความเคารพ เหล่าทหารไทยที่รอดชีวิต ลงจากเครื่อง ตามด้วย พลโท ยุทธ และ รท.มาฆวัตร

มาฆ กับ พลโทยุทธ เดินผ่านการต้อนรับแถวทหาร มาถึงที่ปลายแถว แล้วจับมืออำลา

พลโทยุทธ

โชคดีนะ ที่เรามีโอกาสกลับมาถึงบ้าน คงคิดถึง
เมียแยละชิ ไปเถอะ ขอให้โชคดี

มาฆ

โชคดีเช่นกันครับ

มาฆ หิ้วกระเป๋า ผ่านผู้คนในอาคารผู้โดยสาร ไปที่รถแท็กซี่คันหนึ่ง เห็นคนขับแท็กซี่กำลังพูดโทรศัพท์

ในรถ - ต่อเนื่อง

คนขับแท็กซี่

อะไรนะ อีห่านี่ มึงก็อย่าเข้าชู้กวนใจ เตี่ยวณูไป
ทำงานอยู่นะเว้ย เออ เตี่ยวณูโทรกลับ
(วางสาย รับอีกสาย)
ฮัลโหล แท็กซี่สาธิตครับ มีอะไรให้รับใช้ครับ...

ผ่านกระจกรถ มือของมาฆ เคาะที่กระจกข้างรถ คนขับแท็กซี่ มองแวบหนึ่ง แล้วคุยต่อ

คนขับแท็กซี่

ที่ไหนครับ?

มาฆ เปิดประตูรถเข้ามานั่งเบาะหลัง วางกระเป๋าไว้ข้างๆ

มาฆ

หมู่บ้านชลประภา พระโขนง

(เปิดประตูรถ)

คนขับแท็กซี่

ห่า! ที่หมู่บ้านชลประภา พระโขนง นี่ผมต้องวิ่ง
รถเปล่าไปรับคุณเนี่ยนะ ... ฮะ ฮะ ฮะ เข้าใจ
เข้าใจ ที่คุณไม่ไว้ใจคนอื่น นอกจากผม เข้า
ตามนั้นนะ เดี่ยวผมออกไป

ผ่านกระจกมองหลัง สายตาของคนขับรถ พักหน้าให้กับ มาฆ / **C.U.- ล้อรถ** - รถวิ่งออก
จากอาคารผู้โดยสารขาออกไป ผ่านป้ายบอกทาง เขตพระโขนง

ถนน - ยามค่ำคืน รถวิ่งซวกไชว / ถนนหลักของหมู่บ้านชลประภา แท็กซี่วิ่งมาถึงหน้าบ้านหลัง
หนึ่ง **แมวก้าว**วิ่งตัดผ่าน รถเบรคกระทันหัน / **C.U.- ล้อรถ** ครูดผิวถนน **รถชนโครม**กับตู้โทรศัพท์
ที่ฟุตบอลหน้ารถยุบ ตู้โทรศัพท์พัง เครื่องยนต์ดับ

คนขับแท็กซี่

ไอ้แมวผี! หมด รถกู เพิ่งหมดประกันเมื่อวาน
แม่ง วันนี้โดนเลย ซวยชิบหาย

ANGLE - **รถแท็กซี่** เสียง เครื่องยนต์สตาร์ท เครื่องยนต์ทำงาน รถถอยลงมาอยู่ริมถนน

ในรถ - มาฆ มองไปอีกฝั่งหนึ่งของถนน เห็นป้ายชื่อที่หมู่บ้าน / **C.U.- พญ.นาคนองค์**

มาฆ

ค่าแท็กซี่ เท่าไหร่ครับ

คนขับแท็กซี่

(กดเบอร์โทร)

ผมมาถึงแล้ว แต่รถผมเจออุบัติเหตุ เสียนิดหน่อย
 รอผมนิดนึงนะ อาจจะไปถึงช้าหน่อย

มาชม มองที่มีเตอร์รัถ บอกราคา 200 บาท มาชม วางเงินที่ เบาะ แล้วคว้ากระเป๋า เปิดประตูรถ
 ออกไป

ถนนหน้าบ้าน – มองเห็นรถแท็กซี่ ค่อยๆ เคลื่อนออกไป มาชม เดินที่ว่กระเป๋าดำเดินไปกดกริ่งหน้าบ้าน
 ลักครู่ ปรากฏคัพเพย์ เปิดประตูบ้าน เดินออกมาเปิดประตูใหญ่ มาชมเดินเข้าไป ขณะที่ นาค เดินออก
 จากประตูบ้าน มาชม นาค พบกันที่มุขหน้าบ้าน ทั้งคู่กอดกันแน่น แล้วพากันเข้าบ้าน

DISSOLVE TO:

SEQUENCE: 21 ใน. ห้องนอน – กลางคืน

ที่เปลนอนนอน เด็กทารกอยู่ข้างใน หลับตาพริ้ม นาค มาชม ข้างเปลลูก ขึ้นชมลูกชาย สายตาของ
 นาค มีความสุข ด้านหลังเห็นแสงเทียนไข จุดวางไว้ในตำแหน่งที่สวยงาม

SUPERIMPOST: 19 พฤษภาคม 2039 เวลา 09.00 น.

นาค

เห็นไหม้ คำเหมือนคุณที่สุดเลย

(โอบกอดมาชม)

นาคมีความสุขที่สุดเลย นาครอวันนี้ รอวันที่คุณ

กลับมา นาครักคุณค่ะ

มาชม

ผมก็รักคุณเช่นกัน

ANGLE – มาชม/นาค ประคองนาคไปนอนที่เตียง จูบตี๋มคำเต็มไปด้วยความสุข คืนนี้ ข้างเป็นคืนที่
 มีความสุขที่สุดของครอบครัว มาชม และ นาค ต่างชื่นชมลูกชายของตน เกือบก่อนคืน

WIDE SHOT – หลังคาบ้าน ยามรุ่งอรุณ ไปจนกระทั่งสาย

นอก. บ้าน – สาย

เด็กหญิงกับเด็กชายสองคน ซึ่งจักรยาน มาจอดที่หน้าบ้านของนาค เด็กชายมองดูที่ตัวบ้าน มันเงียบเหงาเหมือนไม่มีคนอยู่ แล้วก็ขี่รถจักรยานผ่านไป ตัดไปที่ มอนิเตอร์วงจรถัด มันไม่ได้เปิดสวิทช์ไม่ทำงาน

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

ในห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำ ห้องนอนชั้นบน สงบเงียบ เหมือนไม่มีคนอยู่ ระบบวงจรถัด ไม่ได้ถูกใช้ให้ทำงาน บนหิ้งหนังสือ ยังมีรูปของมาฆกับนาค ติดอยู่ที่เดิม

ห้องนอน - เตียงนอน มาฆนอนกอดนาค นาคหลับสนิท เสียง ลูกร้องและโทรทัศน์ ดังพร้อมกัน มาฆลืมตาตื่น ด้วยอาการอ่อนเพลีย หน้าซีดเล็กน้อย บรรยากาศขมุกขมัว มาฆลุกขึ้น เขย่าตัวนาค นาคลุกขึ้น มาฆ คิ้วโทรทัศน์มากู แล้วออกไปปรับโทรทัศน์นอกห้อง

นาค

ลูกตื่นแล้ว ... สายแล้วเหวอเนี่ย

นาค ลูกออกจากเตียง ไปที่แปลของลูก มอง ไปที่ชวดนม ผ้าอ้อม กระจกชำระ กำลังจะหมด

นาค

(ต่อ) (ตะโกน)

แม่ปรางค์ ตื่นรึยัง จะให้ไปซื้อของหน่อยนะ

นาค อุ้มลุกขึ้นมาแนบอก ตบกันลูกเบาๆ เสียงร้องให้สงบลง อุ้มออกไปข้างนอกห้อง มองเห็น มาฆ เพิ่งวางสาย แล้วหันหน้ามาทางนาค

นาค

(ต่อ)

แม่ปรางค์ คงไปนอนบ้าน ตอนเห็นคุณมานะ

มาฆ

(เดินเข้ามาหานาค)

เดี๋ยวผมออกไปซื้อเอง

ใน. ห้องน้ำ - ต่อเนื่อง

มาฆ มองตัวเองที่กระจกเงา ใบหน้าที่ค่อนข้างซีด นาคเข้ามาด้านหลัง ด้วยใบหน้าที่ค่อนข้างซีดเช่นกัน นาคเข้ามากอดมาฆ มาฆรู้สึกเฉยๆ **สายตา** ของนาครับรู้ได้ว่า มาฆ เฉื่อยชากับนาค

นอก. ห้องน้ำ – ต่อเนื่อง

มาฆ ออกมาจากห้องน้ำ ตามด้วยนาค / มาฆมายืนอยู่ที่ม่านหน้าต่าง แจ่มม่านออกเล็กน้อย มองออกไปข้างนอก

มาฆ

ข้างนอกนั่น ดูเจียบนะ เหมือนหมู่บ้านร้างเลย
คุณว่าไหม

นาค

มันก็คงเจียบสงบ อย่างที่คุณธนาบอกเราตั้งแต่
แรกนั่นแหละ

มาฆ

แต่มันไม่น่าจะวังเวงเหมือนป่าช้าอย่างนี้นี่นา แล้ว
นี่ผู้คนหายไปไหนกันหมด

นาค

กลางวันใครเค้าจะอยู่บ้านละคุณ พวกเค้าคงไป
ทำงานกันหมดละมั้ง
(นาคยื่นกุญแจรถส่งให้
คุณรีบไปแล้วก็รีบกลับนะคะ

นาค เดินเข้าไปในห้องนอน มาฆ เดินไปที่ประตู เปิดประตู แสงจ้าเข้ามา มาฆเดินฝ่าแสงจ้านั้นหาย
ออกไป

ในรถ – มาฆ (ต่อเนื่อง) มาฆขับรถไปเรื่อยๆ บนถนนสายหลักของหมู่บ้าน ผ่านบ้านหลายหลัง ทุก
หลังดูเจียบไร้ผู้คน มาฆ ขับรถไปจนถึงร้านสะดวกซื้อร้านหนึ่ง แวะเข้าไปจอดตรงที่ว่างๆ

นอกรถ – มาฆ (ต่อเนื่อง) มาฆลงจากรถ **กัมมอง** ที่พื้นที่เมนต์ มีแต่คราบรอยล้อรถ ไม่มีรถจอด
สักคัน มาฆ เดินตรงไปที่ประตูร้าน

ใน. ร้านสะดวกซื้อ – ต่อเนื่อง

แคน์เตอร์คิดเงิน – พนักงานชาย ยุ่งอยู่กับการแยกเก็บเงิน สักครู่ เขามุดหายไปที่ได้แคน์เตอร์
แล้วโผล่หน้าขึ้นมา (กัมเก็บของที่หล่น) แล้วกัมลงไปใหม่

มาฆ เปิดประตูร้านเข้ามา แล้วเดินลับหายไปมุมหนึ่งของชั้นวางของ

พนักงานชาย โผล่หน้าจากเคาน์เตอร์ เห็นประตูร้านขยับเปิดเองได้แล้วปิดเองได้ ทำหน้าแปลกใจ มองซ้ายขวา แล้วทำงานต่อ

มาฆ ยืนอยู่ตรงตระกร้าใส่ของ เอี้ยวตัวมองไปที่ เคาน์เตอร์พนักงานชาย

มาฆ

อะไรกัน วันนี้คนเจ็บบ้างจริงๆ พนักงานชายไม่อยู่
หรือเนี่ยะ

มาฆ มองเห็นหญิงผู้หนึ่งคงเป็นแม่ของเด็ก เพราะมีเด็กผู้ชายตามมาด้วย เธอคว้าตะกร้าไปก่อนหน้า
เขา มาฆ ส่งคำทักทาย

มาฆ

วันนี้ รู้สึกเจ็บบ้าง นะครับ ผู้คนหายไปไหนกัน
หมด?

เธอไม่ตอบ มองหน้ามาฆ ผ่านไป เหมือนเธอไม่ได้ยิน หรือไม่ได้ใส่ใจ เธอจูงลูกชายไปทางอื่น มาฆ
จึงคว้าตะกร้าติดมือไป แล้วเข้าไปเลือกหยิบของที่ต้องการ บนชั้นวางสินค้า ใส่ลงในตะกร้า เสร็จแล้ว
มาฆ เดินหิ้วตะกร้าไปที่ เคาน์เตอร์ ก่อนจะเดินไปถึง ได้ยิน เสียง ของหลอดคังเคร้ง

เคาน์เตอร์คิดเงิน – พนักงานชาย (ต่อเนื่อง) มุดหายไปที่ได้เคาน์เตอร์อีกครั้ง (ก้มเก็บของที่หล่น)

มาฆ มาถึงเคาน์เตอร์ ไม่พบพนักงาน จึงเอาเงินวางไว้บนโต๊ะ เขาลืมบางสิ่ง กลับไปที่ชั้นวางสินค้าอีก
ครั้ง

เคาน์เตอร์คิดเงิน – พนักงานชาย (ต่อเนื่อง) โผล่ขึ้นมา เห็นเงินวางอยู่ มองซ้ายขวาวว่าเงินของใคร
จึงค่อยๆ ยื่นมือคว้าเอาเงินไป

มาฆ เดินถือของมาที่เคาน์เตอร์ มองเห็นเงินของตน ค่อยๆ เลื่อนหายไป มาฆตกใจ ที่เกิด
ปรากฏการณ์ประหลาดเกิดขึ้น เขารับคว้าของทั้งตะกร้า เดินออกจากร้านไป

SEQUENCE: 22 ใน. บ้าน – เข้า

เตียงนอน - มาชม กับ นาค นอนหันหลังให้กัน / มาชม หน้าตาซี้ดกว่าทุกวัน นอนลืมตาโพล่ง ลูกขึ้น
ออกจากห้องไป / นาค พลิกตัวหันไป ถวอดผ้าห่มออกจากตัว ค่อยๆ เดินไปที่ประตู / มองเห็นมาชม
กำลังคุยโทรศัพท์กับใครคนหนึ่ง แต่ไม่ได้ยินเสียง นาคเริ่มสงสัยในพฤติกรรมของสามี

CUT AWAY TO:

FLASHBACK TO - นวล / นาค

ใน. บ้านของนาค - ห้องนอนชั้นล่าง - คำ - ซ้ำอีกครั้ง [#1]

ANGLE - นาค / นวล นาค เอานมให้ลูกกิน นวล พับผ้า

นวล

กับ พี่หมอบุ๊ชาย นวลว่าก็เลิกไปแล้วนะ แต่ระยะ
หลัง ก็เห็นยังคุยกันอยู่เลย

นาค

พวกเค้ามีอะไรกันหรือ เสาให้พี่ฟังเถอะนวล

QUICK CUT:

ใน. บ้านพักของคี - คำ - ซ้ำอีกครั้ง [#2]

ANGLE ON - นวล แฉ่หน้าต่างเปิดดู เห็น คี ลงไปที่รถ เข้าไปนั่ง แล้วรถก็วิ่งออกไป

QUICK CUT:

ใน. บ้านของคี - ห้องรับแขก - เข้า - ซ้ำอีกครั้ง [#3]

FULL SHOT - ผุสดี แม่ของคี วัย 65 ปี สวมแว่นสายตา นั่งที่โซฟา

ผุสดี

คนเค้ามีลูกมีเมียแล้ว ไปยุ่งกะเขาทำไม

QUICK CUT:

ใน. รถยนต์ - ต่อเนื่อง - ซ้ำอีกครั้ง [#4]

ที่นั่งตอนหน้าของรถ คี กับ มาชม คี ประกบปากจูบที่ริมฝีปากของมาชม ทั้งคู่ แสดงบทรักในรถ

END OF FLASHBACK

CUT TO:

ใน. บ้าน - คำ

บนโต๊ะอาหาร มีเทียนไขปักอยู่ให้ความสว่างอุ่นๆ สลัวๆ มาฆ นั่งหัวโต๊ะฝั่งหนึ่ง นาคหัวโต๊ะฝั่งหนึ่ง กินอาหารอย่างช้าๆ ไม่พูดจกกัน ทั้งคู่ดูซัดกว่าทุกวัน มาฆ กินอาหารอย่างเฉื่อยชา มาฆ ลูกชิ้นยื่น คั่วโทรศัพท์

SUPERIMPOST: 21 พฤษภาคม 2039 เวลา 18.00 น. 2 วันต่อมา

นาค

นี่ คุณจะไปไหน? หยุดโทรศัพท์บ้างได้ไหม
หรือว่ายังติดต่อกันอีก นาคู๊นะ ว่าคุณ-

มาฆ

(โกรธ)

นี่ เป็นบ้าอะไรขึ้นมา ผมกลับมาเหนื่อยๆ นะ

นาค

(เกรี้ยวกราด)

ตั้งแต่กลับมา คุณรู้ตัวบ้างไหมว่าเปลี่ยนไป

มาฆ

เปลี่ยนไปยังไง ผมก็คือผม ไปเลี้ยงเป็นเลี้ยงตาย
และก็รอดกลับมา กลับมาหาคุณยังไงล่ะ แล้วคุณ
ยังจะมาหาเรื่องกับผมอีกเรื่อะ

นาค

(จับจานข้าว ทุ่มลงพื้นโต๊ะ)

คุณนั่นแหละ ที่ทำตัวไม่ซื่อสัตย์ ทั้งๆ ที่มีเมียอยู่
แล้ว กลับไปยุ่งกับคนอื่น

(ร้องไห้)

มาฆ

(ปิดเก้าอี้ นั่ง หก ล้ม)

คนอื่นที่ไหนกันแล้ว คุณนะมันบ้า คิดไปเองทั้งนั้น

นาค

(ร้องไห้ สระอื่น)

คุณไม่เคยสนใจนาคเลย คุณเปลี่ยนไปแล้วจริงๆ

(ร้องไห้ ทรวดตัวลงนั่งที่เก้าอี้)

มาฆ

ปิดโทรทัศน์!

มาฆ เดินออกจากโต๊ะอาหาร คิวากูญแจรถไป / นาค ยังนั่งร้องไห้ไม่หยุด

ถนน - ต่อเนื่อง

มองเห็นบ้านทุกหลัง เปิดไฟฟ้าสว่างไสว มีคนอยู่ในบ้าน รถวิ่งผ่านไปมาไม่มาก / รถยนต์ ของมาฆ
วิ่งไปตามถนน / **TIGHT ON - มาฆ** ยังสับสนตัวเองอยู่

รถยนต์ของมาฆ วิ่งออกปากซอยหมู่บ้านไป / ขับไปตามถนนใหญ่ / เลี้ยวเข้าโรงพยาบาล

BACK TO :

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

SUPERIMPOST : เวลา 19.00 น.

ที่โต๊ะทำงาน นาค นั่งจับเก้าอี้ร้องไห้ ขณะเปิดดูภาพวิดีโอที่จอทีวี ระหว่างมาฆกับนาค / วันเข้าค่าย
เตรียมความพร้อมสอบแพทย์ / ชีวิตช่วงวัยเรียนแพทย์ / นั่งพรอตรักที่สะพาน ตอนพระอาทิตย์ตก
น้ำ / วันแต่งงาน / คืนเดือนเพ็ญที่สะพานทำน้ำเจ้าพระยา มาฆ นาค คี

เสียง กริ่งหน้าบ้านดังขึ้น นาค เช็ดคราบน้ำตา ถูริ้มท หยุดภาพวิดีโอไว้ เดินไปที่ช่องหน้าต่าง

เสียง เคาะประตูหน้าบ้าน ประตู **เปิดออก** ปราบกฏพลโทยุทธ ชุตเต็มยศ ยืนที่หน้าประตู ในมือถือซอง
หนังสือ

พลโทยุทธ

คุณนาคอนงค์ ไซ้ไหม้ครับ?

นาค

ค่ะ ดิฉันเอง

พลโทยุทธ

ผมพลโทยุทธ คงจำผมได้นะครับ

นาค

จำได้ค่ะ เชิญข้างในก่อนค่ะ

นาค พานายพลยุทธ นั่งที่เก้าอี้รับแขก

พลโทยุทธ

คุณดูไม่ค่อยสบาย ต้องการให้ผมช่วยไหมครับ?

นาค

ไม่ ไม่ค่ะ คุณมีธุระอะไรกับดิฉันล่ะคะ

พลโทยุทธ

คือ ผมมีข่าวมาแจ้งให้คุณทราบ เรื่องสามีของคุณ
ร้อยเอกมาฆวัตร

(ยื่นซองให้ นาครับไว้)

ผมขอแสดงความเสียใจด้วยนะครับ

นาค

นี่มันเรื่องอะไรกันคะ

พลโทยุทธ

สามีของคุณเสียชีวิตแล้ว ในสนามรบ

นาค นิ่ง ตกใจ พูดยอะไรไม่ออก มือปิดหน้า น้ำตาเริ่มไหล สูดลมเข้าปอดอีกใหญ่ จ้องหน้าพลโทยุทธ

นาค

ไม่จริง คุณอย่ามาโกหกดิฉัน ฉันไม่เชื่อ สามีฉัน
จะตายได้อย่างไร เค้า เค้า

(แค่นใจ เสียใจ เชื้อครึ่ง ไม่เชื้อครึ่ง)

เค้า เพิ่งออกไปเมื่อไม่กี่นาทีนี้ เค้าจะตายได้อย่างไร

(ร้องไห้)

คุณโกหก

พลโทยุทธ

ผมเสียใจด้วยจริงๆ คุณคงทำใจยาก แต่นี่มันเป็น
ความจริง สามีคุณเป็นคนดี ที่ผมนับถือน้ำใจเค้า
ผมจึงต้องมาบอกคุณด้วยตัวเอง

(ลุกขึ้นจากเก้าอี้)

หมดธุระผมแล้ว ผมลาละครับ

พลโทยุทธ เดินไปที่ประตู ประตูเปิดออก เขาเดินหายออกจากบ้านไป นาค ร้องไห้

นาค

ไม่จริง มันไม่ใช่เรื่องจริง มาฆ คุณกลับมาเถอะค่ะ
นาคขอโทษ ฮือ ฮือ

CUT TO:

SEQUENCE: 23 **SUPERIMPOST:** เวลา 19.20 น.**ใน. โรงพยาบาล - ต่อเนื่อง**

โถงทางเดิน - มีพนักงาน พยาบาล คนใช้ที่ถูกเซ็นผ่านไป รวมทั้งญาติ เดินไปตามช่องทางเดิน
มาฆ เดินเข้ามาทางด้านประตูใหญ่ของตึก

CONTRA ZOOM - มาฆ เดินผ่านเคาน์เตอร์แผนกสอบถาม เข้าไปข้างใน จนถึงห้องพิษุจน์ศพ
มาฆ มองเห็น ศิ อยู่ในห้องนั้น กับหมอผ่าตัดสองคน

POV - มาฆ ค่อยๆ แอบเดินเข้าไป ให้ใกล้เข้าไปอีก จนกระทั่งได้ยินเสียงการคุยกัน

ใน. ห้องพิษุจน์ศพ - ต่อเนื่อง

FULL SHOT - ศพคนตาย นอนอยู่บนเตียง ผ้าคลุมร่างไว้ ใกล้เคียง กัน มีห่อศพพากรวางอยู่ นพ.
สมชาย กับ นพ.วีระ ยืนอยู่คนละฝั่งของศพ ศิ ยืนหันหลัง อยู่ปลายเท้าของศพ เห็นเจ้าหน้าที่ ยืน
ด้านหลัง

นพ.สมชาย เดินเข้าไปยืนข้างหลัง ศิ

นพ.สมชาย

ผมเสียใจด้วยนะครับ กับเพื่อนของคุณ พวกเรา
พยายามที่สุดแล้ว ไม่อยากให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น

คิ

แล้วจะรู้สาเหตุการการตายของเพื่อนฉันได้
เมื่อไหร่คะ

นพ.สมชาย

ผมเองก็ไม่อยากรอ แต่คณะกรรมการ เจ้าขอ
พิสูจน์ผลอีกครั้ง

คิ

เราพิสูจน์มาครั้งที่สามแล้วนะะ นี่มันผ่านมาตั้ง
สิบวันแล้ว จะปล่อยเรื่องให้มันค้างคานานแค่ไหน

นพ.วีระ

ถ้าฉัน เราคงต้องบอกให้ญาติเค้ามารับศพไป

BACK TO :

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง

ที่เก้าอี้รับแขก - นาค (มุมนิมิต) นั่งเสียใจ สับสน ภาพบนจอทีวียังคงค้างภาพเดิมไว้ คิวาโทรทัศน์
กดเบอร์ตอร์ถึง มาฆ

BACK TO :

นอก. ห้องพิสูจน์ศพ - ต่อเนื่อง

ANGLE ON - มาฆ เริ่มหน้าเสีย โบน้ายิ่งดูชัดมากขึ้น ขยับเข้าไปให้ใกล้ **POV-มาฆ** มองเห็น
ศพที่นอนอยู่บนเตียง และห่อผ้าที่วางอยู่ใกล้ๆ เห็นป้ายชื่อที่ข้างเตียง **นาคอนงค์ และ บุตร** มาฆ
ตกใจ สับสน ร้องให้ ทูตตัวลงนั่ง

มาฆ

นาค ... นี่มันเกิดอะไรขึ้นกับคุณ?

ใน. ห้องพิสูจน์ศพ - ต่อเนื่อง มุมเดิม

คี หันหลังกลับมา เดินไปเปิดผ้าคลุมหน้าศพนาค คี ทำหน้าเหมือนจะร้องไห้

คี

นาค เธอโชคคือนะ ที่ไม่ต้องทนทุกข์เหมือนเราอีก
ต่อไป ถ้าเธอรู้ว่า มาฆไม่กลับมาหาเธออีกแล้ว
รวมทั้งเราด้วย เธอก็คงไม่เสียใจเท่าเรา ขอให้ดวง
วิญญาณของเธอและมาฆ ไปสู่คติเถอะนะจ๊ะ

ANGLE ON - มาฆ (มุมเดิม) น้ำตาไหลพราก ว่าวุ่น สับสนหนักขึ้น มองดูตัวเอง หมดอาลัยใน
ชีวิต เสียง ริ่งโทน จากโทรศัพท์ดังขึ้น มาฆ ยกโทรศัพท์ขึ้นดู ขณะพุงตัวดูหน้าศพของนาค พร้อม
กับเห็นภาพของนาคในโทรศัพท์ น้ำตาของมาฆหยดลงบนหน้าจอ หมดเร็วแรงที่จะยื่น มาฆ
ประสานสายตากับ คี ทำให้ มาฆ ร้องไห้โฮ โบหน้าซัดกว่าเก่าจนแทบไม่มีเลือดไปหล่อเลี้ยง

CUT AWAY TO:

INSERT - FLASHBACK (ซ้ำอีกครั้ง)

ภาพมาฆ นาค สัญญารักกันบนสะพานท่าน้ำ / ภาพวันแต่งงาน / ภาพวันอำลาไปเมืองจีน

END OF FLASHBACK

BACK TO:

ใน. บ้าน - ต่อเนื่อง - มุมเดิม

ภาพสุดท้ายในจอทีวียังหยุดนิ่ง นาค โบหน้าซัดเหมือนไม่มีเลือดไปเลี้ยง ยังคงร้องไห้สะอื้น วาง
สายโทรศัพท์ เมื่อมาฆไม่รับสาย กดปุ่มรีโมทเปลี่ยนเป็นช่องทีวี

ON SCREEN

ปรากฏวันที่ปัจจุบัน ที่หน้าจอด้านล่าง 21 พฤษภาคม 2039 เวลา 19.20 น.

ผู้อ่านข่าว

แพทย์ทหารไทย ที่เสียชีวิต ทั้งสี่รายนั้น รวมถึง
พลโทยุทธ ค้านไพรี และ ร้อยเอกนายแพทย์มาฆ
วัตร อุดมสุข ได้ถูกนำกลับประเทศไทย เมื่อคำ
วานนี้ ต่อไปเป็นรายละเอียดของข่าว

BACK TO - นาค

นาค กดรีโมทปิดทีวี ร้องให้ อ่อนแรง มองไปที่เอกสารที่รับมา เปิดออกดู เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ชนิดที่บดแสง นิ้วแตะที่ปุ่มเปิด หนังสือลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2039 **เสียง** ลูกร้อง แต่นาคไม่สนใจ

นาค

โธ่! มาฆ ทำไมคุณไม่บอกนาคตั้งแต่แรก นาคขอโทษ นาคขอโทษ

CUT TO:

นอก. สนามบิน - กลางคืน - ซ้ำอีกครั้ง มุมเดิม [#5]

ศพทหารที่เสียชีวิต ถูกแบกลงมาจากเครื่องบิน 4 ศพ แฉกทหารทำความเคารพ สองศพสุดท้าย C.U. - บ้ายชื้อและรูปถ่าย พลโทยุทธ และ ร้อยเอกมาฆวัตร

DISSOLVE TO:

SEQUENCE: 24 ใน. อาคารศาลา - กลางคืน

FULL SHOT - งานศพ มีแขกมาร่วมฟังสดอภิธรรมมากมาย ดร.กัณฐก ผู้บัญชาการ ผกาพรรณ รต.โชติ พลโทปัษฎ์ เบญจวรรณ สิริพันธ์ วีน่า เต็มตา นะเธอ แดนนี่ ภาณุ วีรินทร์

ANGLE - รูปถ่าย หน้าโรงศพ มาฆ / นาค ตั้งไว้คู่กัน **DOLLY OUT** - คี ชุกคำ นั่งหน้า เสร้า เหม่อลอย เช็ดน้ำตา ที่หน้าโรงศพ

CUT AWAY TO:

INSERT - FLASHBACK (ซ้ำอีกครั้ง)

ภาพมาฆ นาค คี / ขับรถเก่งเปิดประทุน เล่นบนถนน หัวเราะกรีดร้องเหมือนวัยรุ่น / บนสะพานริมแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อคืนวันเพ็ญ คี ชุกคำถ่ายรูปขึ้นกดชัตเตอร์ *หยุดภาพไว้ที่ ภาพถ่ายทั้งสามคน

END OF FLASHBACK

DISSOLVE TO:

นอก. บ้านทาวน์โฮม - กลางวัน [#6]

ไอ้ต กับ เก่ง (มุ้มเต็ม) ปีนรั้วบ้านเข้ามา ค้อมๆ มองๆ ไอ้ต เดินนำหน้า ไปที่หน้าต่าง บานที่เคย
ขวางกั้นหินใส่ (แต่หน้าต่างไม่แตก) ยื่นหน้า เข้าไปใกล้หน้าต่าง ดูข้างใน ม่านถูกกระซางเปิดออก
เด็กสองคน ตกใจ กั้นกระแทกพื้น

ไอ้ต ลุกขึ้น วิ่งไปที่รั้ว ปีนออกนำหน้าไปก่อน

นอก. บ้านของปรารงค์ทิพย์ - ต่อเนื่อง

ที่กำลังบ้าน ไอ้ต วิ่งออกมาเกาะที่เชิงบันได เก่งเพิ่งป็นรั้วเข้ามาได้ วิ่งมาชิดหลังไอ้ต ทำหน้าตื่น
ตกใจเล็กน้อย ไอ้ต มองไปที่ประตูหน้าบ้าน เป็นบ้านร้าง เห็นหยากไย่และแมงมุม ไอ้ต เดินนำเพื่อนไป
ที่ประตู เก่งยังตามหลังติดๆ มองซ้ายขวา

ใน. บ้านของปรารงค์ทิพย์ - ต่อเนื่อง

ภายใน รก ร้าง มีฝุ่นเกาะ มองเห็นประตูเปิดออก ไอ้ตกับเก่ง เข้ามา เดินดูไปรอบๆ

ANGLE - ไอ้ต หยุดที่ผนัง ด้านหลังเป็นกรอบรูปถ่ายเจ้าของบ้าน รูปปรารงค์ทิพย์

เก่ง

(มือเกาะหลังเพื่อน)

ที่นี่ มีคนอยู่รึเปล่าวะ

CGI: ใบหน้าแม่ปรารงค์ ค่อยๆ ผุดออกมาจากกรอบรูป ลอยไปที่ด้านหลังของ ไอ้ต กับ เก่ง

วิญญาณแม่ปรารงค์

(ยื่นหน้าไปพบกับ เก่ง)

แล้วที่เห็นนี้ ไซ้คนหรือเปล่าวะ?

เก่ง

แง แง แง แง ช่วยด้วย! ผี

ไอ้ต

ช่วยด้วย! ผีหลอก

FADE OUT.

THE END

